

Debatten van de provincieraadszitting

23 november 2004

OPENBARE ZITTING**BEGROTINGSBESPREKING****De heer voorzitter**

De nieuwe gouverneur is benoemd. De heer André Denys zal ons op donderdag 1 december 2004 toespreken. Zo hoort het. Hij zal zich naar het ritueel schikken en ons op donderdag 1 december ... woensdag 1 december – verontschuldig mij, ik hoop altijd dat het donderdag is – om 14 uur toespreken. Dat is de eerste dag van zijn ambtsaanvaarding. Ik wou toch de provincieraad in kennis stellen van de benoeming. U weet het al, maar wat belangrijk is, is dat hij zijn eerste openbare en officiële daad zal stellen in front van de provincieraad. Over het primaat van het politieke gesproken; André Denys kent dat primaat.

Zoals Herman Balthazar hier afscheid genomen heeft in de provincieraad, zal André Denys hier zijn eerste officiële woorden zeggen op de dag van zijn ambtsaanvaarding, op woensdag 1 december om 14 uur. Zo zal het zijn, ik heb daarover met het Bureau even kunnen spreken, maar we zullen hem ook aan het gewone ritueel onderwerpen, bij manier van spreken.

Tot dinsdagavond 30 november middernacht is Herman Balthazar nog altijd gouverneur en daarna is André Denys gouverneur. Hij zal door ons ontvangen worden op dezelfde loyale en open wijze waarop wij ook de vorige gouverneur begroet hebben.

Vandaag doen we voort tot 18 uur. Het is laat, maar doenbaar.

De begroting 2005: nu de algemene bespreking afgesloten is, zijn we volop bezig met de bespreking van de artikelen. We zijn nog steeds bezig met de beleidsdomeinen van mevrouw gedeputeerde Van Cauter.

Zesde gedeputeerde Carina Van Cauter**TOERISME**

P. 144-151: 569 TOERISME

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Gedeputeerden, Collega's en in het bijzonder de gedeputeerde bevoegd voor toerisme,

Wij mogen in elk geval stellen dat het toeristisch beleid in onze provincie de laatste jaren toch wel serieus wat opgang heeft gemaakt en sterk is uitgebouwd. We mogen daar trots op zijn. Zeker in het vervullen van de specifieke provinciale taak, met name het creëren van een bovenlokale meerwaarde; maar het is ook een goed terrein waarop wij ons als provincie naar de Oost-Vlamingen toe, naar buitenuit profileren.

Voorzitter, Collega's,

Toerisme is evenwel meer dan alleen maar reizen. Reizen is toerisme, maar het is veel meer. Het is ook recreatie, ontspanning, ontdekken en ontmoeten; het leidt tot kennisvermeerdering. Het heeft dus ook een educatieve functie, zeg maar een sociaal-culturele functie en het heeft vooral ook een sociaal-economische functie. Vandaar dat het toerismebeleid in onze provincie echt van belang is.

DEBATTEN

Wanneer we kijken en verwijzen naar de beleidsnota van de huidige minister van toerisme, namelijk minister Bourgeois, zien we dat hij inspeelt – en ik mag dat ook met enige trotsheid zeggen – op het kerntakendebat. Als gevolg van het kerntakendebat – wat uitdrukkelijk genoemd wordt in de beleidsnota – worden er ook voor de provincies heel wat nieuwe, verruimde taken weggelegd. Ik hoef ze hier niet allemaal op te sommen, maar de provincies worden in elk geval uitdrukkelijk ingeschakeld in het toeristische beleid; zeker wat betreft de kwalificatie, het kwalitatief productaanbod, initiëren, assisteren en sensibiliseren, maar ook basisdataverzameling en heel belangrijk: de provincies worden belast met de uitwerking van strategische plannen in de verschillende toeristische regio's. En er staan nog wel een aantal zaken in de nota vermeld.

Ik heb al een eerste vraag aan de gedeputeerde: in welke mate zullen wij als provincie hierop inspelen? Is daar al rekening mee gehouden en wat biedt het aan nieuwe uitdagingen voor ons?

Maar ik wil nog even verder gaan. Uiteraard is de provincie Oost-Vlaanderen geen kustprovincie. Ik bedoel daarmee dat wij natuurlijk niet het massale toerisme hebben dat men in kustprovincies wel heeft. Maar toch hebben wij heel wat toeristische troeven in onze provincie, met name dé internationale – op dat gebied – kunst- en cultuurstad Gent, maar ook de regionale steden met een cultuur-historisch patrimonium en we hebben nog veel meer. We hebben bosgebieden, watertoerisme, musea, recreatieparken, plattelandstoerisme en landschapsparken.

Bij dit laatste wil ik toch al een opmerking maken. Ik zal er straks – wanneer het onderwerp uitdrukkelijker aan bod komt in het debat – nog op terugkeren, maar ik denk dat het landschapspark een enorme toeristische troef inhoudt. We hebben er twee: het Meetjesland en de Vlaamse Ardennen.

Landschapsparken zijn veel meer dan enkel en alleen natuur, het is natuur, maar het is nog veel meer: het is ook recreatie, mogelijkheden voor watertoerisme, ruiterspaden, ... Ze worden in de beleidsnota genoemd, dus ik denk dat we die troefkaart ook verder moeten uitspelen.

Ik doe wat dit betreft al een suggestie: het zou niet slecht zijn – nu er enorme inspanningen gedaan worden in het landschapspark Vlaamse Ardennen, met betrekking tot ruiterspaden, en in het Meetjesland met betrekking tot fietspaden – om misschien op termijn te denken aan een grensoverschrijdende werking naar Zeeland toe, Zeeuws-Vlaanderen en het hele gebied achter het Zwin, zijnde West-Vlaanderen. Ik denk dat we op die manier een enorm mooi gebied zouden kunnen ontsluiten waar de toerist niet in massa, maar in zijn recreatieve mogelijkheid – het genieten van de natuur, fietsen, prachtige landschappen, ... uiteraard met de specifieke mogelijkheden die we hebben, zoals centrum Boere-kreek, Huysmanshoeve, ... ; dit komt straks in het debat nog wel aan bod – eigenlijk een bijkomende troef zouden hebben.

Ik wil voorlopig afronden met een paar specifieke vragen:

1. Wat bedoelt de gedeputeerde wanneer gesteld wordt dat wij om de vijf jaar ook promotionele initiatieven zullen ontwikkelen in functie van de wereldberoemde Gentse Floraliën? Wat zal de provincie daar op het gebied van toerisme bij doen?
2. Hoe zal het watertoerisme verder worden aangepakt?
3. Wat met de uitbouw – maar het kan straks aan bod komen – van het Centrum Ronde van Vlaanderen? Want dit heeft ook meer mogelijkheden dan dat er misschien vandaag de dag inzitten.

Mijn allerlaatste opmerking gaat over de regionale werking. Het is een goede zaak dat wij in de provincie die regionale werking op toeristisch gebied mogelijk hebben gemaakt. Maar ik vind dat er in het geheel toch een beetje een zwakke schakel zit en ik heb dit vorig jaar ook al aangekaart; namelijk dat de regio Gent eigenlijk terug te vinden is alleen op de stad Gent. Uiteraard, omdat Gent een eigen dynamiek heeft, maar het gevaar bestaat erin dat het wat los functioneert van de rest van de regio's omwille van die dynamiek. Terwijl wij eigenlijk gebruik zouden moeten maken van de dynamiek die hier aanwezig is om ook de andere gebieden op die manier daarbij aan te sluiten.

Ik heb vorig jaar een beeldspraak gemaakt en ik wil ze herhalen: de Leiestreek zit in een ander toeristisch gebied, maar ik beschouw dat eigenlijk als het Versailles – zoals het Versailles van Parijs – van Gent. Gent zonder Leiestreek is Gent niet, maar de Leiestreek is ook de Leiestreek niet zonder Gent. Dus op die manier is dit misschien toch wel te overwegen waard, want ik vind dit toch een beetje een knelpunt. Tot zover mijn vragen en opmerkingen, Mijnheer de Voorzitter.

Dank u.

P. 146: SUBSIDIE VOOR DE UITBOUW VAN HET CENTRUM RONDE VAN VLAANDEREN: ALGEMENE TUSSENKOMST OVER DE WERKING VAN HET CENTRUM

De heer Van Hove

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Hier spreekt vandaag niet alleen een collega-politicus die toevallig deel uitmaakt van de raad van bestuur van het Centrum Ronde van Vlaanderen, maar ook een wielertoerist / wielierliefhebber / wielerrecreant, die er wekelijks langs de Vlaamse wegen - voornamelijk over de heuvels van de Vlaamse Ardennen - meerdere kilometers doormaakt. Dit zal u straks misschien merken.

Het Centrum Ronde van Vlaanderen opende zijn deuren op 28 februari 2003. Onmiddellijk na de opening, werd het duidelijk dat de prognoses die ons voor de oprichting van het centrum werden voorgehouden – voorzichtig uitgedrukt – zeer optimistisch waren en bij velen even de wenkbrauwen deden fronsen.

De daaromtrent gevoerde WES-studie opgemaakt en bepaald voor een andere dan de huidige locatie, daar waar het cultureel patrimonium en het bevolkingsaantal merkkelijk hoger lagen. Ik kom daar straks nog op terug.

Nu goed, het kind is er en dit kieper je niet meteen met het badwater weg. Net zomin dat je het de vader van het kind – met name collega Otte – kwalijk kan nemen dat hij, en alleen hij, verantwoordelijk kan worden geacht voor de verwekking ervan.

De provincie Oost-Vlaanderen heeft een belangrijke rol gespeeld bij de oprichting van het Centrum Ronde van Vlaanderen en bij zijn continuïteit. Vandaar dat het niet meer dan normaal is dat wij, provincieraadsleden, naar aanleiding van het begrotingsdebat ons enkele vragen stellen.

- Wat is de stand van zaken?
- Wat is de toekomst van het centrum?
- Welke rol zal de provincie hierin verder spelen?

Ik heb mijn tussenkomst in een viertal hoofdstukken opgedeeld om u een beeld te kunnen schetsen van de huidige werking van het centrum, maar vooral ook om u een inzicht te geven in de moeilijke werkomstandigheden, de tegenslagen, de dagdagelijkse problemen, kortom de exploitatieproblematiek in het algemeen.

Ten eerste, hoe staat het vandaag met de exploitatie van het centrum?

Dit is een thema dat kan worden onderverdeeld in positieve en negatieve elementen en eerst en vooral moeten we enkele positieve elementen naar voor brengen.

De belangrijkste bronnen van inkomsten voor het centrum zijn:

- de ticketverkoop, uiteraard;
- de activiteiten georganiseerd door derden (bedrijven, verenigingen, ... maken gebruik van de polyvalente ruimtes);
- de verkoop in de shop (van boeken, rennerskledij, ...).

Volgens alle beschikbare gegevens kennen deze drie elementen een stijging in 2004 ten opzichte van 2003.

Wat de ticketverkoop betreft werden de volgende gegevens neergelegd bij de deelname aan de studie 'toeristische attracties' bij het Steunpunt Toerisme'. Dit is een studie waaraan het Centrum Ronde van Vlaanderen actief meewerkt:

In 2003 telde men in totaal 31 748 bezoekers waarvan 5 892 gratis en 27 520 betalenden.

Dit jaar telde men (tot eind september) reeds 27 131 bezoekers, waarvan slechts 1 827 gratis en 25 304 betalenden.

De volgende bemerkingsen dienen hierbij geplaatst te worden. Voor het centrum is het aantal betalende bezoekers van tel omdat zij een belangrijke bron van inkomsten vormen. Immers, met gratis bezoekers koop je niks. Ik wil het aantal gratis bezoekers verduidelijken: hierin zitten onder andere personen die een abonnement hebben op basis van hun Flandriënlidmaatschap en tal van andere ruildeals die het centrum sluit met verschillende partners en sponsors.

DEBATTEN

Een vergelijkende stand tussen september 2003 en september 2004 toont ons aan dat het centrum een bezoekersstijging kent van 13%. Bovendien, in het kader van de missie van het Centrum Ronde van Vlaanderen, zeggen de bezoekersaantallen niet alles. Indien het centrum al de deelnemers aan tal van activiteiten op een rijtje zet, mag men met zekerheid stellen dat er ruimschoots 10 000 personen aan één of andere activiteit hebben deelgenomen. Ik som er enkele op:

- Word Flandriën: 6 155 deelnemers;
- de Gordel voor wielertoeristen: 2 000 deelnemers;
- de dag van de Ronde van Vlaanderen: 450 deelnemers;
- week van de vervoering: 360 deelnemers;
- workshops en dergelijke: duizendenden deelnemers;
- tal van andere activiteiten.

In deze berekening worden ook de cijfers niet meegerekend van de duizenden bezoekers die in het centrum zijn geweest, maar geen bezoek brachten aan het belevingsmuseum naar aanleiding van hun activiteiten georganiseerd door derden. Immers, het Centrum Ronde van Vlaanderen is meer dan een museum alleen.

Ten tweede, de activiteiten verzorgd door derden.

Het resultaat van de inkomsten van 2003 in het kader van deze nevenactiviteiten werd reeds overschreden medio september 2004. De vooropgestelde prognose hierbij is dat voor het jaar 2004 er een uiteindelijke stijging te verwachten valt van 30%.

Wat de inkomsten van de shop betreft werden de inkomsten van het jaar 2003 in augustus 2004 reeds geëvenaard. Hier wordt een prognose gesteld die een stijging voorziet van 40%. Dus kort samengevat, hoe meer bezoekers, hoe beter voor de onrechtstreekse of aanverwante inkomsten.

Anderzijds moet er jammer genoeg ook melding gemaakt worden van een zestal negatieve elementen. Ten eerste de kostenstructuur van de exploitatie.

Net zoals de inkomstenstructuur fel overschat werd – ik verwijs daartoe opnieuw naar de WES-studie – werd de kostenstructuur van het centrum onderschat. Het betreft hier hoofdzakelijk kosten eigen aan het onderhoud van het gebouw zoals elektriciteit en verwarming. Het kadastraal inkomen werd geschat op 10 900 EUR, waarvan circa 45% dient opgehoest te worden door het centrum. In dat kader heeft men vanuit de directie gepoogd om die negatieve balans te keren en werd er in 2003 reeds ingegrepen onder andere door de vermindering van de personeelskost. Zo werd onder meer het aantal voltijdse equivalenten afgebouwd.

Het tweede negatief element zijn een aantal juridische procedures die lopen.

Het centrum is jammer genoeg en buiten zijn wil verwickeld in een juridische procedure op het vlak van BTW, waarbij de promotor van het gebouw, de firma Real Homes 220 000 EUR BTW, die in het kader van de verkregen subsidie – het Mercuriusproject – heeft ontvangen, wil doorschuiven naar het Centrum Ronde van Vlaanderen.

Derde negatief element is de oplevering van het gebouw.

Bij het opstellen van de investeringsbudgetten is er onvoldoende rekening gehouden met enkele voornaamste exploitatie-aspecten, zoals onder meer de veiligheid en de toegankelijkheid, die het centrum gedwongen hebben om noodzakelijke, doch onvoorziene investeringen te doen. De definitieve oplevering is vandaag nog geen feit en het getouwtrek met de promotor vergt serieuze juridische adviezen.

Vierde negatief element is de waterschade van deze zomer.

Het belevingsmuseum dat zich in de kelder verdieping bevindt, is op 22 juli van dit jaar overstroomd. Het gevolg daarvan was een sluiting van een week tijdens het topseizoen. Een prognose leert ons dat daarvoor het bezoekersaantal daalde met circa 1 000 betalende personen. Hierover loopt momenteel een juridische procedure tegen de burens, zijnde de Syndic enerzijds en de promotor Real Homes anderzijds. De betrokken partijen beroepen zich echter op heirkracht en wensen hun verantwoordelijkheid niet te nemen. De geraamde schade bedraagt 128 000 EUR. Dus de zonet aangehaalde elementen hebben ertoe geleid dat het Centrum Ronde van Vlaanderen voor het jaar 2004 buiten zijn wil om enkele tienduizenden euro's meeruitgave diende te realiseren.

Vijfde negatief element, het competitieveld.

Het Centrum Ronde van Vlaanderen heeft in zijn omgeving waarbinnen het opereert, een belangrijke handicap ten opzichte van andere musea en attracties, namelijk zijn toegangsprijs. Vooral naar het niet onbelangrijk segment 'scholen-kinderen' is de kloof diep. Heel wat musea zijn voor deze categorie namelijk gratis en bij een uitgebreide prospectie georganiseerd door het centrum zelf, bleek dit een enorme handicap te zijn.

Het Centrum Ronde van Vlaanderen bevindt zich helaas niet in de mogelijkheid om aan die bezoekers-categorie ook de inkom gratis aan te bieden. Dit zou immers de volledige commerciële politiek van het centrum ondermijnen. Desalniettemin, is het centrum vragende partij voor zo'n gratis regeling voor bijvoorbeeld alle Oost-Vlaamse kinderen of scholen. Mits een tegemoetkoming vanuit de provincie zou dit bespreekbaar moeten zijn. Zo zou de provincie aan alle scholen van Oost-Vlaanderen de mogelijkheid kunnen bieden om het centrum klassikaal gratis te bezoeken. Het centrum zou hier dan bijvoorbeeld, een tegemoetkoming kunnen geven van 1 EUR per kind. Een afrekening zou hierbij gebaseerd kunnen worden op effectieve bezoeken, budgettair geplaffoneerd op laat ons zeggen 20 000 EUR. Dus 1 EUR per kind tot 20 000 kinderen.

Het laatste negatief punt dat moet vermeld worden is de toeristische attractiviteit van de regio Vlaamse Ardennen.

Daar valt dus heel wat over te zeggen. Uit een studie van het Steunpunt Toerisme blijkt namelijk dat de Vlaamse Ardennen als de tweede zwakste toeristische regio van Vlaanderen geklasseerd staat. Helaas werd ook dit argument bij de keuze van de locatie nooit meegenomen in de uiteindelijke beslissing. Het staat buiten kijf dat de inplanting van het centrum in bijvoorbeeld Gent of Brugge een heel ander perspectief aan het project had kunnen bieden. Vooral de gebrekkige toeristische infrastructuur in de regio is een groot minpunt. Binnen het kader van groepsaanvragen wordt het centrum er dagelijks mee geconfronteerd. De infrastructuur van wat in vaktermen het "omveld" wordt genoemd, is te beperkt. Organiseer als school maar eens een uitstap naar het centrum en tracht die uitstap nadien te combineren met iets anders, bijvoorbeeld een speeltuin in de nabije omgeving. Dit is zeer moeilijk.

Poog maar eens om een seminarie te organiseren waarbij er een behoefte is aan 50 hotelkamers van middenklasseniveau in de omgeving van het centrum, waarbij de afstand naar de hotelaccommodatie acceptabel is voor de klant. Men vindt dat niet.

Het is en blijft nu eenmaal een feit dat men alleen maar met rust, natuur en schoonheid – eigen aan de Vlaamse Ardennen – en ongereptheid, zonder voorzieningen op vlak van infrastructuur, de oorlog niet kan winnen.

Anderzijds wil ik er wel op wijzen dat we er ons moeten van bewust zijn dat het Centrum Ronde van Vlaanderen bijdraagt tot de ontwikkeling van de regio Vlaamse Ardennen en ik citeer hiertoe de woorden van de burgemeester van de stad Oudenaarde die letterlijk verklaarde: "Het toerisme is zonder twijfel sterk toegenomen door de aanwezigheid van het Centrum Ronde van Vlaanderen".

Daarmee sluit ik het hoofdstuk exploitatie af om nu te kunnen overstappen naar de missie van het Centrum Ronde van Vlaanderen.

Door meer dan 200 activiteitsdagen per jaar aan te bieden, is het Centrum Ronde van Vlaanderen erin geslaagd zijn missie te vervullen, zowel in 2003 als in 2004. Onder activiteitsdagen moeten we verstaan dat er tijdens het jaar in het centrum nog iets anders te beleven valt dan enkel het fietsbelevingsmuseum. Het Centrum Ronde van Vlaanderen slaagt erin om zijn Word Flandriën-evenement op twee jaar tijd te laten uitgroeien tot het grootste recreatieve fietsevenement van Oost-Vlaanderen. Het overvleugelt met zijn 6 155 deelnemers zelfs de klassieker "Zomertoeren" van Radio 2. De samenwerking met Bloso in het kader van de Gordel voor wielertoeristen heeft ertoe geleid dat de Gordel niet alleen de Brusselse rand heeft verlaten, maar bovendien is door de samenwerking met het centrum het deelnemersaantal gestegen tot meer dan 2 000.

Diverse tentoonstellingen hebben de nationale pers bereikt. De reeks praatavonden rond diverse wielertema's hebben honderden personen naar het centrum laten afzakken en daarbij mogen wij dus gerust stellen dat het centrum zijn missie vervult.

DEBATTEN

Derde en voorlaatste hoofdstuk: welke subsidies ontvangt het Centrum Ronde van Vlaanderen?

Voor het werkingsjaar 2003 ontving het centrum van de provincie 123 497 EUR en 200 000 EUR van cultuur. Laatstgenoemd bedrag was echter zoals afgesproken eenmalig. Voor het werkingsjaar 2004, opnieuw 123 497 EUR van de provincie en 50 000 van cultuur. Finaal betekent dit natuurlijk een daling van 150 000 EUR aan middelen. De stad Oudenaarde droeg inmiddels zijn steentje bij ten bedrage van 25 000 EUR. Voor 2005 voorziet onze begroting 145 000 EUR, een stijging en opnieuw 50 000 EUR van cultuur.

De begroting 2005 van de stad Oudenaarde is vandaag nog niet ter stemming gelegd. De kans is echter reeël dat de subsidie van de stad Oudenaarde wegvalt. Dit zou voor het centrum een regelrechte ramp betekenen. Bovendien dient het centrum bijkomende investeringen te doen op het vlak van veiligheid en zijn commerciële aantrekkelijkheid. Deze kosten worden geraamd op 25 000 EUR.

Om te besluiten, wat brengt de toekomst?

Het Centrum Ronde van Vlaanderen heeft een duidelijke toekomstvisie, maar vooreerst dient de attractiviteitswaarde van het belevingsmuseum verhoogd te worden om haar aantrekkelijkheid op termijn te blijven behouden en zo de bezoekersaantallen op te krikken. Dit impliceert dat investeringen gelijk zijn aan centen.

Het centrum mag en zal zich uiteraard voor het verwerven van fondsen niet alleen richten tot de provincie Oost-Vlaanderen. Het centrum onderzoekt momenteel andere pistes, zoals een eerste project waar momenteel wordt aan gewerkt, waarbij de overheid, met name Toerisme Vlaanderen en de privé-sector een niet nader te benoemen fitness-centrum, gezamenlijk een investering van 45 000 EUR inbrengen voor een extra multifunctionele ruimte. Het Centrum Ronde van Vlaanderen is financieel niet betrokken bij dit project.

Terzelfdertijd lopen er een aantal onderzoeken voor de werving van extra fondsen enerzijds bij Europa, anderzijds bij de Nationale Loterij.

Het centrum heeft ondertussen nieuwe commerciële initiatieven zoals het opzetten van een merchandisinglijn, met zowel wieler- als vrijetijdskledij, onder de noemer en de merknaam "Ronde van Vlaanderen". Dit initiatief wordt binnenkort geofficialiseerd. Diverse producenten en de VUM (Vlaamse Uitgeversmaatschappij) verleenden hun steun aan dit initiatief.

Ik mag dus besluiten, Mijnheer de Voorzitter, beste Collega's, zoals de aandachtige luisteraar kon merken, werkt een dynamische team aan tal van initiatieven om het Centrum Ronde van Vlaanderen tot volle bloei te brengen. Het centrum verdient die kans en zoals ik daarnet reeds zei, het kind is geboren, wij moeten er nu allen samen voor zorgen dat het een menswaardig leven kan leiden en daartoe is ook de steun van onze provincie meer dan noodzakelijk.

Dank u.

Applaus

De heer voorzitter

Dank u wel, Mijnheer Van Hove. Iedereen heeft goed geluisterd zoals u wel hoorde. Nog iemand die het woord vraagt? Mijnheer de Quaestor Otte. De vader - zoals de eerste ondervoorzitter zegt - van het centrum.

De heer Otte

Mijnheer de Voorzitter,
 Collega Van Hove heeft de kinderziekten van het Centrum Ronde van Vlaanderen duidelijk kenbaar gemaakt. Het centrum heeft inderdaad een ruggensteuntje nodig, een beetje vitaminen. Het Centrum Ronde van Vlaanderen verdient alleen reeds een ruggensteuntje omdat het hier met uw aller goedkeuring en de goedkeuring van uw voorgangers verwekt werd. Wie laat er zijn kind in de steek? Ik denk, Voorzitter, dat wij zeker verder op de steun van de provincie mogen rekenen, en ook op de steun van Toerisme Oost-Vlaanderen, die we tot hier toe reeds gekregen hebben. Het zou spijtig zijn mocht dit mooie visitekaartje – die het centrum toch is voor de provincie Oost-Vlaanderen en het toerisme van Oost-Vlaanderen – verloren gaan.
 Dank u.

De heer voorzitter

Ik geloof eigenlijk dat er geen verschil is tussen wat u zegt en wat mijnheer Van Hove in weze bedoeld heeft met zijn terecht kritische benadering. Iemand anders nog? Mevrouw de Gedeputeerde, het is alweer aan u over toerisme, uw artikelsgewijze antwoord.

Mevrouw gedeputeerde Van Cauter

Voorzitter, Collega's,
 Laat mij beginnen met de tussenkomst van collega Beke.
 Een van de actiedomeinen van de regionale landschappen is inderdaad het ontwikkelen van natuurge-richte recreatie en een recreatief medegebruik. U hoort het onmiddellijk, het lijkt mij een nuttige suggestie om ook grensoverschrijdend te werken of samen te werken en ik neem uw suggestie dan ook graag mee naar de raad van bestuur. Ik zal ze overmaken aan de voorzitter en ik hoop daar in een volgende bespreking, ter gelegenheid van de begroting, toch wat meer concrete realisaties rond te kunnen meedelen.

Met betrekking tot Gent en de rand rond Gent – en dan komen we eigenlijk al onmiddellijk bij de Floraliën want bij dit initiatief wordt niet alleen Gent, maar ook de bloemenstreek rond Gent, voluit gepromoot – kan ik u het volgende meedelen: Toerisme Oost-Vlaanderen is partner bij de Floraliën en heeft de exclusiviteit met betrekking tot het organiseren van groepsbezoeken aan deze Floraliën gecombineerd met een volledig dagprogramma.

Er zijn tickets verkrijgbaar bij Fnac – ik neem aan dat de meesten dit inmiddels weten – voor individuele bezoeken en groepsbezoeken; maar voor de groepsbezoeken waar er een combinatie gemaakt wordt van de Floraliën en de rand rond Gent en zelfs de volledige provincie – er zijn zo een vijftiental arrangementen uitgevoerd – kan men slechts op één adres terecht en dat is bij Toerisme Oost-Vlaanderen. Toerisme Oost-Vlaanderen heeft rond deze groepsbezoeken heel wat promotie gemaakt. Men heeft alle groepen die in het verleden een bezoek hebben gebracht aan de Floraliën onmiddellijk aangeschreven en men heeft ook een e-mailcampagne gevoerd waarbij de groepen gecontacteerd werden die in het verleden reeds een beroep op hen hebben gedaan om informatie te krijgen. We hopen dus op deze manier Gent, de Floraliën, de bloemenstreek rond Gent en ook onrechtstreeks de volledige toeristische attracties in onze provincie voluit te promoten.

U mag nu al weten dat deze dagbezoeken een groot succes zijn. Op de raad van bestuur is dit trouwens eind vorige week meegedeeld. Er zijn nu reeds – en de activiteit is toch nog wel een eindje veraf, het is pas in het voorjaar van volgend jaar – 3 000 inschrijvingen voor een groepsbezoek dus ik neem aan, gelet op de grote interesse, dat wat men hier organiseert wel degelijk in de smaak valt van de Oost-Vlaming.

In verband met water en meer bepaald watertoerisme kan ik u het volgende zeggen: u weet of u weet het niet, maar ik zal het u dan nu onmiddellijk zeggen, dat wij eind september 2004 – dus nog niet zolang geleden – een soort werkvaartochten of bootbabbels hebben georganiseerd, waar de lokale beleidsmensen en actoren op het vlak van watertoerisme een rondvaart hebben gemaakt en waar er knelpunten en nieuwe initiatieven naar voor werden gebracht.

DEBATTEN

Toerisme Oost-Vlaanderen, samen met de consultant voor watertoerisme, die werkt binnen de dienst Economie – waarvan wij eraan denken om beide diensten met betrekking tot het watertoerisme toch wel wat nauwer te laten samenwerken – zullen deze bootbabbels of werkvaartritten evalueren en er zullen prioriteitenlijsten opgemaakt worden van datgene wat wij in de toekomst zullen realiseren.

Het hoofdthema voor 2005 binnen Toerisme Oost-Vlaanderen zal dan ook water zijn. We zullen, zoals ik reeds zei, een aantal infrastructuurverbeteringen voor passagiersvaartaanlegsteigers voor passanten verder ontwikkelen. We denken aan het uitgeven van een professionele informatiebrochure; niet alleen met betrekking tot de passagiersvaart zoals die vandaag bestaat, maar waarin ook alle mogelijkheden met betrekking tot de waterrecreatie in Oost-Vlaanderen zullen worden opgenomen.

De opening van Portus Ganda wordt verwacht tegen mei volgend jaar. Dit zal eigenlijk het startschot zijn van een campagne die gepaard gaat met een promotionele rondvaart in Oost-Vlaanderen over alle bevaarbare waterwegen. We zullen nog extra aandacht en publiciteit maken onder meer in samenwerking met Radio 2. Vorig jaar werd er een zomerspel georganiseerd waarin er standbeelden moesten geraden worden door de luisteraars. Volgend jaar zal dit zomerspel georganiseerd worden in het kader van watertoerisme en moet men op zoek gaan naar watergeesten.

Met betrekking tot het Centrum Ronde van Vlaanderen, wou ik eerst zeggen dat het centrum een nieuwe pleitbezorger heeft, maar zoals wij hebben kunnen horen is collega Otte ook niet stilgebleven. Hij heeft zich andermaal opgericht, dus ik zou zeggen dat het centrum er een pleitbezorger bij heeft.

Het is inderdaad niet gemakkelijk om voornamelijk met eigen middelen want een groot deel – en dit werd terecht onderstreept door collega Van Hove – van de werking van het centrum wordt gefinancierd met inkomgelden, wat absoluut niet makkelijk is. Het zou inderdaad nuttig zijn mochten scholengroepen en kinderen onder 12 jaar het museum gratis kunnen bezoeken zoals dit bij de andere provinciale musea, denken we maar aan Ename en Velzeke, het geval is. In het centrum kan dit jammer genoeg niet omdat wij deze middelen nodig hebben om te voorzien in de werking en de verder uitbouw van het museum.

Het Centrum Ronde van Vlaanderen is inderdaad een doe-museum; dit betekent ook dat de recente evolutie in de Ronde van Vlaanderen (de nieuwe helden, het nieuwe parcours) telkens opnieuw moet worden opgenomen in het aanbod van het centrum wat dan ook weer middelen vergt en dergelijke meer; zodanig dat iedere euro gewikt en gewogen moet worden alvorens hij wordt uitgegeven.

Naar kinderen en schoolgroepen toe is het niet makkelijk om zomaar een beslissing te nemen om dit gratis te maken, maar wij overwegen het inderdaad. Vandaar ook dat u een lichte – maar we hebben ons best gedaan – stijging zal kunnen terugvinden in de begroting voor toerisme: In plaats van vorig jaar 123 000 EUR, zal dit jaar 145 000 EUR voorzien worden; wat toch een klein miljoentje oude Belgische frank meerinkomsten zal zijn voor het centrum, wat de werking van het centrum alleen maar ten goede kan komen.

Ik stel ook vast dat er ter plaatse een dynamische ploeg aan het werk is. Men spaart kosten, noch moeite. Men zoekt ook naar activiteiten die niet onmiddellijk en direct gelinkt zijn aan de werking van het centrum, zoals u daarnet de merchandising en dergelijke meer als voorbeeld gaf. Men doet zijn best om het hoofd boven water te houden.

Ik zie dat minstens twee collega's in de raad een warm hart hebben voor het centrum. Ik hoop op het einde van de begroting te kunnen vaststellen dat wij voltallig ons warm hart zullen voorbehouden voor het centrum en dat u de begroting zal goedkeuren.

Dank u.

MILIEU EN NATUURBESCHERMING

P. 356: 789 NATUURBESCHERMING

P. 422-443: 879 MILIEU: ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Van Autreve

Voorzitter, Collega's,

Toen ik mijn aanvraag tot algemene tussenkomst indiende wou ik een uitgebreide tussenkomst doen, maar momenteel lijkt het mij interessanter om mij te beperken tot een paar items gezien de komende bespreking van het milieubeleidsplan 2005-2009.

Eerst en vooral wil ik het hebben over het luik natuur- en milieueducatie. Ik denk dat de ambtenaren hier zeer puik werk leveren. Vooral in de Kaaihoeve ontvangt men zeer veel scholen. Op een van de voorbije commissievergaderingen hebben we trouwens een volledige uiteenzetting gekregen. Ik heb toen mijn waardering uitgesproken, maar het viel ook onmiddellijk op dat de provincie zich vooral toespitst op kinderen uit kleuter- en basisscholen en ook het lager secundair onderwijs. Dat is zeer goed, maar men zou verwachten dat leerkrachten van het hoger secundair (meestal licentiaten biologie) zelf hun leerlingen op het veld zouden onderrichten, maar helaas zijn er nog veel leerkrachten die zich liever laten leiden door anderen, wat pedagogisch gezien voor hen veiliger is.

Vandaar dat ik een pleidooi wil houden om in de toekomst wat meer aandacht (en eventueel ook meer middelen) te schenken aan leerlingen van vooral de 2de graad secundair onderwijs. Het leerplan speelt zo in op het veldwerk en de ecologie van de vijver, het bos, het weiland, ... dat ik denk dat we daar nog een echt onontgonnen terrein hebben.

Misschien is het afzakken naar de Kaaihoeve voor sommige scholen aan de andere kant van de provincie niet zo evident, want elke verplaatsing kost geld en biologie is vaak maar een éénuursvak. We moeten er dan ook voor zorgen dat de provincie natuureducatie kan aanbieden in eigen streek. Dit zou bijvoorbeeld kunnen in overleg met andere natuureducatieve centra.

Voorzitter, Collega's,

Vorige week was ik verrast over de uitspraak van de fractieleider van de CD&V. Hij stelde dat het middenveld in deze begroting er eigenlijk goed uitkomt. Het is duidelijk dat de CD&V de ongeveer 15 000 gezinnen in Oost-Vlaanderen die lid zijn van een of andere natuurvereniging niet tot haar middenveld rekent. Ik vrees dat de CD&V zich hier schromelijk vergist. Het schrappen van de subsidies voor de aankoop van natuurgebieden is een slag in het gezicht van vele vrijwilligers. Het zijn vaak de natuurverenigingen die erin slagen om jeugdbewegingen en andere verenigingen uit het middenveld – denk maar aan heemkundige kringen – te mobiliseren. Ze werken mee aan de bewustwording van veel mensen. Ik ben ervan overtuigd dat het uitsmeren van de subsidies over een groter deel van de bevolking – dat zijn toch de woorden van de gedeputeerde – geen enkele sensibiliserende meerwaarde heeft, integendeel.

U zou bijvoorbeeld ook elke Oost-Vlaming die een tuin heeft, een zomereik kunnen schenken en zij die geen tuin hebben een bonsaiboompje. Zo plant je ongeveer 1 miljoen bomen, maar heb je nog lang geen bos. Men onderschat hier denk ik de waarde van grote eenheden natuur. De gedeputeerde haalt ook aan dat men werk wil maken van natuurverbingsgebieden. Dat is zeer goed, maar hoe minder natuur er is, hoe meer verbindswegen je moet maken.

Ook de heer Beke nam vorige week de verdediging op voor deze beslissing: "Natuurgebieden zijn gemeenschapsbezit", stelt hij. Maar we kunnen ons de vraag stellen of dit eigenlijk ook niet geldt voor bossen?

De heer Beke stelde ook dat de andere provincies net hetzelfde doen en ik heb een en ander nagekeken.

- West-Vlaanderen heeft tot 2003, 100 000 EUR uitgetrokken voor de aankoop van natuurgebieden. Nu is dit er afgeschaft.
- Antwerpen heeft dit tot 2002 gedaan, daarna is het er afgeschaft, maar nu kan men opnieuw projecten indienen voor overstromingsgebieden.
- Vlaams-Brabant heeft momenteel 250 000 EUR voor de aankoop van natuurgebieden, voor het financieren van projecten voor educatieve inrichting van natuurgebieden en er worden projecten in verband met educatief natuurbeheer gesubsidieerd.

DEBATTEN

- Limburg heeft 200 000 EUR voor de aankoop van natuurgebieden, plus gelden voor projecten voor educatieve inrichting, plus gelden voor projecten voor educatief natuurbeheer vooral gericht naar scholen. Blijkbaar is de informatie van de heer Beke niet volledig.

Voorzitter, Collega's,

De Groen!-fractie heeft al bij herhaling gezegd dat het schrappen van deze kredieten geen goede zaak is. Ik kan echter wel in het feit komen dat de regionale landschappen en bosgroepen meer geld krijgen maar dan moet het extra geld zijn. Ik reken er ook op, nu de deputatie zoveel verwacht van de regionale landschappen en bosgroepen, dat ze tenminste een resultaatsverbintenis afsluit voor wat betreft natuurbehoud en de ontwikkeling van de biodiversiteit. In het verleden is het zeker in het regionaal landschap Meetjesland nooit een prioriteit geweest. Natuurbehoud is meer dan het wieden van onkruid, het snoeien van laanbomen of het verkopen van fruitbomen.

Onlangs werd er bij het regionaal landschap Meetjesland een medewerker natuur aangeworven. Ik geef het landschap nu ook het voordeel van de twijfel, maar volgend jaar verwacht ik toch wel resultaten op het vlak van natuurbehoud.

Voorzitter, Collega's,

Willen we onze achterstand op het vlak van biodiversiteit inhalen, dan hebben we in Oost-Vlaanderen nood aan:

- het behoud van de bestaande subsidies voor de aankoop van natuurterreinen;
- een betere samenwerking met de natuur- en milieuverenigingen, met de versterking van de biodiversiteit in Oost-Vlaanderen tot doel (ik verwijs naar Vlaams-Brabant waar dit wel gebeurt);
- een eigen doorgedreven aankoopbeleid voor natuurgebieden. We steunen de ondersteuning voor regionale landschappen en bosgroepen, maar wensen daarbij zeker resultaatverbintenissen;
- en bovenal - wat heel belangrijk is - een integrale visie op het herwaarderen van de Oost-Vlaamse biodiversiteit.

Voorzitter, Collega's,

We hebben reeds een amendement ingediend om de voorziene 198 000 EUR voor de aankoop van natuurgebieden te behouden en we durven dan ook hopen op een brede steun van deze raad.

Dank u wel.

P. 48 BELEIDSNOTA: MILIEUVERGUNNINGEN: TUSSENKOMST OVER HET MILIEUVERGUNNINGENBELEID

P. 48 BELEIDSNOTA: NATUUR- EN MILIEUEDUCATIE: VRAAG NAAR HET AANTAL GEMEENTEN DAT EEN MILIEU-CONTRACT HEEFT AFGESLOTEN

De heer Maes

Dank u, Voorzitter,

Ik zou eigenlijk beide tussenkomsten willen samennemen en ik zal dit gezien de beperkte tijd ...

De heer voorzitter

Dus u behandelt ook – als ik u mag onderbreken – de volgende tussenkomst voorbehouden door u: vraag naar het aantal gemeenten dat een milieucontract heeft afgesloten? Ik vind dat zeer pragmatisch dat u dit zo doet. U bent trouwens een pragmatisch man.

De heer Maes

Dank u, Voorzitter,

Ik zal het kort houden en ik zal geen geld vragen.

Geachte Voorzitter, Collega's,

Ik heb enkele vragen in verband met de milieuvergunningen:

- wat wordt verstaan onder het pro-actief beleid dat gevoerd wordt door het provinciebestuur?
- Hoeveel dossiers worden jaarlijks afgeleverd? Gebeurt dit tijdig? Worden er in de toekomst pieken verwacht? Zo ja, hoe zullen deze pieken worden opgevangen?

- Hoe functioneert de Provinciale Milieuvergunningscommissie?
- Wat is de meerwaarde voor het provinciaal milieuvergunningenbeleid? Worden de adviezen tijdig afgeleverd?

In verband met mijn tweede tussenkomst heb ik ook een zeer concrete vraag:

- Hoeveel gemeenten hebben het milieucontract afgesloten? Wordt door deze gemeenten frequent gebruik gemaakt van de diensten van het provinciebestuur?

Tot daar mijn beide tussenkomsten.

De heer voorzitter

Het is zeer vriendelijk van u om het zo samen te vatten, Mijnheer Maes. Mijn hulde daarvoor.

P. 356: NATUURBESCHERMING: SUBSIDIES VOOR DE AANKOOP VAN NATUURGEBIEDEN IN OOST-VLAANDEREN DOOR NATUURVERENIGINGEN: VRAGEN BIJ DE SCHRAPPING VAN DE SUBSIDIES

De heer Hertog

Eerst mijn GSM afzetten.

De heer voorzitter

Ja, u kan moeilijk tegelijkertijd ons toespreken en met Brussel telefoneren. Hou het rustig, hé. Hoe belangrijk u ook bent.

De heer Hertog

Voorzitter, Collega's,
De Vlaamse/Belgische politiek heeft iets met drieletterwoorden. Waarschijnlijk is dat allemaal de schuld van Paul Vanden Boeynants die lang geleden een echte Barnumverkiezingscampagne voerde die volledig was opgehangen aan affiches en advertenties met daarop slechts drie letters: VDB.

De heer voorzitter

Of LVDB. Luc Van Den Bossche. Weet u het nog?

De heer Hertog

Maar die kwam later.

De heer voorzitter

Ik zal u niet meer onderbreken.

DEBATTEN

De heer Hertog

Dank u.

Die campagne van VDB was een enorm succes en sindsdien draait alles rond drieletterwoorden. Wij, de partij SP.A – ook een drieletterwoord – hebben zelfs onze eigen VDB. We hebben er zelfs twee. Vandenbroucke en Van Den Bossche.

Vandenbroucke, een van de geestelijke vaders van de AWS, de Actieve Welvaartstaat. In die hoedanigheid had hij ook heel veel contacten met de RVA, de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening. VDB van AWS en de RVA houdt zich als Vlaams-Brabander ook wel eens bezig met DHL en B-H-V (Brussel-Halle-Vilvoorde) en ga zo maar door.

Ook in onze provincie zijn we trouwens vertrouwd met die drieletterbegrippen. Denken we maar aan de RUP en aan het PRS.

Enkele jaren geleden werden we met zijn allen vergast op een nieuw drieletterwoord: PPS (publiek-private samenwerking). Dat was het nieuwe wonderconcept waarmee men het beste uit de privésector en de publieke sector zou verbinden, waardoor er meer projecten gerealiseerd zouden worden, bijvoorbeeld maar niet uitsluitend in de sociale huisvestingssector.

Collega's, laat ons eerlijk zijn, ondanks knappe theoretische plannen en uiteenzettingen is er van al die mooie PPS-projecten nog niet veel in huis gekomen, met één uitzondering echter, een prachtig lichtpuntje. Op het vlak van de aankoop van natuurgebieden is er een vruchtbare en succesvolle publiek-private samenwerking tot stand gekomen, waarbij de privé-partner natuurgebieden aankocht en onderhield en de publieke sector een deel van de kosten betaalde. Resultaat: er werden meer natuurgebieden aangekocht voor minder geld want de natuurverenigingen zorgden voor een deel van de aankooprij. Daarenboven onderhielden zij die natuurgebieden deskundig en goedkoop, vaak met geëngageerde vrijwilligers. Een succes dus, een visitekaartje voor de PPS.

Groot was dan ook mijn verbazing toen ik zag dat de deputatie de subsidiëring wil schrappen. Want het werkt goed, en het is zeker niet zo dat we in Oost-Vlaanderen al genoeg natuurgebieden hebben. Integendeel, we lopen in vergelijking met de andere provincies nog steeds wat achter. Er zijn trouwens absoluut nog meer natuurgebieden nodig, want alle studies – vorige week nog uitgebreid verschenen in de pers – tonen aan dat de natuurwaarden en de biodiversiteit in Vlaanderen nog altijd achteruit boeren.

De gedeputeerde verdedigde de nieuwe optie door te stellen dat de provincie momenteel te weinig zichtbaar is in de huidige aanpak en dat ze middelen wil uitspreiden en verbreden, met name via de bosgroepen en de regionale landschappen. Het eerste punt is wellicht juist, maar volgens mij oplosbaar mits het maken van goede afspraken.

De tweede doelstelling – de verbreding, de verruiming – is eveneens verdedigbaar, maar houdt volgens mij ook gevaren in. Ten eerste omdat bosgroepen en regionale landschappen geen natuurgebieden zijn. Natuurgebieden zijn trouwens ook niet altijd bossen; maar ten tweede, vooral omdat verbreden en uitspreiden van de middelen zonder een fixe verhoging van die middelen, kan leiden tot verdunning en eigenlijk tot minder echte natuur.

Pas op, er zijn voorbeelden van verdunning die op een brede maatschappelijke aanhang kunnen rekenen. De homeopathische geneeskunde bijvoorbeeld, werkt ook met verdunning en verwatering. De believers van die homeopathische methode verdedigen hun methode door te stellen dat zelfs door het extreme verdunnen van het actieve bestanddeel tot onder het moleculaire niveau dit toch nog werkt omdat het actieve bestanddeel zijn aura en eigenschappen heeft overgedragen op de omgevende substantie. Critici zeggen dan weer dat voor deze uitleg geen enkel wetenschappelijk bewijs is en dat je met dezelfde redenering ook wijwater kan laten terugbetalen door de ziekteverzekering. Immers, ook in wijwater zit onmiskenbaar het aura van de Allerhoogste en zijn er ongetwijfeld al mensen genezen omdat ze geloven in dat aura in wijwater.

Hoe dan ook – zonder daar een uitspraak over te doen – over het algemeen zijn wetenschappers het er over eens dat verdunning ook verslapping en verwatering betekent. Als je bijvoorbeeld een heerlijk pintje met 5% alcoholpercentage aanlengt met een liter water, hou je geen heerlijke pils meer over maar een lichtgele flauwe substantie met één procent alcoholpercentage. Met andere woorden Heineken.

Mevrouw de gedeputeerde begrijpt ongetwijfeld dat alleen al het woord Heineken bij mij een lichte paniecreactie veroorzaakt. Verbreding zonder toevoeging van nieuwe middelen houdt dus risico's in. Het zou mij dan ook plezierigen mocht de gedeputeerde mij daarover gerust zou kunnen stellen en me zou kunnen verzekeren dat er nog steeds evenveel natuurgebieden zullen aangekocht worden.

Daarenboven maak ik me ook zorgen over de financiële toestand van de betrokken natuurverenigingen. Zij hadden deze provinciale subsidie echt wel nodig. Ook omdat de grond in Oost-Vlaanderen bijvoorbeeld een stuk duurder is dan in andere provincies. We liggen nu eenmaal grotendeels in de Vlaamse ruit waar natuurgebieden zeldzamer en dus duurder zijn. Als goede huisvaders maken deze natuurverenigingen een financiële planning waarin zij rekening houden met het feit dat de provinciale subsidie altijd twee jaar na aankoop van de natuurgebieden volgt. De subsidie van natuuraankopen in 2000 kregen zij bijvoorbeeld in 2002; die van de aankopen in 2001, kregen ze in 2003, enzovoort.

Nu vallen die middelen echter grotendeels weg, waardoor deze verenigingen geen of minder subsidies krijgen voor aankopen die zij deden in 2003 en 2004 en hun werking in gevaar zou kunnen komen.

Vandaar mijn vragen aan de gedeputeerde.

Vreest de gedeputeerde niet dat:

- het aantal aangekochte, echte natuurgebieden er nu op achteruit zal gaan en kan zij mij met andere woorden garanderen dat het aantal aankopen er niet op achteruit zal gaan?
- de plotse beslissing om deze subsidie af te schaffen een vertrouwensbreuk betekent ten opzichte van de vele natuurbewegingen?
- de natuurverenigingen nu in de financiële problemen zullen komen?

Is de gedeputeerde bereid om:

- na te denken over een overgangsfinanciering voor alvast de laatste twee jaar van natuuraankoop, waarvoor deze verenigingen nog geen subsidies hebben ontvangen. Dat is volgens mij mogelijk omdat nog niet alle bosgroepen en regionale landschappen reeds actief zijn en ook het nieuwe subsidiereglement nog niet klaar is en nog in werking moet treden;
- de natuurverenigingen actief te betrekken bij de hervorming en herdenking van het hele subsidiëringssysteem zodat zij zowel bij aankoop als beheer van de natuurgebieden hun expertise en inzet ter beschikking kunnen blijven stellen?

Dank u wel.

P. 356: TUSSENKOMST OVER HET SCHRAPPEN VAN DE SUBSIDIES

De heer Stevenheydens

Aangezien de vorige spreker en ook raadslid Van Autreve het over dit onderwerp gehad hebben, zal ik proberen om enkele nieuwe zaken te zeggen.

Tijdens de commissie van 5 oktober bleef ik op mijn honger zitten wat informatie betrof om deze beslissing – genomen door de deputatie – te verantwoorden. Ik vond het eigenaardig, zoals de vorige spreker ook zei, dat er geen sprake is van een overgangsmaatregel. De hele beslissing lijkt mij weinig gemotiveerd. Ik moet zelf niet lang nadenken want er moet hier in deze raad nog iemand zijn die overtuigende argumenten heeft om de beslissingen die de deputatie dit jaar heeft genomen een beetje onverstandig te noemen.

Op 27 november 2003 heb ik naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen een aantal vragen gesteld over het tweesporenbeleid van de provincie waar men ook via subsidiëring aan natuurverenigingen de kans geeft om natuurgebieden aan te kopen. En misschien zal men naar mijn vragen en argumenten van vorig jaar niet luisteren, maar ik denk dat deze raad en de deputatie toch zeker oor heeft naar de argumenten van oud-gedeputeerde De Langhe zoals hij ze vorig jaar gesteld heeft. Ik zou dan ook graag zijn motivatie voorlezen die hij me vorig jaar gegeven heeft en ik citeer: "Waarom kiezen voor een tweesporenbeleid? Het verwerven van eigen provinciale natuurgebieden betekent uiteraard een verrijking van ons provinciaal patrimonium. Maar daarmee houdt het evenwel niet op, want er zullen vroeg of laat bij de aangekochte terreinen beheersmaatregelen nodig zijn. Op dit ogenblik wordt er gewerkt aan de opmaak van een bosbeheersplan voor het Kloosterbos. Het is derhalve evident dat de in het beheersplan opgenomen maatregelen in concrete acties op het terrein zullen moeten vertaald worden. Ook daarvoor zal dus geld nodig zijn." Dit antwoordde gedeputeerde De Langhe vorig jaar toen ik het had over het aankoopbeleid van de provincie zelf.

DEBATTEN

Maar dan iets heel belangrijk en ik citeer opnieuw: "Een tweede belangrijke vaststelling heeft onder meer te maken met de praktische afhandeling van de aankoopdossiers. De natuurverenigingen staan dicht in het veld en kunnen ook soepeler inspelen op de vraag wanneer gronden te koop worden aangeboden, dat is althans de invloed die wij hebben." Dus "wij" slaat op de deputatie.

"De vrij omslachtige procedure die wij als overheid hebben, naar schattingsverslagen, ... om mogelijk te maken dat we tot een aankoop kunnen overgaan, zorgen er dikwijls voor dat we niet altijd snel kunnen inspelen op eventuele aanbiedingen. We hebben de indruk dat dit soepeler verloopt bij de privaatrechtelijke verenigingen. Veelal speelt het lokale draagvlak hier een belangrijke rol. Bovendien hebben wij als provincie tot nu toe geen actieve prospectie gevoerd waardoor wij niet altijd correct kunnen inschatten waar zich waardevolle maar vooral haalbare aankopen aandienen. Anderzijds is het ook zo dat onze aankoopperimeters verschillend zijn van die van de natuurverenigingen. Als provincie zullen wij ons aankoopbeleid meer richten op de reeds bestaande provinciale domeinen en dan aanvullend aankopen proberen te realiseren. De natuurverenigingen focussen zich op de uitbouw van de reeds erkende natuurreservaten en realiseren hun aankopen in een afgebakende zone. Onze optie om te kiezen voor het tweesporenbeleid is dan ook in dat opzicht verdedigbaar."

Ik sluit het citaat van oud-gedeputeerde De Langhe af met volgende bemerkingen: "De interpellant stelde ook een vraag over de aankoop van natuurgebieden en meer overleg met ervaren terreinbeherende verenigingen met het oog op een vlotte samenwerking. Collega Stevenheydens heeft daar ook een allusie op gemaakt. Enkele jaren geleden werd een overlegstructuur op gang gezet vanuit het Vlaams Gewest, afdeling Natuur met de provincie en de erkende terreinbeherende natuurverenigingen. Het was de bedoeling om met dit overleg tot gezamenlijke afspraken te komen inzake aankoop en beheer van natuurgebieden. Het is reeds ruime tijd geleden (circa 2 jaar) dat de vernoemde partners rond de tafel zaten. Naar verluidt zou het Vlaams Gewest dit initiatief binnenkort nieuw leven willen inblazen. Voorgaand overleg kan maar nuttig zijn op voorwaarde dat er voldoende concrete onderwerpen aan bod komen. In geval van specifieke dossiers die zich (nu reeds) voordoen en waarbij er nood is aan overleg tussen provincie en de terreinbeherende natuurvereniging kan steeds een ad hoc overleg samengeroepen worden. We zullen dit in de toekomst ook doen indien dit noodzakelijk zou blijken." Einde van het citaat van vorig jaar, uit de begrotingsbesprekingen van oud-gedeputeerde Georges De Langhe.

Ik stel mij de vraag of dat aangekondigde ad hoc overleg, tussen de deputatie, de provincie en de natuurverenigingen bij dit dossier gebeurd is? Het dossier – het schrappen van subsidies aan natuurverenigingen – is toch belangrijk genoeg om een overleg te hebben met de natuurverenigingen? Wanneer ik de briefwisseling bekijk van één van de natuurverenigingen aan de provincieraad, stel ik vast dat er geen sprake is geweest van overleg. Anderzijds vind ik de argumenten van de oud-gedeputeerde van vorig jaar zeer goed.

Ik heb mijn vragen met een bepaalde reden gesteld, namelijk om een beter inzicht te krijgen in het aankoopbeleid van de provincie en om subsidies te geven aan natuurverenigingen om aankopen mogelijk te maken. Waarom oordeelt de deputatie dat die argumenten van de oud-gedeputeerde vandaag blijkbaar niet meer van waarde zijn en waarom heeft men eigenlijk dat subsidiëeringsbeleid totaal bijgestuurd? Is het niet belangrijk – aangezien er binnen de meerderheid hierover daarnet ook kritische vragen zijn gesteld door raadslid Peter Hertog – om heel dit punt te herzien en eigenlijk te verwijderen of terug in de oorspronkelijke staat te herstellen in de provinciebegroting zoals het de voorgaande jaren was? Tot daar mijn vragen.

Dank u.

De heer voorzitter

Het siert de meerderheid dat er ook kritische vragen zijn vanuit de meerderheid. Dat is belangrijk en democratisch.

De heer Maes. U was zo kort daarstraks dat u ...

De heer Maes

Ik heb dan nog een beetje te goed, hé, Voorzitter?

De heer voorzitter

U hebt nog veel te goed.

De heer Maes

Heel kort, ik wil hier alleen even een persoonlijke ervaring delen die voor mij toch wel een licht op de zaak werpt. Het is het volgende: vanuit mijn functie van OCMW-voorzitter hebben wij in Moerbeke een stuk natuurgebied, bosgebied. Ik heb de voorbije drie à vier jaar op zijn minst drie, vier keer een aanvraag gehad van natuurverenigingen om dat stuk aan te kopen. Ik vraag me nu toch af – ik heb nog nooit een vraag gehad om het te beheren, laat dat duidelijk zijn; alleen een vraag om het aan te kopen – wat de meerwaarde is dat dit van een openbaar bestuur, democratisch gecontroleerd, overgaat naar een private vzw met 80 tot 90% subsidiëring vanuit de hogere overheid, zowel van de Vlaamse Gemeenschap als van de provincie. Tot daar mijn tussenkomst.

De heer voorzitter

Zoals steeds kort en krachtig.

P. 424: PROVINCIAAL CENTRUM VOOR MILIEUONDERZOEK: ALGEMENE WERKINGSKOSTEN: BEDENKINGEN BIJ DE RAMING VAN DE UIT TE BESTEDEN ANALYSES

De heer De Cuyper

Ik zal ook kort zijn. Mevrouw de Gedeputeerde ...

De heer voorzitter

Het hoeft niet.

De heer De Cuyper

Ja, maar ik zal kort zijn, Mijnheer de Voorzitter. Aangezien we doorgaan tot 18 uur en ondanks het feit dat we telkens later beginnen.

De heer voorzitter

Later beginnen? Het was 14.03 uur toen we begonnen zijn. U was hier trouwens nog niet.

De heer De Cuyper

Ik zat hier al lang. Ik denk dat onze uurwerken niet conform lopen.

De heer voorzitter

We zijn om 14.03 uur begonnen en u was er al lang. Ik neem het terug, Mijnheer De Cuyper.

De heer De Cuyper

Ik zal u niet blijven

DEBATTEN

De heer voorzitter

Maar het was 14.03 uur en nu mag u blijven zitten en rustig praten.

De heer De Cuyper

tegenspreken ...

De heer voorzitter

We luisteren naar de analyses.

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw de Gedeputeerde,
In verband met het Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek: de raming voor de uit te besteden analyses bedraagt 85 000 EUR. Mijn vraag is heel precies: waarom kan het centrum voor milieuonderzoek niet instaan voor de onderzoeken die uitbesteed worden?
Ik vraag de gedeputeerde de bedoelde onderzoeken te situeren binnen de onderzoeken gedaan in het Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek.
Dank u.

De heer voorzitter

Ik breng hulde aan uw brevitās, de korte manier waarop u uw standpunt heeft uiteengezet.

P. 428-430: REGIONALE LANDSCHAPPEN: ALGEMENE TUSSENKOMST OVER DE WERKING VAN DE REGIONALE LANDSCHAPPEN

De heer Hertog

Voorzitter, Collega's, Mevrouw de Gedeputeerde,
Mijn voorgaande tussenkomst gaf misschien de indruk dat ik geen voorstander ben van regionale landschappen. Niets is minder waar. Ik vind de regionale landschappen zeker uitstekende samenwerkingsverbanden om met alle actoren op het terrein te werken aan allerlei natuur- en toerismeverbonden terreinen. Ik was trouwens samen met collega's Liebaut en Maes enkele jaren geleden al vragende partij om een regionaal landschap in de regio Waasland-Durme-Schelde, Krekengebied en dergelijke op te richten. Ik ben dan ook zeer blij met de aandacht voor de regionale landschappen en met het feit dat er een derde bijkomt. Over de concrete invulling van het derde regionale landschap, wil ik graag ten gepaste tijde trouwens nog wel eens een boompje opzetten.

Regionale landschappen kunnen dus een geweldig instrument zijn, maar het zijn geen natuurgebieden en hun opdracht is niet in eerste instantie het stimuleren van echt natuurbehoud. De regionale landschappen werken eerder op het snijpunt tussen natuurbehoud, landbouw en zacht toerisme. Heel waardevol dus, maar zij kunnen echte natuurgebieden natuurlijk niet vervangen.
Ik ben dan ook van oordeel dat regionale landschappen zich niet zozeer op het terrein van natuurgebieden en natuurverenigingen moeten begeven, iets wat zij nu vaak wel doen. Bijvoorbeeld wanneer zij met betaald personeel vogelkastjes ophangen in bossen, iets wat normaal door vrijwilligers van natuurgebieden gebeurt, vaak in samenwerking met schoolkinderen en dergelijke waardoor er ook een educatieve waarde aan vasthangt.
Wat ik hierover zeg, geldt zeker niet voor alle regionale landschappen. Er zijn in Vlaanderen en ook in onze provincie goede voorbeelden van activiteiten te vinden waar de regionale landschappen zich wel op het snijvlak van natuur, landbouw en toerisme bevinden. Zelf heb ik – in alle bescheidenheid uiteraard – al enkele voorstellen gegeven die naar mijn mening ook in dat kader passen.

Het eerste betreft een systeem van public footpaths zoals dit reeds meer dan honderd jaar bestaat in het Verenigd Koninkrijk. Dit stelde ik twee jaar geleden voor. Iedereen die ooit wandelde in het Verenigd Koninkrijk kan getuigen dat dit systeem – dat je toelaat over alle velden en akkers te wandelen zonder dat je wordt tegengehouden door prikkeldraad – echt een openbaring is waardoor je als gewone wandelaar op plaatsen komt die je normaal alleen maar als landbouwer, milieuactivist of grootgrondbezitter ziet. Soms denk ik dat het onder meer door dit systeem van public footpaths komt dat de Britten zo gek zijn op hun Engelse landschap.

Het tweede voorstel betreft schrijverswandelpaden met daarop langs de wandelweg teksten van Oost-Vlaamse, liefst nog streekgebonden dichters en schrijvers. Dit voorstel haalde ik vorig jaar reeds aan. Deze schrijverswandelpaden zouden dan weer een uitstekend lokmiddel kunnen zijn voor de meer culturele wandelaar, de canvaswandelaar als het ware.

Vandaar mijn vragen aan de gedeputeerde:

Is de gedeputeerde bereid om:

- de voorstellen van public footpaths van twee jaar geleden en die poëziewandelpaden van vorig jaar te onderzoeken, nu zij haar aandacht meer zal toespitsen op de drie regionale landschappen?
- Ook eens een kijkje te nemen bij andere regiolandschappen in andere provincies om daar eventueel andere interessante acties en pistes te ontdekken voor onze regionale landschappen?

Dank u wel.

P. 430: REGIONALE LANDSCHAPPEN: WERKINGSTOELAGE AAN HET REGIONAAL LANDSCHAP MEETJESLAND: ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer De Roo

Mijnheer de Voorzitter, Waarde Collega's,

De voorbije vijf jaar heeft de vzw Regionaal Landschap Meetjesland zich in de regio van het Meetjesland ruim verdienstelijk gemaakt als overlegplatform inzake de zorg voor natuur, maar ook vooral voor de zorg en het behoud van het landschap in het algemeen.

Het Regionaal Landschap houdt rekening met de socio-economische belangen van de bewoners en is een landschapsforum voor een duurzame ontwikkeling van het Meetjesland. Men hecht belang aan het landelijk karakter, de waardevolle natuurlandschappen en het cultureel erfgoed van de streek. Men streeft ook naar een toeristisch en recreatief medegebruik en de educatie omtrent deze natuur en het landschap.

De gemeenten die betrokken zijn in het regionaal landschap spreken – meen ik – enkel lovende taal over de enthousiaste groep van mensen die werkzaam zijn in deze vzw. De landschapskrant, een verzorgde folder die in de regio Meetjesland wordt uitgegeven en gratis verdeeld wordt aan elk huis, is daar het levende bewijs van. Het is een document dat door vele inwoners van het Meetjesland bewaard wordt en zelfs regelmatig gebruikt wordt. Ik denk bijvoorbeeld bij aanvragen voor de aanplanting van hagen, fruit- of straatbomen.

Dat men in het regionaal landschap in de goede richting bezig is, is duidelijk. Een vijftal zuidelijke gemeenten wenst trouwens toe te treden tot de vzw Regionaal Landschap Meetjesland. Hiermee geven ze een duidelijk signaal dat de kwaliteit van de historische landschappen een troef zou zijn voor de regio. Men gelooft in het Regionaal Landschap Meetjesland als forum voor het behoud en de versterking van de identiteit van het schitterende Meetjesland. Wie zich verder wenst te informeren kan dit steeds doen via hun website of jaarverslag. Dit jaarverslag geeft een correct beeld en bevat een overzichtelijke inhoud over de werking en de verwezenlijkingen van het Regionaal Landschap.

De overgrote meerderheid van de vertegenwoordigers in de raad van bestuur – waaronder ikzelf – zijn van oordeel dat de medewerkers van de vzw, die gehuisvest zijn in 't Kasteeltje in Maldegem, hun uiterste best doen.

Ik weet dat er nogal wat kritische opmerkingen en vragen circuleren over de werking van het Regionaal Landschap, ook van mensen hier in de raad. Er is trouwens opnieuw een negatief advies van de Miniraad aangaande de werking van het Regionaal Landschap Meetjesland naar de minister gestuurd.

DEBATTEN

Ik wil hier duidelijk stellen, dames en heren, dat het eigenlijk niet heel correct is dat iemand die zelf in de raad van bestuur zetelt, de Minaraad kan adviseren. Tot op vandaag gebeurt dit toch op deze manier: hij en alleen hij mag zijn ideeën omtrent de werking van het Regionaal Landschap Meetjesland op de Minaraad brengen. De Minaraad brengt dan rechtstreeks advies uit aan de minister. Elke keer opnieuw geeft die Minaraad een negatief advies. Als je maar één klok hoort luiden, kan je volgens mij geen goed en objectief advies uitspreken. Het kan toch niet dat één sector advies uitbrengt en als de persoon in kwestie dan nog deel uitmaakt van de raad van bestuur, evalueert hij eigenlijk zichzelf of kan hij zelfs beslissingen, die unaniem door de raad van bestuur of door de algemene vergadering worden genomen zomaar naast zich neerleggen of als niet waardevol aanzien.

Het uitvoeringsbesluit op de regionale landschappen laat dit momenteel toe, dames en heren! We moeten ons dringend de vraag stellen of dit uitvoeringsbesluit niet moet herzien en aangepast worden. Je kunt – naar mijn mening – toch geen speler en scheidsrechter tegelijkertijd zijn?!

Nu iets heel kort over het evaluatieverslag.

De vzw Regionaal Landschap Meetjesland heeft het wettelijke recht om tot 31 december 2006 de samenstelling van de raad van bestuur te laten zoals ze nu is:

- er zou niemand vertegenwoordigd zijn van wildbeheerseenheden. Ik kan u verzekeren, dames en heren, dat dit wel zo is. Je ziet dit op pagina 25 van het jaarverslag. Misschien kan die meneer zijn tweeloop meebrengen, maar ik zou het toch niet aanraden;
- Van de 23 leden, zijn er slechts 3 mandaten met natuurinslag. Op pagina 25 en 26 vind je er eigenlijk wel 6.

Onverantwoordelijkheid of onduidelijkheid van een aantal projecten

Daar heeft men het onder meer over een project gelegen buiten het werkingsgebied, namelijk de Drongengoedhoeve. De hoeve zelf ligt net buiten het werkingsgebied; het boscomplex van het Drongengoed ligt wel voor het grootste deel in het werkingsgebied.

Waarom stelt men geen vragen over de samenwerking met het Leen in Eeklo? Het Leen met het provinciaal en educatief Boscentrum ligt voor 90% buiten het werkingsgebied!

Onduidelijkheid in het jaarverslag

Ik ben van mening dat het jaarverslag voldoende gegevens bevat en duidelijk gestructureerd is. Indien men meer gegevens wil, kan men deze steeds opvragen bij het secretariaat. Je kan veel tijd en geld stoppen in het maken van jaarverslagen, maar ik vind dat het geen doel op zich mag zijn.

Vragen over publieksactiviteiten

Het Regionaal Landschap zou zelf te weinig organiseren. Dit gegeven stel ik toch serieus in vraag. Trouwens, samenwerking met andere organisaties of gemeenten kunnen maar leiden tot grotere projecten die de bevolking meer aanspreken.

De boekhouding is te onduidelijk

Voor personen die niet met boekhouden vertrouwd zijn, zou dit wel eens het geval kunnen zijn. In het verslag van de accountant is het effectief niet duidelijk waaraan de middelen van AMINAL, afdeling Natuur besteed zijn. Dit klopt en dit is terecht, maar eerlijk gezegd vraag ik mij 's morgens wanneer ik mijn boterkoeken opeet ook niet af of die van een zitpenning van hier komen of van mijn werk ergens anders.

Rumoer

Dames en heren, ik heb er jullie met mijn tussenkomst willen op wijzen dat de geruchten met betrekking tot het niet goed functioneren van het Regionaal Landschap volledig misplaatst en zelfs onjuist zijn. Integendeel, de vereniging heeft als doel een draagvlak te krijgen inzake zorg voor natuur en landschap bij de inwoners van haar werkingsgebied. De acties die momenteel lopen en reeds op stapel staan zijn daar het levende bewijs van.

Daarom meen ik dat de financiële middelen die in onze begroting voorzien zijn volledig terecht zijn en goed besteed worden. Misschien kunnen wij als provincie een signaal geven naar de hogere overheden dat evaluatieverslagen naar de Miniraad en naar de minister moeten gedragen worden vanuit een bredere groep of vanuit meerdere structuren. Ik doe hierbij dan ook een oproep om de evaluatiemethodiek aan te passen. Laten we een evaluatie zien als een wederzijds leermoment en niet als een sanctie! Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Commissievoorzitter. De eerste ondervoorzitter, Paul Beeckman, vroeg zich af of die boterkoeken biologisch verantwoord waren, maar beiden dachten we dat alle dagen boterkoeken veel is. Goed. Niemand vraagt nog het woord in de artikelsgewijze bespreking voor de gedeputeerde antwoordt? Daarna is het woord nog aan de raad.

Mevrouw gedeputeerde Van Cauter

Voorzitter, Collega's,

Ik zal beginnen met het gemakkelijkste, namelijk het aanbod van milieu- en natuureducatie. Er is collega Van Autreve blijkbaar iets ontgaan. Zoals ik reeds zei, meen ik dat dit in de commissie reeds is toegelicht, maar ik zeg het toch nogmaals: voor de tweede en de derde graad secundair onderwijs is er uiteraard een evenwaardig aanbod als voor de eerste graad. Er is keuze uit verschillende programma's, onder meer rond de onderwerpen water en landschap. Het is ook zo dat zoals bij de eerste graad secundair onderwijs de begeleiding door de leerkracht zelf kan gebeuren. De leerkracht kan voorafgaand of tijdens de activiteit ondersteund worden door iemand van de Kaaihoeve. De Kaaihoeve stelt het nodige materiaal, werkblaadjes, en uiteraard ook haar infrastructuur ter beschikking. Dus, ik meen dat wij in ons provinciaal aanbod zeker ook aan deze vraag hebben voldaan en dat het aanbod meer dan afdoende is.

Met betrekking tot de opmerking van de collega over de locatie van de Kaaihoeve en het feit of er buiten Zuid-Oost-Vlaanderen natuureducatie voorzien is in eigen streek, kan ik u meedelen dat het inderdaad juist is dat de capaciteit van de Kaaihoeve beperkt is. Vandaar ook de vraag van die dienst zelf voor een grotere personeelsbezetting. Wij zullen dit overwegen, uiteraard met de middelen die ons binnen de begroting toegewezen worden.

Om tegemoet te komen aan deze bezorgdheid en aan de nood die er ook in de rest van de provincie is, is het zo dat er regelmatig overleg is tussen de verschillende centra die zich bezighouden met de natuur- en milieueducatie in gans Oost-Vlaanderen. De volgende vergadering heeft plaats op 15 december 2004 in het milieu- en natuureducatiecentrum De Helix van de Vlaamse Gemeenschap.

Op deze overlegmomenten wordt er aan ervarings- en kennisuitwisseling gedaan en het is zo dat er een structuur opgezet is – een samenwerkingsstructuur als het ware – tussen de verschillende centra, die zich bezighouden met natuur- en milieueducatie. Men kan daar kennis van nemen via internet: www.spinwep.be.

Er is recentelijk ook een papieren uitgave verschenen waar uiteindelijk duiding gegeven wordt over de verschillende milieu- en natuureducatieve centra, bezoekerscentra, infocentra en de milieueducatieve centra als dusdanig; zodanig dat iedereen die interesse heeft een duidelijk overzicht krijgt van het aanbod dat in onze provincie aanwezig is. Kunnen wij het niet zelf voorzien, dan is er wel een ander milieu-educatief centrum die de noden kan opvangen. Er is wel degelijk overleg, kwaliteitsbewaking; zodanig dat er over het volledige grondgebied van onze provincie kan voorzien worden in de nodige educatie. Dit met betrekking tot het eerste onderdeel van de vraag van collega Hertog.

Ik zal vervolgens de beleidsbeslissing van de deputatie met betrekking tot het niet meer begroten van de subsidiëring voor de natuurverenigingen zo kort mogelijk trachten uiteen te zetten, want we kunnen daarover blijven doorbomen.

Het is inderdaad zo dat wij tot en met 2004 middelen begroot hadden om de natuurverenigingen te subsidiëren met betrekking tot de aankoop van natuurterreinen.

DEBATTEN

Een eerste opmerking is dat we het aandeel van deze provinciale subsidie ook niet mogen overschatten. Het is namelijk zo dat in heel wat gevallen de aankoop door natuurverenigingen voor 90% betaald wordt door de Vlaamse overheid, maar in de gevallen waar er geen 90% werd bereikt, was het zo dat wij voorzagen in een restfinanciering. Als we concreet willen zijn ging dit over 10%, maximum 20% van de restfinanciering van de aankoop van deze terreinen. Dus, om te besluiten wil ik zeggen dat het aandeel van de provincie in het aankopen door deze natuurverenigingen eerder beperkt was.

Waarom hebben wij gekozen voor een min of meer ommezwaai – ommezwaai is misschien sterk uitgedrukt – maar toch een bijsturing van het beleid, als we het zo mogen zeggen?

Eerst en vooral omdat wij ervaren hebben dat het louter subsidiëren op zich weinig inhoudelijke sturing toeliet en dat de herkenbaarheid van de provincie zeer laag was. Maar die herkenbaarheid is misschien slechts een nevenelement om onze beslissing te motiveren, want onze beslissing wordt gemotiveerd door het feit dat wij als provincie ons eerder inzetten op beheer dan op verwerven van eigendom. Wanneer natuurverenigingen natuurterreinen aankopen verwerven zij de eigendom en daar eindigt uiteindelijk ook de rol van het provinciebestuur.

Zoals ik het hier in de raad hoor, stelt men het voor alsof het louter door het aankopen van deze natuurterreinen is dat er in Vlaanderen, meer bepaald in Oost-Vlaanderen, meer natuur zou gecreëerd worden. Dit is totaal onjuist; want als we kijken waar deze natuurterreinen worden aangekocht, zien we dat deze aankopen hoofdzakelijk gebeuren in veengebied. De enige wijze waarop natuurgebied gecreëerd wordt is door zijn planmatige bescherming. Een bevoegdheid die niet de provincie, maar de Vlaamse overheid toekomt.

Zoals u weet zal er in Oost-Vlaanderen – ik zal de cijfers afronden want ik heb ze hier tijdens het debat opgeschreven zoals ik ze me herinner – 150 000 hectare veengebied worden afgebakend. Vandaag is er reeds 80 000 hectare afgebakend.

Dit is de locatie waar de natuurterreinen zich bevinden die dus als het ware een zekere planologische bescherming genieten. Men moet het dus niet voorstellen alsof de natuurverenigingen terreinen zouden aankopen en deze dan omvormen tot natuurgebied met een planologische bescherming; dit is totaal onjuist. Wij hebben vandaag natuurgebied, planologisch afgebakend. De vraag stelt zich onder meer met het oog op de verdere achteruitgang van de biodiversiteit – want daar zijn er verschillende meningen over; ik heb hier het natuurrapport waar zelfs vraagtekens geplaatst worden – maar ik zal geen inhoudelijke discussie voeren over het feit of dit inderdaad al dan niet zo is.

Ik wil u enkel zeggen dat het de betrachting is van de deputatie om de natuurterreinen – het natuurgebied dat er vandaag is – op een ecologische en een zo goed mogelijke wijze te beheren, onder meer met het oog op de verdere bescherming van de soorten. Ik meen dat wij door onze middelen te spreiden zoals u ze kan terugvinden in de begroting - het is een verdunning als het ware, als u het zo wil uitdrukken - de meest mogelijke garanties bieden om binnen zo groot mogelijke gebieden aan ecologisch natuurbeheer te doen. Dat wij oog hebben voor soorten bescherming – ik heb dit hier reeds in de raad gezegd – blijkt onder meer uit het feit dat wij pilootprojecten natuurverbingsgebieden opstarten. Er zijn reeds twee voorstudies aan besteed.

Wat is de bedoeling van deze natuurverbingsgebieden? Ik heb dit reeds aangehaald: een verbinding tot stand brengen tussen verschillende kleinere natuurgebieden zodanig dat de soorten kansen krijgen, ook wanneer zij zich in kleinere natuurgebieden bevinden en de mogelijkheid krijgen om hun verdere bestaan daardoor niet gehinderd te zien.

Ik hoor van de Groen!-fractie de bedenking hoe meer natuurgebieden, hoe minder verbingsgebieden wij nodig hebben. Dat is niet juist. Dit lossen wij niet op door het subsidiëren van de aankopen door de natuurverenigingen, dan zitten wij op het verkeerde niveau. De afbakening gebeurt door Vlaanderen, niet door de provincie Oost-Vlaanderen. Het is nu eenmaal een realiteit dat wij die 150 000 hectare aan natuurgebied zullen hebben. Wat de stroken daartussen betreft, moeten wij als provincie - dit is precies onze taakstelling - al het nodige trachten te doen wat wij binnen onze beleidsbevoegdheid kunnen realiseren, om deze natuurgebieden met mekaar te verbinden en dit is precies wat wij zullen doen. Wij zullen dertien dergelijke gebieden trachten af te bakenen binnen de volgende planperiode.

Het is zo dat wij – en wij menen daar als overheid de meest democratische garanties en ook de meeste garanties naar een ecologisch beheer te kunnen bieden – ook eigen, grote natuurgebieden verwerven, meer bepaald in aansluiting op onze provinciale domeinen.

Vorig jaar had collega Stevenheydens naar aanleiding van de begroting de opmerking dat onze procedure te moeilijk zou zijn om erin te slagen onze doelstelling te realiseren. Dit is niet juist. Wanneer u naar de rekening en begroting kijkt, zal u zien dat vorig jaar 562 551,59 EUR besteed is aan eigen aankopen en wij hopen daar, zelfs via begrotingswijziging, nog wat bij te kunnen realiseren. Dus wij slagen erin om deze doelstelling te bereiken en wij zijn ervan overtuigd dat deze eigen aankopen de meeste garanties geven om deze terreinen op een democratische manier met het oog voor de ecologie te gaan beheren. Vandaar ook dat in onze provinciale domeinen bosbeheerplannen opgesteld worden, dat wij een natuurrichtplan opstellen om onze natuurgebieden te beheren en dergelijke meer. Ik heb inhoudelijk nog geen enkele opmerking gehoord over het beheer van de provincie binnen haar eigen domeinen, want daar gaat het precies over. Dit is onze doelstelling.

Als we het hebben over de verder uitbouw van onze regionale landschappen en de bosgroepen kan ik stellen dat wij vandaag een zekere ommezwaai hebben kunnen maken omdat precies vandaag een derde regionale landschap en een derde bosgroep eigenlijk het levenlicht zullen zien, ook dit jaar. De nota's voor de deputatie worden voorbereid en ik hoop begin volgend jaar reeds met deze voorstellen van beslissing naar de raad te kunnen komen.

Ik meen dat het instrument van de regionale landschappen en de bosgroepen inderdaad een zeer goed instrument is om aan natuurbeheer te doen. Men moet de werking van deze regionale landschappen en van deze bosgroepen niet minimaliseren. Men moet hier in de raad niet naar garanties vragen want die garanties zijn voorzien; deze zijn decretaal bepaald.

De doelstellingen van de regionale landschappen zijn:

- een draagvlak te creëren bij de inwoners van haar werkingsgebied inzake zorg voor natuur, in het bijzonder de zorg voor landschap in het algemeen;
- een landschapsforum te zijn voor duurzame ontwikkeling in het werkingsgebied;
- ...

De doelstellingen van de bosgroepen – ik zal ze hier niet allemaal voorlezen, want dat zou ons te ver leiden – zijn:

- het stimuleren van duurzaam bosbeheer;
- het op elkaar afstemmen en coördineren van de beheersdoelstellingen en -maatregelen voor de bossen van de verschillende bosbeheerders;
- de samenwerking inzake bosbeheerswerken verbeteren en het op elkaar afstemmen van deze werken;
- het recreatieve medegebruik verbeteren door de openstelling van de bossen op elkaar af te stemmen
- de organisatie van de bosarbeid verbeteren, met inbegrip van het welzijn op het werk en van werkgelegenheidsinitiatieven;
- het op elkaar afstemmen, wat de bossen betreft, van de gebiedsgerichte terreinvisies uit andere beleidsdomeinen, zoals onder meer de jacht, het visbeheer, het natuurbehoud, de landschapszorg, de waterbeheersing en de waterwinning;
- ...

De doelstelling van deze bosgroepen en regionale landschappen is om op een geïntegreerde wijze aan natuurbeheer te doen.

Wat de resultaten van deze regionale landschappen betreft – want die resultaten moeten er zijn, we moeten het niet voorstellen alsof deze regionale landschappen, deze vzw's een blanco cheque zouden krijgen want dit is niet juist – zij worden jaarlijks geëvalueerd. Daarnet is er over de evaluatiemethode zelfs wat kritiek geuit in de raad. Het hangt van deze jaarlijkse evaluatie af of men de verdere subsidiëring door de Vlaamse overheid krijgt. Men moet dus een goed rapport kunnen voorleggen om verder gesubsidieerd te worden.

In het laatste evaluatieverslag van het Regionaal Landschap Vlaamse Ardennen – dat mij ongeveer een kleine week geleden werd toegezonden – schrijft de minister dat het Regionaal Landschap aan de hand van het jaarverslag en van de talrijke bijlagen zijn groot maatschappelijk nut bewijst voor de ontwikkeling van de streek en voor de natuurwaarde.

DEBATTEN

Het maatschappelijk draagvlak werd door middel van de verschillende geslaagde acties met diverse doelgroepen vergroot. Een andere bezorgdheid die ik hiernet gehoord heb is: "Zal het draagvlak al dan niet vergroot worden wanneer we investeren en inzetten op regionale landschappen"? Het antwoord is dus duidelijk: "ja".

Verder zegt de minister: "Rekening houdende met de jaarplanning voor 2004, mag een verdere dynamische werking van het Regionaal Landschap verwacht worden met een professionele en groeiende inzet voor kwantiteit en kwaliteit van natuur in de regio Vlaamse Ardennen." En dan hoor ik onmiddellijk kritikasters zeggen: "De Vlaamse Ardennen, allemaal goed en wel, maar hoe zit het met het Regionaal Landschap Meetjesland?" Wel, het is zo dat er bij het Regionaal Landschap Meetjesland nog geen evaluatie voorligt, maar dat er wel al adviezen geformuleerd zijn. Men zegt dat bij het Regionaal Landschap Meetjesland – net zoals bij de afdeling Natuur Oost-Vlaanderen – de raad na lezing van het jaarverslag kan vaststellen dat er een gunstige evolutie is bij de actiedomeinen natuurbehoud en -beheer, herstel, aanleg en ontwikkeling van kleine landschapselementen.

Ook met betrekking tot het Regionaal Landschap Meetjesland heeft men een hele weg afgelegd: er zijn mensen – er werd trouwens al naar verwezen – meer bepaald een medewerker Natuur in dienst genomen en een extra personeelslid voor de uitwerking van de beheersovereenkomsten via de Vlaamse Landmaatschappij. Men is daar dus op goeie weg. De resultaten zijn geëvalueerd en hebben met zich meegebracht dat de subsidiëring vandaag nog altijd verworven wordt.

Een ander element dat ik toch meen te moeten vermelden is in verband met netwerkvorming en ons doelgebied. Wanneer we vandaag enkel zouden werken via de natuurverenigingen, bereiken we maar een kleine gedeelte naar het beheer toe. Wanneer we werken via de regionale landschappen en via de bosgroepen bereiken we uiteindelijk alle natuur- en boscijdegenaren.

Als ik zie dat bij de bosgroep Noord – waar de werking toch al ver gevorderd is – 81% van de bossen in private handen is, stel ik me de vraag: "als we aan natuurbeheer willen doen, doen we dit dan enkel binnen de afgebakende domeinen van de natuurverenigingen of zorgen we ervoor dat het volledige grondgebied van Oost-Vlaanderen op een ecologische wijze beheerd wordt"? Ik kies voor het laatste en vandaar ons voorstel aan de raad.

Men kan zich de vraag stellen hoe men deze private boscijdegenaren bereikt?

Wel, er zijn werkplannen opgesteld en er zijn boscomplexen afgebakend waardoor precies die kleine, individuele boscijdegendommen, in een geheel met andere kleine percelen worden beheerd wat resulteert in een duurzaam bosbeheer. Iets waar wij uiteindelijk allemaal naar streven en wat ook de oorspronkelijke bedoeling van deze subsidiëring was. Wanneer wij nu deze subsidiëring verdelen ... Want ik hoor niet graag zeggen dat wij de samenwerking met de natuurverenigingen zouden hebben stopgezet. Integendeel, de natuurverenigingen worden zeker en vast nog in het beleid betrokken. Wij willen overleggen met de natuurverenigingen en met hen samenwerken met het oog op de realisatie van de doelstelling uit het milieubeleidsplan, niet meer en niet minder. Daarenboven is het ook zo – en men mag dit niet vergeten – dat de natuurverenigingen deel uitmaken van de bosgroepen en van de regionale landschappen dus ook daar hebben zij een stem en genieten zij onrechtstreeks mee van deze subsidiëring.

Is er overleg geweest met de natuurverenigingen? Ja, er is overleg geweest, meer bepaald met Natuurpunt en de vzw Durme. Dit zijn de twee grootste verenigingen actief op het Oost-Vlaamse grondgebied. Het gesprek dat wij hebben gehad was veelbelovend en ik hoop daar effectief een goeie samenwerking te kunnen realiseren naar beheer toe. Laat ons onze kennis en middelen bundelen en dan ben ik ervan overtuigd dat wij tot het beste resultaat zullen komen. Als ik zie dat de natuurverenigingen veelvuldig beroep doen op de regionale landschappen – kijk naar het jaarverslag, de helft van de werken die uitgevoerd worden door de regionale landschappen, worden uitgevoerd op terreinen die eigendom zijn van de natuurverenigingen – stel ik me de vraag waar we mee bezig zijn?

Wij als overheid subsidiëren de regionale landschappen om terrein- of beheerswerkzaamheden uit te voeren op terreinen die eigendom zijn van natuurverenigingen. Voor mij is dit de wereld op zijn kop. Ik denk dat wij onze middelen voornamelijk moeten delegeren en concentreren op het beheer; in welke handen deze terreinen ook zijn om als dusdanig deze doelstelling te realiseren. Het gaat hem dus niet over het creëren van natuurgebied want dat is de bevoegdheid van de Vlaamse overheid. We moeten inderdaad op een geïntegreerde wijze werken. Ik heb dit reeds gezegd en ik heb het gehad over afvalpreventie.

Deze morgen was ik op een studiedag met betrekking tot waterproblematiek. De verdrogingsproblematiek kwam daar onder meer ook aan bod, en dan zeggen de natuurverenigingen, terecht: "met als gevolg een verdere achteruitgang van de biodiversiteit." Wel dit probleem los je niet eenvoudig op door natuurverenigingen te subsidiëren om natuurterreinen aan te kopen. Dit is een onjuiste voorstelling van de feiten. Wat moet er gebeuren om deze natuurgebieden opnieuw vochtig en nat te houden zoals ze oorspronkelijk waren? De peilhoogte van de provinciale waterlopen moet opnieuw naar omhoog en dit is iets waar de natuurverenigingen weinig kunnen aan doen door gesubsidieerd te worden en bepaalde natuurterreinen aan te kopen.

Hetgeen wij nog kunnen doen is bij het afleveren van milieuvergunningen, oog hebben voor de problematiek van overbemaling en voor de eventuele gevolgen zoals verdroging, wanneer we in sommige gebieden – zoals in het verleden is gebeurd, maar waar vandaag een halt is aan gekomen – teveel bemaling zouden toelaten. Dit is een voorbeeld dat ik u aanhaal – en ik kan er u zo duizenden aanhalen, want je komt ze alle dagen tegen – om u te zeggen dat we op een geïntegreerde wijze en zoveel mogelijk Oost-Vlamingen moeten bereiken.

Wanneer ik Peter Van Autreve daarstraks hoorde zeggen dat 15 000 gezinnen lid zijn van natuurverenigingen, is dit best mogelijk, maar wij hebben vandaag 1 374 044 Oost-Vlamingen, en ik denk dat als wij onze middelen spenderen aan natuurverenigingen, bosgroepen en regionale landschappen – dat we naar het beheer toe want dat is precies de doelstelling van deze subsidie, het gaat over natuur(project)subsidies – dat we maximaal veel Oost-Vlamingen bereiken en dan hoop ik dat er een halt geroepen wordt aan deze verdere achteruitgang van biodiversiteit zoals u het noemt. We hebben vandaag gemerkt dat we daarin blijkbaar nog niet geslaagd zijn. Als je een doelstelling niet kan bereiken, moet je deze evalueren en zoeken naar oorzaken. En dan denk ik dat we met te weinig trachten deze doelstelling te realiseren en ik hoop dat door op deze wijze te gaan werken, we in de toekomst tot meer in staat zullen zijn.

Met betrekking tot de vraag van Peter Hertog over de overgangsmaatregel, kan ik u het volgende melden: wij hebben vandaag nog voor – ik zal het in oude Belgische franken zeggen – 26 221 309 BEF aan dossiers in aanvraag. Men moet het niet voorstellen alsof wij overheid traag zouden zijn in het behandelen van onze dossiers en dat dit de reden is waarom natuurverenigingen tot 2 jaar toe – zo zegt men – zouden moeten wachten op een subsidiëring. Dit is onjuist. Het reglement voorziet dat enkel binnen de perken van de provinciebegroting zal gesubsidieerd worden. Als de middelen op zijn, zijn ze op en dit weten de natuurverenigingen.

Ik zou u toch wel willen kennis geven van mijn ongenoegen en mijn ontzetting wanneer ik vaststelde dat niet minder dan 39 dossiers werden ingediend in de periode na augustus 2004; want men wist toen dat de middelen niet meer zouden voorzien worden. En ik heb zo een beetje datzelfde ongenoegen zoals ik dat vorige week had wanneer men op het laatste moment interpellaties indient, toen men 39 dossiers indiende in de periode na augustus 2004. Men mag het dus niet voorstellen dat men de terreinen al had aangekocht ervan uitgaande dat men de subsidiëring zou hebben ontvangen. Maar desalniettemin denk ik dat we ruim en breeddenkend moeten zijn en we zullen kijken hoe het volgend jaar loopt. Wanneer de rekening dit toelaat en als er ruimte is binnen de begroting natuur, wil ik gerust aan mijn collega's binnen de deputatie voorstellen om nog een aantal oudere dossiers in overweging te nemen, qua uitbetaling bedoel ik dan, maar vandaag kan ik hier nog geen toezegging doen. Teneerste, quid hoe zal het zijn met de begroting? Ten tweede, hoe zal de voltallige deputatie hierover een standpunt innemen?

En dan nu een kort antwoord ...

De heer voorzitter

Nu mag u langzamerhand samenvatten.

DEBATTEN

Mevrouw gedeputeerde Van Cauter

... op de vraag van raadslid De Cuyper. Het is inderdaad juist dat er met betrekking tot het PCM voor een aanzienlijk bedrag aan analyses wordt uitbesteed. Het betreft hier voornamelijk de bepaling van PCB's en OCP's. Dit brengt me bij de sector van collega Verleyen.

Waterloopbeheerders dienen met het oog op het uitvoeren van ruimingswerken, waterbodemonderzoek en analyses te laten uitvoeren. Dit zou bij ons, voor de waterlopen van tweede categorie, door het PCM kunnen gebeuren, maar wij besteden deze analyses uit.

Wat is de reden daarvoor? Wij hebben nog niet de nodige erkenning. De analysemethode is vandaag nog niet ontwikkeld, maar wij weten dat één bijkomende laborant zou volstaan om deze analyse te ontwikkelen om dus eventueel de analyses zelf te kunnen uitvoeren. Wij zijn ons daarvan bewust en in het kader van de samenwerkingsovereenkomst met de stad Gent – zoals u weet of niet is het zo dat er momenteel gesprekken aan de gang zijn met de stad Gent, voor een samenwerking van beide laboratoria – denken wij dat dit aanleiding zou kunnen geven tot een bijkomende capaciteit zodanig dat wij deze analyses zelf zouden kunnen uitvoeren. Een klein gedeelte van de overige analyses – dan spreken we over 20% – wordt niet uitgevoerd door het PCM omdat wij noch over de nodige apparatuur, noch over de nodige erkenningen beschikken en omdat het weinig efficiënt zou zijn om zoveel middelen in te zetten voor analyses die slechts af en toe moeten gebeuren.

Tot slot, met betrekking tot de vraag van Luc Maes denk ik dat het misschien – gelet op het tijdsverloop – nuttig zou zijn om deze vraag door te sturen naar een commissievergadering. Ik heb over het onderwerp veel informatie en ik denk dat de ambtenaren fier zouden zijn om aan de leden van de raad te kunnen uiteenzetten dat zij ruimschoots binnen de voorziene decretaal bepaalde termijn vergunningen afleveren op een wijze die een pluimpje verdient en ik denk dat ze er misschien ook graag zelf zouden bij zijn om deze uitleg te verschaffen.

Dank u.

De heer voorzitter

We nemen, Mijnheer Maes, commissievoorzitter, de suggestie van de gedeputeerde graag aan. Mevrouw de Gedeputeerde, het is niet echt uw maiden begrotingsspeech, maar ik kan u toch een compliment geven, de voorzitter mag dat doen, al te vaderlijk misschien, maar toch een echt compliment. Als u zegt dat u ontzet bent, er bestaat een mooie oude Latijnse spreuk: – er is een raadslid die mij vorige week gezegd heeft dat hij ook Latijn heeft gestudeerd – ontzet zijn over iets als gedeputeerde: "Ubi emolumentum, ibi onus".

Waar er de eer is van gedeputeerde te zijn, Ubi emolumentum, ibi onus, daar is ook de last. Het is lastig, maar u heeft zich zeer goed van die last gekweten.

Ik heropen het debat over de artikelsgewijze bespreking op de punten uit de begroting van mevrouw de gedeputeerde. De heer De Langhe krijgt het woord.

De heer De Langhe

Geachte Voorzitter,

Ik meen dat het tot mijn plicht behoort dat ik antwoord op de woorden die collega Stevenheydens heeft uitgesproken in verband met de begroting van vorig jaar. Ik kan enkel aan de collega zeggen dat ik volledig achter mijn antwoorden – zoals die tijdens de bespreking van de begroting 2004 zijn weergegeven – blijf staan.

Ik denk dat het tweesporenbeleid, zoals het geformuleerd is op dat ogenblik het beste was om tot een bepaalde doelstelling te komen; namelijk de doelstelling dat men in Oost-Vlaanderen de natuurgebieden op een oordeelkundige wijze moet kunnen beheren. Die woorden waren vooral gestoeld op 24 jaar ervaring vanuit het gemeentebestuur, en na het luisteren naar alle mogelijke verenigingen die op het gebied van natuurbeheer actief waren in Oost-Vlaanderen. Tot daar, Voorzitter, mijn verklaring naar de heer Stevenheydens.

Dank u.

De heer Van Autreve

Ten eerste, ik denk dat de cijfers die mevrouw de gedeputeerde heeft gebruikt in verband met de procentuele subsidiëring vanuit de Vlaamse overheid voor natuurgebieden niet helemaal correct zijn. Bij mijn weten is er maximaal 70 tot 75% subsidiëring en in geen geval 90%. Wat wil ik daar nu mee zeggen? Ik wil geen discussie openen over die cijfers, maar als je maar 70% tot 75% subsidiëring krijgt van Vlaanderen, dan is 20% restfinanciering vanuit bijvoorbeeld de provincie zeer welkom. En ik denk dat als men nu zo bruusk zegt: "we zullen misschien nog een paar oude dossiers financieren, maar we zullen wel zien", toch een grote onzekerheid zal scheppen bij mensen die al een engagement hebben aangegaan.

Ten tweede, u zegt dat natuur al beschermd is van zodra het op het plan staat. Planmatig is dat juist. Uit ervaring weet ik dat natuur eigenlijk maar beschermd is van zodra het aangekocht is en laat mij duidelijk zijn, het gaat er niet over dat alle natuur door natuurverenigingen moet aangekocht worden. Voor mij zou het zelfs ideaal zijn mocht deze provincie of Vlaanderen alle natuur aankopen. Ge hebt één probleem, door samen te werken met natuurverenigingen vergroot ge uw draagvlak en is het ook minder duur voor de overheid want zij dragen nog altijd zelf minimaal 10% bij; en zij blijven zelf actief.

Als u zegt dat u niet langer zal subsidiëren, maar zelf zal aankopen, zou ik toch echt wel eens een inhaaloperatie willen zien op dat vlak. Ik zou willen zien dat u toont "wij hebben het roer omgegooid en wij zullen daar zoveel extra middelen tegen aangooien". Ik heb dit nog nergens gezien.

Wanneer u het heeft over een evolutie in het Regionaal Landschap Meetjesland, dan is dit misschien wel juist – en ik ben ook heel voorzichtig geweest in mijn bewoording als het gaat over die natuurwerker in het Regionaal Landschap Meetjesland; ik hoop dat die medewerker goed werk levert en ik reken erop dat hij zijn best zal doen – maar ik wil die resultaten nog zien en het is niet omdat er een gunstige evolutie is dat we dit niet moeten bestendigen, vandaar dat ik zou pleiten dat er toch een resultaatverbintenis komt bij de bedragen die wij voor natuur inschrijven.

Tenslotte - want de gedeputeerde heeft zeer uitvoering geantwoord en op alles antwoorden zou ons wat ver leiden - wil ik mijn spijt uitdrukken over de mooie tussenkomst van Peter Hertog. Ik heb zo begrepen dat hij eigenlijk aan een uitdovingsbeleid bezig is; dat hij toegeeft dat hij akkoord is met een overgangsregeling. Ik zou het jammer vinden. Ik denk dat we hier in Oost-Vlaanderen, hoe we het ook doen, dringend een inhaaloperatie nodig hebben.

Dank u.

De heer Maes

Voorzitter, ik wil geen polemieken veroorzaken over cijfers, maar ik vind dat iedereen volledig moet zijn.

Eén, ik draag de natuurverenigingen in mijn hart want ze zijn belangrijk voor het beheer en de stimulansen voor meer natuur; laat dat zeer duidelijk zijn.

Maar twee, als de heer Van Autreve de cijfers van de gedeputeerde in twijfel trekt, moet hij ook alles zeggen. Hij moet dan ook zeggen dat het restgedeelte dat door de natuurverenigingen wordt bijeengebracht voor een heel groot deel samen wordt gebracht door fiscaal aftrekbare giften en ook daar zal de overheid opnieuw via die fiscale aftrek de helft bijleggen. Dus in bepaalde gevallen – hij zegt zelf dat er in sommige gevallen tot 90% wordt gesubsidieerd door de Vlaamse overheid en de provincie en dan is die overige 10% nog eens fiscaal aftrekbaar geweest bij degene die ze gegeven hebben – financiert de overheid dus 95%. Ik blijf het ongezonder vinden – hoe ik ze ook in mijn hart draag – dat je private vzw's 95% overheidsmiddelen geeft en zo – een soort grootgrondbezitters is misschien een verkeerd woord – particuliere bezitters zijn. Ik heb er geen enkele twijfel over dat de huidige verantwoordelijken, de beheerders van die vzw's het zeer goed voor hebben met de natuur, maar wie verzekert mij dat dit over 30, 40, 50 jaar nog zo zal zijn? Dan wij zijn onze democratische controle kwijt want het zijn private vzw's.

De heer voorzitter

Dat was zeer duidelijk. Mijnheer De Roo, u krijgt het woord.

DEBATTEN

De heer De Roo

Heel kort nog, Mijnheer de Voorzitter. Ik heb daarnet met mijn betoog willen duidelijk maken dat een regionaal landschap niet enkel aan natuurbeheer doet. Dit kan toch niet de bedoeling zijn. Het platteland of het landschap bestaat uit meer dan enkel natuur. Wanneer ik daarstraks zei dat ik niet akkoord kan gaan met de evaluatie die enkel gebeurt uit de hoek natuur, dan is dit omdat ik duidelijk wil maken dat een landschap uit meer bestaat dan natuur. Het bestaat ook uit monumenten en uit cultuur op het platteland. Regionale landschappen mogen daar ook aandacht voor hebben, de communicatie tussen de plattelandsbewoners is van groot belang en een stimulatie vanuit het regionaal landschap zou ik dan toch op prijs stellen.

De heer voorzitter

Zoals aan mijnheer Maes zeg ik ook aan mijnheer De Roo dat hij een duidelijk standpunt inneemt. Zijn er nog andere tussenkomsten? Mijnheer Hertog. Want het debat gaat voort, hé.

De heer Hertog

Zonder het specifiek over de verschillende percentages van subsidiëringen te hebben – de ene zegt 70, de andere 80; het blijft stijgen 90, 95; waarschijnlijk krijgen ze 120% betaald – heb ik begrepen dat zij ook zelf de notariskosten betalen, dus dat komt er ook bovenop. Ik bedoel dit zijn ook zaken die niet gesubsidieerd worden. Maar over het algemeen zal men toch moeten toegeven dat – aangezien ze altijd een restfractie zullen betalen, dus of het nu over 5, 10 of 20% gaat ... – het goedkoper is via natuurverenigingen en er zal dus wellicht iets minder worden aangekocht of duurder betaald moeten worden. Inderdaad, de bescherming hangt niet af van de aankoop, want heel Vlaanderen staat vol met beschermde monumenten die niet onderhouden worden en waar men geen werk in steekt. Men heeft deze dan wel op papier beschermd maar ze staan overall kapot te gaan. Ik geloof ook dat een bescherming van een natuurgebied echt zeker is wanneer de aankoop gebeurd is en wanneer het beheer ervan kan gebeuren. De gedeputeerde heeft met heel veel vuur ...

De heer voorzitter

Mijnheer Hertog, kort alstublieft.

De heer Hertog

... en overtuiging verdedigd wat er stond. Mijn tussenkomst ging vooral over wat er niet in de beleidsverklaring staat, namelijk: vreest u niet op een vertrouwensbreuk af te stevenen met de natuurverenigingen? Vreest u niet dat zij in financiële problemen zullen komen? De gedeputeerde heeft me gedeeltelijk gerust gesteld in die zin dat zij belooft van dit allemaal in zeer nauw overleg met de natuurverenigingen uit te werken.

Iedereen heeft wellicht ook de verschillende mails en brieven gekregen van allerlei natuurverenigingen. Ik had niet de indruk dat dit overleg tot nu toe al gebeurd was. Ik had de indruk dat zij pas op de hoogte gebracht zijn van de beslissing nadat de beslissing genomen is en dat er dus geen overleg op voorhand gepleegd is. Dit is geen overleg, dat is gewoon meedelen wat er gebeurd is, maar de gedeputeerde heeft mij daarnet overtuigd dat zij vanaf nu alleszins dit overleg wel zeer intensief zal voeren en daarenboven heeft ze me ook overtuigd dat er in de mate van het mogelijke nog zal gekeken worden naar een extra financiële inbreng indien dit nodig en mogelijk zou zijn voor volgend jaar.

Ik pleit niet voor een uitdoofscenario, maar ik pleit wel minstens voor respect voor gemaakte engagementen en afspraken. Ik vind niet dat elk subsidiëringsreglement ten eeuwigden dage hetzelfde moet blijven; het moet kunnen veranderen, maar in overleg en met respect voor gemaakte afspraken en wanneer het de natuur maar ten goede komt.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer Hertog. Vanaf nu af aan wat beperking ...

De heer Hertog

Ik zal het hierbij laten.

De heer voorzitter

... in de spreektijd. Tussen u en mijnheer Maes loopt de kloof van de andere opvatting over fiscaliteit tussen de socialisten en de liberalen. Het is prachtig om dat te zien. Waar ik precies sta weet ik niet goed. Quaestor De Loor, kort want anders voeg ik de spreektijd in. Er is vorig jaar afgesproken dat de replieken 1 à 2 minuten mogen duren.

De heer De Loor

Voorzitter, 50 seconden om af te sluiten.

De heer voorzitter

70.

De heer De Loor

70, dank u.

Men heeft het hier gehad over de regionale landschappen. Ik wil gewoon het volgende zeggen: het Regionaal Landschap Vlaamse Ardennen is dermate succesvol dat zelfs gemeenten, die tradioneel niet tot de Vlaamse Ardennen behoren, toetreden. Ik denk hierbij spontaan aan de gemeente Herzele die zeer recent toetrad. Noch mevrouw Van Cauter, noch ikzelf zitten hier voor iets tussen, maar ik wil gewoon zeggen dat het regionaal landschap Vlaamse Ardennen zeer goed marcheert.

Applaus

De heer voorzitter

U heeft dat goed gezegd en weet je wat ik zo mooi vind? U heeft in het Bureau, Mijnheer de Quaestor, aangedrongen om niet meer te moeten rechtstaan als men het woord voert tijdens de raad. En nu zie ik dat u gelijk had.

Mevrouw gedeputeerde Van Cauter

Collega De Loor, ik denk dat men in het Meetjesland met nog meer in de wachtkamer zit want er wensen vijf gemeentebesturen toe te treden tot het Regionaal Landschap Meetjesland.

In het Regionaal Landschap Vlaamse Ardennen zijn er dus inderdaad twee aanvragen waaronder de gemeente Herzele. Ik denk dat we deze werking ook maar kunnen promoten. Er zijn nog wel wat blinde vlekken en het is mijn betrachting om al deze gemeenten te stimuleren. Ik ben dan een beetje zoals een getuige van Jehova, maar ik doe mijn best om de gemeenten aan te doen en ze te stimuleren om inderdaad toe te treden tot deze regionale landschappen.

DEBATTEN

Heel kort over de cijfers: ik heb hier dus de lijsten van een aantal jaren bij mij en ik lees 20, 20, 10, 10, 10, 0, 20, 20, 20, 0, 20, 20, 10, 10, ... Ik kan zo verder gaan. Dit zijn de percentages die wij als provincie hebben bijgedragen bij het aankopen door de natuurverenigingen van hun terreinen. Dus wanneer ik daarnet zei tussen 10 en 20%, denk ik dat ik een juiste weergave heb gedaan van de realiteit.

Ik ben voorzitter van het Regionaal Landschap Vlaamse Ardennen en wanneer men twijfelt aan de wijze waarop ik deze functie uitoefen, moet men dit zeggen. Dan moet men mij concreet op bepaalde zaken wijzen en dan zal ik trachten om daar rekening mee te houden en daar verbetering in te brengen.

Wat betreft de financiering door de Vlaamse overheid, ik heb het daarnet al gezegd, er is een evaluatie door de Vlaamse minister en de financiering hangt af van de resultaten die daar geboekt worden en die gecontroleerd worden door drie verschillende adviesinstanties.

In verband met die vertrouwensbreuk, ik heb het reeds gezegd, het is onze bedoeling om samen te werken met de regionale landschappen. Wij kunnen samenwerken want we doen dit tot nu toe al met de landbouwers. Wij hebben 20 ha van provinciale domeinen die wij laten beheren door landbouwers en we slagen erin om daar beheersovereenkomsten te maken. Ik ben ervan overtuigd, met wat goodwill, dat we deze samenwerking ook kunnen bereiken met de natuurverenigingen, die trouwens ook naar hun beheer – dit kan niet genoeg gezegd worden – ondersteund worden door de Vlaamse overheid. Men moet alles zeggen, maar ik heb het daarnet bij de aanvang al gezegd, we zouden hier uren over kunnen doorgaan.

De heer voorzitter

Mijnheer de fractieleider Stevenheydens, zeer kort.

De heer Stevenheydens

Voorzitter,

Ik wil nog een repliek geven op het eerste antwoord van de gedeputeerde. Mijnheer Maes had daarnet in zijn vraag aangehaald of die natuurverenigingen binnen 40 jaar het goed dat ze dan in eigendom hebben nog wel goed zullen beheren. We hebben daar geen glazen bol voor, maar natuurverenigingen houden zich enkel met natuur en milieu bezig is. Als een openbaar bestuur zo een gebied in eigendom heeft met de beste bedoelingen van vandaag, wie zegt dat niet binnen 40 jaar, maar misschien wel binnen 10 jaar als men geconfronteerd wordt met zeer grote problemen in zijn bestuur, wie zegt dat men die taak – waar we men ook nog zoveel andere taken heeft – nog wel goed zal kunnen uitoefenen? Zonder een glazen bol te hebben denk ik dat de kans dat natuurverenigingen het goed zullen kunnen doen, binnen een bepaalde tijd – waar we dus nog geen uitspraak over zullen doen – veel groter is. Dat is één zaak.

De gedeputeerde heeft het in haar antwoord ook gehad over ongenoegen. Ongenoegen over zaken die niks te maken hebben met het dossier van vandaag. Maar ik vernam uit het antwoord van de gedeputeerde dat de beslissing binnen de deputatie toch al leeft van in augustus. Ik werd ervan op de hoogte gebracht – en u mag mij verbeteren als ik verkeerd zou zijn – op de commissie van 21 oktober 2004. Dat is twee maanden later. Sorry, maar dan is er bij mij toch ook wel groot ongenoegen dat het niet eerder gebeurd is. Want vandaag – het debat duurt al lang – zegt u zelf dat we er geen inhoudelijk debat zullen voeren met alle cijfers, ... Als het in september op de 8ste commissie al was toegelicht, hadden we over dit punt een veel beter inhoudelijk debat kunnen voeren. Als de natuurverenigingen er in september al van op de hoogte gebracht werden, hadden we nog voor de begrotingsbesprekingen, nog voor het begrotingsdocument klaar was, er een veel beter debat over kunnen voeren. Dus als u spreekt over ongenoegen of over bepaalde zaken die soms wel eens futiliteiten zijn, denk ik dat we over zwaardere dossiers ook wel eens mogen vermelden dat dit ongenoegen ook omgekeerd leeft, zowel bij ons als bij de natuurverenigingen.

Ik stel mij de vraag – ik heb het daarstraks al gezegd – of het niet een beetje eigenaardig is dat wij in het eigendomsgebied van iemand anders beheer gaan subsidiëren. Ik denk dat we eens moeten bekijken wie de beste eigenaar is en op welke manier er het meeste voor natuur kan gedaan worden. En dan ben ik blij dat oud-gedeputeerde De Langhe geen letter terugneemt van zijn antwoorden van vorig jaar. Antwoorden op informatieve vragen van mijzelf waar hij vorig stelde ...

De heer voorzitter

Mijnheer de Fractie leider ...

De heer Stevenheydens

... dat de natuurverenigingen het beste gebaat zijn om die gebieden aan te kopen omwille van hun kennis, omwille dat de provincie meer een lofbestuur is en omwille dat zij veel beter kunnen inschatten wat er nodig is. Ik vind die antwoorden van vorig jaar zeer waardevol. Ik moet daarover niet in discussie gaan met de oud-gedeputeerde ...

De heer voorzitter

Goed.

De heer Stevenheydens

... Ik wil daarover met u in de discussie gaan. Zijn die antwoorden van vorig jaar dit jaar niet meer van tel?

De heer voorzitter

De gedeputeerde heeft samen met mijnheer Maes, commissievoorzitter, aangekondigd dat er een commissievergadering rond dit onderwerp zal zijn om het geheel nog eens duidelijk te bekijken. We luisteren naar mijnheer ...

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter ...

De heer voorzitter

... Maes. Ik heb het woord nu, Mijnheer Stevenheydens! De heer Maes nu en dan mijnheer Lootens. Zet u neer, Mijnheer Stevenheydens!

De heer Maes

Zeer kort. Ik ben een beetje verbaasd over de aanvang van collega Stevenheydens waar hij eigenlijk zijn twijfel uitdrukt en zegt dat hij weinig vertrouwen heeft in de democratie. Ik denk dat dit toch niet onbelangrijk is. Wanneer binnen 20 à 30 jaar eender welke democratische overheid een ander wending wil, zal dit moeten gedragen worden door een meerderheid op gelijk welk niveau, (Vlaams, provinciaal of gemeentelijk niveau). Als ik nu hoor – met alle respect – 15 000 leden van milieuverenigingen dan is dat iets meer dan 1% van de Oost-Vlaamse bevolking. Ik denk dat dit toch nog een zeer belangrijk verschil is.

DEBATTEN

De heer Lootens

Voorzitter, ik wil iets zeggen, maar niet direct over de inhoud zelf. Vijftien jaar geleden gaf mijn voorganger aan het milieudebat de naam het permanente debat na het lezen van 'door de ogen van de panda'. Ik vind dat het debat vanmiddag prachtig geslaagd is. Alle partijen hebben deelgenomen, alle partijen zijn degelijk tussengekomen met kennis van zaken. De vrouw die geantwoord heeft vanuit de deputatie is een vrouw met beleidsinzichten, met visies en ze heeft oratorisch goed geantwoord. Dit moet ook gezegd worden.

Applaus

De heer voorzitter

Ik ben aan mijnheer Stevenheydens nog een allerlaatste woord verschuldigd.

De heer Stevenheydens

Voorzitter, wat u daarnet zei, wat fractieleider Lootens nu ook zegt: het debat heeft uiteraard zijn waarde; en we kunnen hier nog lang over debatteren, maar als er nog geen beslissing wordt genomen ...

De heer voorzitter

Hij citeerde een uitstekende voorganger van hem.

De heer Stevenheydens

... of als het punt uit de begroting wordt geschrapt, dan heeft een debat natuurlijk waarde, maar als men eerst beslist en daarna het nog eens in de commissie bespreekt, en er dan nog eens over debatteert, hier of ergens anders, misschien aan de toog ofzo; dan heeft het debat natuurlijk geen waarde meer omdat de beslissing al genomen is. We kunnen veel debatteren, maar beslissingen nemen ...

Rumoer

De heer voorzitter

Mijnheer De Roo, aanstaande vrijdag zal het bureau van de provincieraad bij u ter plaatse in de streek van het Meetjesland alles nog eens komen opnemen in uw aller naam, want het bureau reist in uw aller naam. Wel nu, ik vind dat mijnheer de commissievoorzitter, Mijnheer Maes, daar lessen kan uit trekken om toch een aantal punten te agenderen.

Ik wens te herhalen dat gedeputeerde Van Cauter – het was niet haar maiden begrotingsspeech – mijn hartelijke gelukwensen krijgt voor de verdediging. Ik weet dat u nog een half uur zou willen spreken ... Toen ik schepen was van de stad Gent, wou ik ook voortdurend nog spreken, maar ik was een goede spreker en ik sprak dus teveel. Mevrouw de gedeputeerde, u bent een goede spreker, spreek niet teveel. Het debat over uw artikelen is afgerond als de raad daarmee instemt.

Voor we overgaan naar de punten van de heer Van Der Meiren, heb ik nog een mededeling. Mij bereikt zopas het bericht dat de brief die vrijdag geschreven is door de eerste gedeputeerde Marc De Buck – die nu op prinselijke reis is in China met verschillende andere vertegenwoordigers, ook van onze provincie – aangekomen is bij André Denys. Ik heb hem ook getekend, namens het bureau en de raad.

Marc De Buck heeft hem ook getekend namens de deputatie om de nieuwe gouverneur geluk te wensen. Ik wil nog even herhalen – op het einde zal ik het dus niet meer zeggen – dat de brief is geschreven en mij bereikt het bericht dat het allemaal goed geregeld is namens de deputatie, de raad, het bureau, de voorzitter en de eerste gedeputeerde.

Er zal maandagavond een ontmoeting zijn, Mijnheer Vercamer, mede door uw zorgen; maar wij zien dus de nieuwe gouverneur, hier woensdag, mijnheer Lootens, om 14 uur. De nieuwe gouverneur – die op dat moment zijn eerste dag in functie is – zal ons toespreken. Ik zal hem de fractieleiders voorstellen. Ik zal de bureauleden rond 13.30 - 13.45 uur, in zijn kabinet – dat dan zijn kabinet zal zijn, mijnheer de quaestor, u let daarop – aan de nieuwe gouverneur voorstellen. Mijnheer Denys zal ons dan toespreken. Nu mogen we dat zeggen, want de beslissing is genomen door de overheid en wij verwachten hem dus volgende donderdag, excuseer volgende woensdag. Wat heb ik toch met die donderdag? Mijnheer Lootens het is uw schuld. Wij zullen hem ook maandagavond, Mijnheer Vercamer, hier in dit huis ontmoeten; voorzitter, eerste gedeputeerde, gedeputeerden.

Dit als een korte afwisseling van het debat.

Nu de besprekingen met betrekking tot de beleidsdomeinen van de vijfde gedeputeerde, de heer Jean-Pierre Van Der Meiren: Cultuur, Kunsten en Oudheidkunde, Erediensten en Vrijzinnigencentra, Welzijn en Gezondheid, Ontwikkelingshulp, Jeugdzorg, Sociale en Gezinsvoorzieningen, Gezondheidszorg, Huisvesting; er is geen andere gedeputeerde die zoveel attributies heeft.

Vijfde gedeputeerde Jean-Pierre Van Der Meiren

CULTUUR, KUNSTEN EN OUDHEIDKUNDE

P. 288-299: CULTUUR, ONTSPANNING EN PLECHTIGHEDEN

P. 300-305: OPENBARE BIBLIOTHEEKWERKING

P. 326-375: KUNSTEN EN OUDHEIDKUNDE: ALGEMENE TUSSENKOMST

Mevrouw Van Grembergen

Geachte voorzitter, beste collega's, geachte heer gedeputeerde Van Der Meiren, Zoals u weet ondersteun ik in grote lijnen het cultuurbeleid binnen de provincie Oost-Vlaanderen. Toch heb ik een aantal vragen en bedenkingen en ik zal me beperken tot een drietal items.

Ten eerste, onze literaire schrijvers.

Vorig jaar heb ik een oproep gedaan om over een aantal commissies heen een project op te richten om onze literaire schrijvers beter te leren kennen. Zoals de voorzitter reeds meerdere malen in verschillende commissies aanhaalde, is het hanteren op een behoorlijke wijze van onze taal heel belangrijk. Ik heb toen de vraag gesteld om een overschrijdend project op te starten over verschillende commissies heen, waardoor jongeren en waarom niet allochtone jongeren, gestimuleerd worden om de Nederlandse taal te leren aan de hand van bekende Oost-Vlaamse schrijvers en dichters. Wij hebben daarvoor een aantal gebouwen in onze provincie die zich daartoe uitstekend zouden lenen. Is er reeds een initiatief hieromtrent genomen door de ambtenaar?

Ten tweede, Bladelin en de motte-burcht Hoge Wal. Iedereen weet ondertussen dat er naast het duo Ename-Velzeke ook een duo bestaat in het Meetjesland, namelijk het duo Bladelin te Middelburg en de zeldzame motte van de burcht van de burchtheer in Gent, de Hoge Wal in Ertvelde.

De resten van het kasteel Bladelin en de bewaarde oude stadskern met stratenpatroon heeft een rijk archeologisch erfgoed dat evenwaardig lijkt te zijn aan de site Ename. Ik weet dat er ondertussen een aantal werkgroepen bezig zijn met het onderzoeken van de archeologische waarde hiervan. Graag zou ik vernemen wat de resultaten hiervan zijn en welke stappen het provinciebestuur zal ondernemen met de budgetten die hiervoor voorzien zijn?

DEBATTEN

Ten derde, het Caermersklooster. Ik kan het niet laten om dit dossier terug aan de orde te brengen. Ik weet dat ik in grote lijnen hier een herhaling zal geven van 2004, maar ik denk dat dit noodzakelijk is om het dossier juist te kaderen. Van het Caermersklooster werden reeds belangrijke delen gerestaureerd. Toch laten de laatste restauratiefasen op zich wachten. Nochtans noopt de fysische toestand van de nog niet-gerestaureerde vleugel tot snel ingrijpen. Om de ergste nood te lenigen, voerde het provinciebestuur in eigen beheer een aantal instandhoudingswerken uit. Er werd een nooddak aangelegd en bij deze werken werden zware problemen gedetecteerd. Een gestutte gevel werd ontmanteld. Deze gevel was volledig geïnfilteerd met water waardoor hij zijn draagkracht verloor. Een gedeelte van de top van de wachtgevel stortte daardoor in. Deze gevel werd ondertussen geschoord en het hermetiseren van de top werd als onvoorzien bijwerk opgenomen in het dossier van het nooddak. Vorig jaar werd op de zolder nog huiszwam gedetecteerd, hetgeen de uitvoering van de volgende restauratiefasen gecompliceerd maakte. In november 2002 vond er een ambtelijk overleg plaats tussen de provincie en de afdeling Monumenten en Landschappen. Tijdens dit overleg kwam ook de verdere fasering met het oog op een volledige restauratie aan bod. Daar is de afspraak gemaakt dat de definitieve fasering in de eerste helft van 2003 zou worden ingediend samen met de premieaanvraag voor de restauratie van dak en zolder met het oog op een uitvoering van deze werken in 2004. De aanvraag had vertraging opgelopen door de aanstelling van een veiligheidscoördinator en de opmaak van een veiligheidscoördinatiedossier. Vorig jaar echter, op 26 november 2004, verklaarde u, Gedeputeerde Van Der Meiren, dat u evenmin gelukkig was dat het dossier zolang aansleepte. Tevens hebt u op uw eerstecommuniezieltje beloofd dat het dossier rond was en kon ingediend worden en dat het dan wachten was op de budgetten. Wij vernamen echter van de ambtenaren op de laatste commissie dat het dossier pas rond april 2004 werd ingediend. Heel dit dossier lijkt mij Kafkaans en ik kreeg hierover graag meer uitleg. Dank u.

De heer Gillis

Voorzitter, Collega's,

Bij het doornemen van deze ontwerpbegroting 2005 was ik eerlijk gezegd nogal verheugd om te kunnen vaststellen dat er bij de opmaak van deze begroting blijkbaar iets meer rek zat dan bij de opmaak van de vorige begroting. Iets meer rek dat zich heeft geuit in enerzijds het optrekken van de subsidies voor een aantal net niet-centers of excellence waarbij een aantal bijstellingen toch tamelijk substantieel zijn en ook het inschrijven van een aantal nieuwe nominatim-subsidies. Ik heb tussen de nieuwe inschrijvingen geen kaf gevonden, dus ik denk dat al die inschrijvingen heel terecht zijn. Het enige wat nog altijd een beetje uitblijft is een schrapping van sommige inschrijvingen en subsidies.

Ik zit al een aantal jaren in deze provincieraad – van 1991 om precies te zijn – en in al die jaren heb ik nog geen enkele echte evaluatie binnen Cultuur meegemaakt om eens alles te herijken, om te zien welke zaken misschien niet meer geven wat we er X jaren geleden van verwacht hadden; welke zaken misschien toch wel een gunstige sprong voorwaarts kunnen maken.

Een aantal van die nieuwe inschrijvingen wens ik nu te behandelen.

Bijvoorbeeld de kredieten voor de nieuwe archeologische dienst Kale Leie. Ik ben daar zeer verheugd over en het feit dat onze gunstige ervaringen met de archeologische dienst Waasland daarvoor model gestaan hebben in de opmaak, samenwerkingsverbanden, wijze van subsidiëren, ... wijst erop dat we deze zaken goed opvolgen. Alleen heb ik een beetje schrik van de wijze waarop de resultaten van deze archeologische diensten naar het brede publiek zullen gebracht worden – gecommercialiseerd is het woord niet – hoe het zal verkocht worden aan de belastingsbetalers, de inwoners, de gebruikers van gronden ... Want veel publicaties zijn er niet. In het verlengde van bijvoorbeeld ons archeologisch museum in Ename worden er wel regelmatig publicaties gepubliceerd over opgravingen die misschien in opmaak met allerlei schetsen en kaartjes wat te technisch zijn voor een breed publiek. Ik denk dat er daarvoor een soort light-formule moet bestaan; maar zowel voor de archeologische dienst Waasland, als voor de archeologische dienst Kale Leie zou het goed zijn mocht er af en toe, om de x jaar, eens een publicatie gewijd worden aan vondsten, de werkwijze en de manier waarop zoiets functioneert.

Dit brengt mij op een volgend punt, namelijk onze provinciale archeologen. We hebben er nu twee. Eén vaste en één projectarcheoloog. Ik heb een beetje vrees – als ik zie hoeveel werk de archeologische dienst van de stad Gent heeft ... – dat zij al dit werk niet zullen kunnen blijven opvolgen, zeker met die archeologische dienst die er bijkomt. Want ik denk dat het toch ook een beetje de taak is van onze provinciale archeologen – het gros van de opgravingen moet natuurlijk door de opvolger van het IAP gebeuren – om toch ook wat vorming, opleiding, ondersteuning, aansturing te geven aan die archeologische diensten. Ik denk dat dit met twee mensen een zeer zware dobber is. Misschien moeten we op termijn evolueren – zoals we dat gedaan hebben voor onze monumentenwacht – naar een echte volwaardige archeologische provinciale dienst.

Een andere nieuwe subsidie die ingeschreven staat, is die voor de Lokerse Feesten. Ik heb daar niks op tegen. De Lokerse Feesten konden in het verleden al op projectsubsidies rekenen, nu krijgen zij een nominatum-subsidie. Ik denk dat dit verantwoord is. Ik ben een voorstander van alles wat mensen kan doen feesten en wat de verzuring tegengaat. Alleen is het een beetje jammer en het ergert me zelfs een beetje om in de toelichting te moeten lezen dat dit het grootste stadsfestival in zijn soort is. Ik dacht dat de Gentse Feesten dat waren en ik denk dat een aantal andere mensen in de raad dit ook zullen vinden. Ik heb er begrip voor dat het ingeschreven staat, maar graag had ik toch geweten welke beleidsweg we met deze nieuwe subsidie inslaan. Zullen wij de stadsfestivals ... Wat is het onderscheid tussen stads- en popfestivals? Zullen wij aan deze subsidies nog extra criteria aanbreien eens er andere aanvragen zullen binnenkomen om zo'n subsidie te verkrijgen? Mijn vraag is dus: in welk beleid kadert dit?

Een andere zaak is de aankoop van gronden voor de site Middelburg. Collega Van Grembergen heeft het er daarnet ook al over gehad, dus ik zal mij beperken.

Welke soort engagementen zijn er nu concreet vanuit de Vlaamse Gemeenschap en vanuit de gemeentelijke overheid, om hier inderdaad iets van te maken?

Ik wil het ook hebben over de langlopende convenanten, een ander aspect van nominatum-subsidies. In het verleden hebben we er in deze raad reeds drie goedgekeurd. Netwerk Aalst, de Eurocartoonale Kruishoutem en het samenwerkingsverband rond C. de la B., hier in Gent voor de Bijlokesite. Ik moet zeggen, in de beleidstekst bij de nieuwe begroting worden een aantal nieuwe convenanten aangekondigd, maar met een argumentatie die volledig in tegenstelling is met de argumentatie die we daarnet van collega Maes gehoord hebben met betrekking tot de natuurverenigingen. De argumentatie daarnet – onderschreven door de deputatie bij monde van gedeputeerde Van Cauter en door andere leden van de meerderheid in deze raad – was: "we moeten toch opletten, want als binnen x aantal jaren de wind binnen die private vzw's draait, of als die vzw's niet goed meer functioneren, zitten wij als overheid met de gebakken peren." Over de convenanten heeft men een heel tegensteld discours. Men zegt ...

De heer voorzitter

Mijnheer Gillis, in the long run we are all dead.

De heer Gillis

Ja, maar ...

De heer voorzitter

Veertig jaar. Ik hoor dat hier met bezorgdheid en ik zeg aan de jongste leden: "U zal zeker nog aanwezig zijn in de raad binnen 40 jaar." In the long run we are all dead. Ik wou dit maar even meegeven.

De heer Gillis

Maar ik denk dat de stabiliteit in natuurverenigingen veel groter is dan in de culturele sector. Als we zien ...

DEBATTEN

De heer voorzitter

Dat is wel een zeer goed antwoord. Doet u maar verder.

De heer Gillis

... hoeveel jaren gezelschappen soms maar blijven bestaan om dan op te splitsen, te fusioneren, af te scheuren, een nieuwe weg in te slaan slaan ..., dan lijkt mij het systeem verdedigen van 20 jaar durende convenanten – wat uiteindelijk ook neerkomt op een overdracht van middelen aan privé-organisaties die daarmee eigen patrimonium aankopen om daar hun ding mee te kunnen doen – compleet in tegenstrijd met de discours van collega Maes over de natuurverenigingen. Het is ofwel het één of het ander. Het zijn beiden privé-organisaties. Vandaar dat ik nog eens herhaal dat wij het feit van langlopende convenanten geen goede werkwijze vinden.

Ik weet dat men bij aanvang van het begrotingsdebat de parallel heeft getrokken met de centers of excellence, maar de contracten met de centers of excellence hebben pas de duurtijd van een legislatuur plus één jaar, om een soort overgang en reflectietijd mogelijk te maken. Dat is iets anders dan twee decennia aan een stuk.

Het letterenbeleid

Het is al een paar jaar dat er een literair centrum als kapstok voor een Oost-Vlaams letterenbeleid wordt aangekondigd. Dit literair centrum zou dan op zijn beurt weer als kapstok worden opgehangen aan de kapstok van het huis Anton Van Wilderode. Vorig jaar was er nog even sprake, een soort bipolaire structuur huis Anton Van Wilderode, huis Thuysbaert. Ik heb ondertussen begrepen dat het huis Thuysbaert een economisch huis wordt; rest dus het huis Anton Van Wilderode. We hebben dit huis een paar jaar geleden aangekocht en sindsdien is er een inventaris gebeurd en een doorlichting van de dagboeken; maar ik blijf nog altijd op mijn honger zitten wat betreft het literair centrum en het letterenbeleid. Als ik daarover in de commissie vragen stel aan de gedeputeerde, antwoordt hij dat de administratie dit moet uitwerken; waarop de administratie dan zegt dat ze daarvoor geen tijd en middelen heeft.

Dat is nu al een paar jaar aan de gang. Wanneer zullen we daar iets van zien? Als we het niet in eigen huis kunnen, moeten we misschien een deel – en dan denk ik aan heel de poëziesector – in handen geven van een poëziecentrum om het voor ons uit te werken.

Caermersklooster

Ik zal het niet hebben over de restauratie – dat bespaart de deputatie de noodzaak om voor het zoveelste jaar op rij naar verklaringen, oorzaken, uitvluchten en argumentaties te zoeken – wel over de muurschilderingen. In het kader van de restauratie van de panden in het verlengde van de kerk, het oud huis, werd er een paar jaar geleden een muurschildering van zeer hoge kwaliteit ontdekt. Op dat ogenblik sloegen een aantal mensen op hol: ze dachten dat het een originele Hugo Van der Goes was of bijna zo goed als origineel zou zijn.

Of dit zo is, weten we niet; maar ik moet wel vaststellen dat er na de fixatie die toen gebeurde er ondertussen aan die muurschildering niets is gebeurd.

Tijdens de opening van de Imigongo-tentoonstelling, die nu loopt in het Caermersklooster, heb ik gezien dat de ruimte, waar die schildering zich bevindt, open was en dat er geen toezicht voor het publiek was. Ik heb zo'n tien minuten in die ruimte rondgelopen en ik heb toch minstens twee mensen gezien die de behoefte voelden om eens te kijken of die muur wel recht was, of het rood wel rood was; ik weet niet goed wat hun bedoeling was, maar het is nogal duidelijk dat het die muurschildering niet ten goede komt. De schildering moet dus ofwel afgedekt worden – maar dat is misschien niet aangewezen – of die ruimte moet gewoonweg niet meer gebruikt worden. Of anders moeten we er eens beginnen over na te denken om stappen te ondernemen. Bij mijn weten is dat tot nu toe nog niet gebeurd, zoals een volledige restauratie van die schildering, gevolgd door een fixatie en een degelijke afscherming zodanig dat ze dan wel, al dan niet permanent en onder begeleiding, kan tentoongesteld worden aan bezoekers.

Een andere zaak zijn de koppelsubsidies en het kerntakendebat. Of er tijdens deze legislatuur, en tijdens de huidige legislatuur van de Vlaamse regering effectief zal overgegaan worden tot het afschaffen van de koppelsubsidies – en die zijn vooral in de monumentenzorg zeer sterk – weet ik niet, maar ik was wel verheugd om een beetje in de marge van de eerste commissie te horen dat er binnen deze deputatie een principiële afspraak is genomen om de gelden die eventueel zouden vrijkomen door het afschaffen van de koppelsubsidies zouden blijven binnen de culturele sfeer. Ik denk dat dit een zeer mooie afspraak is, die best nog eens en plein publique bevestigd wordt.

Een ander luik – een beetje een pijnpunt – is onze eigen provinciale website rond cultuur. Ik moet vaststellen, in tegenstelling tot andere luiken, dat het bijhouden van onze website cultuur zeer vaak achterop hinkt. Zowel naar de toekomst toe: om voor te stellen van wat men nog allemaal mag verwachten, als naar de actualiteit toe: bijvoorbeeld voor de recitals jonge solisten, tentoonstellingen, wedstrijden die lopen waarop men zich kan inschrijven, zoals de wedstrijd geschiedenis, de wedstrijd heemkunde, de wedstrijd poëzie, ... Dit is zeer moeilijk toegankelijk, dat wordt zeer gebrekkig aangekondigd, soms wordt het pas twee weken nadat iets is begonnen aangekondigd, soms wordt het nooit aangekondigd. Ik denk echt dat er moet geïnvesteerd worden in deze provinciale website, want per slot van rekening zijn er meer en meer mensen die er gebruik van maken en die hun informatie daarvandaan halen.

Als laatste onderwerp wil ik het hebben over het Forum. Ik zal kort zijn, want ik wil het gras niet wegmaaien van voor de voeten van de volgende twee sprekers, namelijk collega's Beke en Maes. Ik was nogal gecharmeerd door de "Vrije Tribune" die een paar weken geleden in de Standaard stond. Samengevat komt het erop neer dat we eigenlijk niet moeten discussiëren over het Forum dat in Gent moet komen. Gent is eigenlijk al een forum en we moeten discussiëren hoe we dat forum, dat Gent is, nog veel uitgebreider kunnen maken; zodanig dat er op het forum dat Gent is – het Gentse forum – nog veel meer kan gebeuren en ik denk dat een extra investering, zowel van de Vlaamse overheid, als van de provinciale overheid meer dan welkom zou zijn.
Dank u.

P. 326-375: KUNSTEN EN OUDHEIDKUNDE: VRAGEN OVER DE BIBLIOTHEEK VAN HET VROEGERE GROOTSEMINARIE TE GENT

Mevrouw Koekhoven

Mijnheer de Voorzitter, Leden van de Deputatie, Collega's,
In een vroegere interpellatie heb ik een bijzondere casus naar voor gebracht over ons Oost-Vlaams patrimonium. Meer bepaald over de overplaatsing van de hele waardevolle, religieuze en filosofische bibliotheek van het Groot Seminarie te Gent naar een acceptabele en algemeen toegankelijke site. In antwoord op mijn interpellatie, kreeg ik van de heer Van Der Meiren te horen dat de verhuis nog niet gepland was en dat er in het gebouw van de Vlerickschool ruimte genoeg was om de bibliotheek daar te houden. Volgens mijn laatste informatie hieromtrent bevindt er zich een algemeen toegankelijk gedeelte aan de Biezekapelstraat. Het meest historische en in se waardevolste gedeelte staat in de Boekentoren van de Gentse Universiteit en een zeer groot gedeelte heeft voorlopig asiel gevonden in enkele containers. Ik heb hierbij enkele vragen:
- Waar bevinden zich deze containers?
- Welke selectie heeft men hier doorgevoerd om deze werken daar te deponeren?
- Kan men de toestand van de boekenstand - al was het maar visueel - controleren?
Is het niet mogelijk om een ernstige poging tot prognose te maken voor het verenigen van deze werken in één gebouw met een lage instapdrempel en daarvoor in de begroting ruimte te voorzien? Want na jaren wegdeemsteren, vrees ik dat deze unieke collectie haar ziel zal verliezen.
Dank u.

P. 326-375: KUNSTEN EN OUDHEIDKUNDE: TUSSENKOMST OVER DE ARCHEOLOGISCHE SITE TE MIDDELBURG

De heer De Roo

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

DEBATTEN

Ik wil een eerder korte tussenkomst houden omtrent Middelburg, deelgemeente van Maldegem, de vergeten stad van Pieter Bladelin. Het werd vergeten op ons Provinciaal Structuurplan; het werd niet geselecteerd als woonkern, maar daar zal ik het nu niet over hebben.

Wie heden ten dage door het rustige dorpje wandelt, zal wellicht niet vermoeden dat dit ooit een bruisende stad was. Middelburg werd gesticht in het midden van de vijftiende eeuw door de rijke poorter, Pieter Bladelin, die daarmee zijn rijkdom en status wou etaleren. Het werd een bloeiend handels- en nijverheidscentrum. Na de dood van Pieter Bladelin viel Middelburg echter ten prooi aan economisch verval, oorlogen, plunderingen en natuurgeweld. Sinds een paar jaar zijn er opgravingen op het voormalige terrein van het kasteel. Heel wat delen van het middeleeuws stadje zijn nog in de bodem bewaard. Nu is het de bedoeling de site een nieuwe toekomst te bieden. Men wil het erfgoed inventariseren via opgravingen en wetenschappelijk onderzoek. Het erfgoed wil men beschermen en het is ook de bedoeling om het erfgoed toeristisch en cultureel te ontsluiten voor het brede publiek.

De gemeente Maldegem kan dit financieel uiteraard niet alleen aan. Andere subsidiekanalen worden bekeken. Maldegem is een arme gemeente; het ligt in het 5B-gebied. Er zullen Europese middelen aangewend worden. Toerisme Oost-Vlaanderen kan het erfgoedcentrum helpen uitbouwen en ook van de provincie wordt een duit in het zakje verwacht.

Middelburg hoeft geen tweede Ename te worden, het hoeft niet zo groots. Middelburg heeft zijn eigen identiteit en verhaal. Dit verhaal willen we in kaart brengen en vertellen aan de rest van de wereld. Dank u.

P. 326-375: KUNSTEN EN OUDHEIDKUNDE: WELKE DEFINITIE VAN "KUNST" HANTEERT DE PROVINCIE BIJ HET TOEKENNEN VAN SUBSIDIES EN HET ONDERSTEUNEN VAN INITIATIEVEN?

De heer Joris

U kent allemaal - misschien nog uit uw kindertijd - het sprookje van Hans Christian Andersen over de nieuwe kleren van de keizer:

Er is een keizer in een denkbeeldig land die zo bezeten is door mooie, sjeke kleren dat twee charlatans besluiten om hem op te lichten. Zij zeggen tegen een hoveling dat ze een prachtige stof geweven hebben met de mooiste patronen, met veel gouddraad erin, en die bovendien de magische eigenschap heeft dat hij enkel kan gezien worden door ambtenaren die bekwaam en verstandig zijn. Onbekwame, domme mensen kunnen helemaal niets van die stof zien en u kent het vervolg: de eerste hoveling die naar het weefgetouw kijkt, ziet niets want er is helemaal niets te zien – het zijn geen wevers of kleermakers, het zijn oplichters – maar hij durft dit niet te zeggen en hij prijst uitvoerig de kwaliteit van de stoffen, de schering en de inslag en de prachtige kleuren. En de oplichters maken dan met die niet-bestaande stof een niet-bestaand pak voor de keizer die ook niet durft zeggen dat hij niets ziet, want dan zou hij moeten toegeven dat hij een dommerik is, een onbekwame keizer.

Het einde van het sprookje – ik vertel het beknopter dan Andersen het doet – is dat de keizer helemaal naakt onder zijn baldakijn door de stad paradeert terwijl twee dienaren achter hem aanlopen en een niet-bestaande sleep van een niet-bestaande mantel voortdragen tot er een kind durft zeggen wat niemand anders durfde: "De keizer heeft helemaal geen kleren aan!"

Wel, het kunstbeleid van de provincie – en troost u, niet alleen van de provincie, maar van een heleboel instellingen op nationaal niveau, zelfs niet alleen in België maar in de meeste Westerse landen – wordt gegijzeld door dit soort charlatans, die een heleboel dingen, die er helemaal niet zijn of er een klein beetje zijn, als kunst verkopen, maar die helemaal geen kunst zijn.

Ik heb er geen bezwaar tegen dat een kunstwerk toegelicht moet worden en dat er een beetje uitleg bij moet zijn. Dat is heel normaal en ik zal u daar dadelijk een positief voorbeeld van tonen. Vandaar dat ik hier vooraan wou staan. Kunst alleen maar met woorden mist iets, men moet zaken kunnen zien.

Hier ziet u een portret en van ver gezien is dit een portret van een kardinaal zoals er duizenden gemaakt zijn. Mooi en herkenbaar, maar daarom nog geen grote kunst. Als u het gedicht leest dat ernaast staat, wijst de dichter erop dat er in de ringen van de kardinaal een demonisch ogenpaar te zien is. De echte ogen van de kardinaal zien eruit als de ogen van een wijze, een beetje geestige, spirituele, sluwe man, maar hier ziet u zijn duistere kant. De schilder heeft in het schilderij weergegeven – misschien voor zijn eigen opdrachtgever – dat de kardinaal er wel uitziet als een brave, wijze man, maar dat hij eigenlijk een boosaardige kant heeft die niemand kent.

Daar moet je een echte kunstenaar voor zijn. Het is dan ook niet zomaar een schilderij, het is er eentje van Raphaël. Maar ik had dit zelf niet gezien voor men mij hierop wees.

Soms moet je luisteren naar het einde van een muziekstuk, wanneer de held sterft in de veldslag met veel geraas en gedruis, en alle instrumenten op hun luidst spelen, maar toch hoor je nog – zoals bladeren die weggeblazen worden in de wind – stukjes van de romantische, poëtische melodieën, die in het begin van het stuk naar voor gebracht werden; toen de held nog bij zijn vrouw en kinderen was. Tijdens die veldslag denkt hij daar onwillekeurig aan terug. Er sterft niet alleen een mens, maar een hele familie wordt in het onheil gestort. Ik had dit ook niet gehoord voor men mij dit zei.

Het is niet verkeerd wanneer een kunstwerk niet helemaal voor zichzelf spreekt en de kunstenaar het moet toelichten. Maar het gaat wel totaal de mist in – zoals dit in het sprookje ook gebeurt – als de uitleg, het proza en de tekst, de pseudo-artistieke tekst errond een vervanging wordt voor het kunstwerk, als je zonder die tekst niet meer zou zien dat er zogenaamde kunst was.

Ik heb hier in mijn boekenkast zomaar wat gegrasduind in de publicaties van de provincie. Zo vond ik bijvoorbeeld de publicatie "provinciale prijs voor beeldende kunst 2003". Wanneer ik daarin blader, zie ik onder andere foto's van: een lege kader, een groene plaat in gevernist hout, een groene plaat met twee sportschoenen, aaneengebonden buizen, ... Hier wordt het nog leuker: een blad met 4 maaltekens op getekend in potlood en pas op, de kunstenaar heeft nog veel meer te vertellen want er is een vervolg. Dit niet, dit is echte kunst al is het een beetje eenvoudig, maar daarna komt er verbazend, schokkend blad met vier plustekens op, en wij worden geacht te doen, alsof we niet zien dat de keizer geen kleren aan heeft, alsof we dat kunst vinden. Ik zou zo nog een paar voorbeelden kunnen geven. Nu is er zoveel prachtige Chinese kunst waardoor je met verstomming geslagen wordt over de schoonheid en de harmonie ervan. Als je een tentoonstelling over Chinese kunst wil houden, heb je embarras du choix. Je kunt dagen en dagen in China door musea dwalen en van de ene verbazing in de andere vallen en ik bedoel dat in de positieve zin. Je vraagt je telkens af hoe het mogelijk is dat mensen 3 000, 4 000 jaar geleden al zo een mooie dingen konden maken die ons nog altijd aanspreken.

Hier zie je een sukkelaar, Ai Weiwei, een Chinese kunstenaar die in het Caermersklooster heeft tentoongesteld, met bijvoorbeeld:

- dit kunstwerk "fuck" in neonletters;
- twee ronde balken; op die manier is iedere houthakker een grote kunstenaar;
- drie foto's van de kunstenaar die een vaas laat stukvallen. Misschien was die vaas nog een kunstwerk, misschien zat daar nog een beetje ambacht in, een beetje vakkennis, maar ze laten stukvallen is het tegendeel van kunst. Dat is puur destructief. Het wordt nog grappiger of tragischer als ge wilt.

Als u dit boek - wat waarschijnlijk een duur boek is - bekijkt over de kunstwerken van Ann Huybens, ziet u er bijvoorbeeld twee foto's in staan van een meisje dat enkel een heel kort jurkje aan heeft. Dit is misschien mooi om naar te kijken, maar het is geen kunstwerk. Verder ziet u twee lelijke vrouwen met lelijke leren rokken en landbouwalaam aan, die heel stuurs in de lens kijken ...

De voorzitter

Rustig, Mijnheer Joris, geen discriminatie tussen lelijke mannen en mooie mannen ...

Applaus

... want u zou in de problemen kunnen komen en ik overigens ook.

DEBATTEN

De heer Joris

Ik zou hier alleen maar eens het evangelie willen citeren en zeggen dat in dat opzicht, in discriminatie tussen mooie en minder mooie vrouwen mogen alle mannen die daar nooit tegen gezondigd hebben ...

De heer voorzitter

De eerste voorzitter zegt dat u voorbij uw spreektijd bent. U krijgt nog vier minuten.

De heer Joris

Hier ziet u een dame die aandachtig haar geslacht aan het bewonderen is. T-shirts met uitvoerige, buitenproportionele geslachtsorganen van mensen erop geschilderd enzovoort. Verder staat er nog een mooie foto in, Mijnheer Van Der Meiren, van de kunstenaars naakt in een zwembad.

In alle ernst, de provincie doet prachtig werk wat betreft het subsidiëren van echte kunst, het bewaren van echte oudheden en het restaureren van echte kunstobjecten. Ik zal daarop geen kritiek leveren – ik zal niet alles over één kam scheren – maar ze verspilt heel veel geld en heel veel goodwill van het publiek, dat dit geld moet betalen aan rommel die helemaal geen kunst is. Ik heb voor één keer eens in het woordenboek gekeken naar de definitie van kunst en in het woordenboek 'Verschueren' geeft men drie elementen:

- het vermogen om schoonheid te scheppen;
- het vak beoefend om schoonheid te scheppen;
- iets wat door mensenhanden is gemaakt.

Ik zou daaraan nog twee elementen willen toevoegen. Er zit een element van communicatie in en een element van creativiteit. Zo zal niemand beweren dat de schilderingenreeks van Goya – de verschrikkingen van de oorlog – mooi is, dat dit schoonheid is; maar het grijpt u wel naar de keel. Het brengt een boodschap, het is communicatie met degene die kijkt. Dat is grote kunst. Ik ken helaas geen woord Fins of Hebreeuws, maar er zijn Finse liederen van Sibelius en Hebreeuwse religieuze gezangen die mij recht naar de ziel grijpen, ondanks die taalbarrière. Kunst is communicatie en als een kunstenaar hautain zegt: "dit is een geniaal werk, maar jullie zijn allemaal te stom, te achterlijk of te conservatief om het te snappen", sorry maar dan geeft hij zijn eigen onvermogen toe. Als een kunstenaar niet in staat is – desnoods met een woordje uitleg erbij – om tot communicatie met de ontvanger van de kunst te komen, is hij grove-lijk in fout. Het is niet verkeerd als een muziekstuk of een boek slechts voor een beperkte groep mensen toegankelijk is, maar als het voor niemand toegankelijk is, is het geen kunst meer, dan is het een vorm van autisme.

Die mooie vrouw in dit boek – u kan erover discussiëren of zij al dan niet mooi is, over de esthetische waarde ervan – is niet door de kunstenaar gemaakt. Als er iemand verdienste heeft aan haar schoonheid is het god, als u in hem gelooft. Als iemand ergens een mooi kristal vindt of een automotor vuurrood verft en zegt "dit is toch heel mooi?". Dan kan het best mooi zijn, maar als men het niet zelf heeft gemaakt, is het geen kunstwerk. Een gouverneur is geen kunstwerk, een portret van een gouverneur kan wel een kunstwerk zijn.

Als men niet kan vasthouden aan de volgende criteria: schoonheid, communicatie, vakmanschap om iets herkenbaar uit te beelden – ik kan mijnheer Van Der Meiren, mijnheer Otte, de voorzitter en iedereen die hier hier zit uitbeelden, zodat u zegt "ja, dat is hem, ik herken hem direct" en bovendien kan ik er nog een emotie in leggen, "die kijkt verveelt, die is een beetje kwaad, die zit de andere uit te lachen, ..." – is men geen kunstenaar.

Kunst moet minstens - ik zeg niet allemaal altijd - enkele van deze elementen: schoonheid, communicatie, vakmanschap, creativiteit, een eigen inbreng ... hebben. Bij een heleboel van de zaken die ik hier heb laten zien, ontbreken niet alleen enkele van die elementen, maar ontbreken ze allemaal. Dat is het "de nieuwe kleren van de keizer-effect". Er is een soort intellectuele terreur ontstaan. Als je zegt dat je het geen kunst vindt, ben je direct een nazi die entartete kunst gaat verbranden, ben je een cultuurbarbaar of een stomming die het allemaal niet snapt. Denk eraan dat de gewone mensen die hier belasting moeten voor betalen, het recht hebben om daar iets voor in de plaats te krijgen. Denk niet dat een arbeider niet weet wat kunst is. Een onontwikkelde mens die maar lagere school gedaan heeft – hij kan misschien geen definitie geven van kunst – weet als hij een schilderij van Vermeer ziet, dat hijzelf nooit zo een ongelofelijk mooi schilderij zou kunnen schilderen. Hij kent misschien niks van compositie, symfonie of structuur, maar als hij weent wanneer hij de "Kindertotenlieder" hoort, dan weet hij "ja, dat is grote kunst". De simpele mensen weten het; zoals de boer die ooit tegen de grote psycholoog Carl Gustav Jung zei: "Soms zit ik gewoon maar te zitten en soms zit ik te denken." Jung noteert daarbij "die boer weet wat denken is". Iedereen weet eigenlijk wat denken is, behalve de filosofen; die weten het helemaal niet meer.

Dat is met de zogenaamde kunstpausen en -kenners ook zo. Iedereen ziet heel goed wat wel en wat geen kunst is – enkele grensgevallen niet ten aangesproken – maar niemand durft het nog zeggen.

Ik ben zeer benieuwd naar de manier waarop de gedeputeerde zal uitleggen dat dit wel kunst is en dat dit een subsidie en ondersteuning waardig was. Welke criteria hij zal gebruiken om mij uit te leggen dat die plus- en maaltkens, die blote vrouw en die foto's van die Chinees die vazen stuk gooit, in werkelijkheid toch kunst zijn, maar dat ik alleen te dwaas ben om het te zien.

Dank u.

De heer voorzitter

U bent zeker niet dwaas, mijnheer Joris, maar de stand van het debat bepalend durf ik twee dingen zeggen. Toen ik in het Atheneum in de hoogste klas van de Grieks-Latijnse zat – de retorica noemde men dat – vroeg Victor Daenen, een prachtige leraar, toen hij ons Picasso toonde: "Is dit kunst, Van Eeckhout?" Ik werd gesolliciteerd. Ik laat hier de vraag, hé.

Mijnheer Joris, die al dikwijls blij gegeven geeft van zijn grote belangstelling – de stand van het debat bepalend – voor de Joodse traditie ... De grote architect Frank O. Gehry heeft in Bilbao een museum van hedendaagse kunst gebouwd. U moet er eens naar Oldenburg, Rauschenberg en Jeff Koons gaan kijken. Spanje was vroeger een land dat u allicht goed kende en nu nog, hoop ik. Het is wel een gevaarlijk land, dat wil ik eraan toevoegen.

Goed, ik vond dat ik dat nog even kon zeggen omdat ik u onderbroken heb. Ik heb genoten van uw tussenkomst, zoals bijna altijd en ik was er zoals altijd absoluut niet mee akkoord.

P. 326-375: KUNSTEN EN OUDHEIDKUNDE: VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN BETREFFENDE HET STANDBEELD VAN R. D'HAESE MET HET THEMA "JAN DE LICHTÉ"

De heer De Loor

Mijnheer de Voorzitter, Beste Collega's,

Ik weet natuurlijk niet wat collega Joris vindt van het standbeeld van Jan De Lichte, als hij het al zag tenminste, maar ik ga het er toch op wagen. Bovendien zou ik collega Joris uitnodigen om eens naar de website van het Middelheimmuseum in Antwerpen te surfen en te kijken naar hun tien topcreaties. Ik vrees dat hij over deze tien topcreaties in het museum ook zijn eigen mening zal hebben en ik vrees zelfs eigenlijk voor het ergste. Voortgaande op wat u daarnet zei over die andere creaties uit het boekje; maar we kunnen elkaar misschien daar morgen even over vinden.

DEBATTEN

In april van dit jaar, Mijnheer de Voorzitter, hield ik een vrij uitgebreid pleidooi om het standbeeld van Roel D'Haese, met als thema Jan De Lichte, terug naar onze provincie te halen. Ik heb toen omstandig uitgelegd vanwaar het idee voor het beeld gekomen is en hoe het uiteindelijk in het Antwerpse beeldmuseum Middelheim is terecht gekomen. Ik heb toen ook gezegd dat het momenteel eigendom is van de stad Antwerpen.

Het antwoord van de gedeputeerde, ondersteunt door de enthousiaste interventie van collega Emiel Otte, was toen zeer aanmoedigend om met mijn voorstel iets meer te doen. Sindsdien is het echter vrij windstil geweest rond De Lichte. Op de commissie werd het niet besproken, maar dit is natuurlijk ook mijn verantwoordelijkheid. Ik leg niemand iets ten laste, maar nu de begroting voorligt, stel ik wel vast dat er niets werd voorzien voor een eventuele aankoop van het standbeeld. Ik vrees dan ook dat er sinds april niet veel meer gebeurd is – maar misschien is dit alleen maar vrees – buiten een aantal schuchtere contacten door mezelf met enkele Antwerpse mensen, waarvan ik denk dat ze de voortgang van de gesprekken kunnen bespoedigen. Natuurlijk is het tegelijk ook niet mijn taak om deze contacten te formaliseren, laat staan de vraag te officialiseren. Dit lijkt mij eerder iets te zijn voor de deputatie. Ik vroeg mij dan ook af of er terzake reeds iets ondernomen werd en wat de voorlopige resultaten hiervan zijn? Mijn tussenkomst is dus voorlopig heel kort en beperkt zich tot deze essentiële vragen.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, de vraag is in hoeverre Boon Van Roel D'Haese al of niet kleren aan heeft, over de keizer gesproken.

P. 292: CULTURELE PROJECTEN: PROJECTSUBSIDIES VOOR CULTURELE INITIATIEVEN VAN BOVENLOKAAL BELANG EN SUBSIDIES AAN HET VOLKSONTWIKKELINGSWERK: VRAAG OM DE SUBSIDIES AAN TE WENDEN VOOR HET ORGANISEREN VAN EEN VAN EEN EIGENTIJDSE, MULTICULTURELE 11-JULIVIERING

De heer Jacobs

Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw de gedeputeerde, Mijnheer de Gedeputeerde, Het is een hele titel waar ik een minder zware ondertitel zou willen aan toevoegen, namelijk frieten, cous-cous en pita.

Het is een hele tijd geleden – wij moeten naar een ver verleden teruggaan – om een doorsnee Vlaming te zien wakker worden. In de middeleeuwen kraaide de haan, de man sprong uit bed, hij draaide zich eens om, om te kijken of het slot van de kuisheidsgordel van zijn echtgenote al dan niet gesloten was, trok zijn maliënkolder aan, sprong op zijn ros en vertrok naar een kouter. Hij kwam een aantal zielsgenoten tegen – al dan niet Franssprekend, sommige kwamen uit Namen – en wat zouden ze die dag doen? Wel enkele Franse ridders, die met een paard over een beek sprongen, eraf meppen. Dat is dus allemaal een heel lange tijd geleden.

Spijtig genoeg ervaar ik – het is een persoonlijke ervaring – dat vele 11-julivieringen in Vlaanderen bol staan van dergelijke oubolligheden. Men moet dat niet volledig overboord werpen. Er zijn de historische realisaties die eens in de schijnwerper kunnen gesteld worden, maar eerlijk gezegd denk ik dat zeer weinig mensen – die nu in Vlaanderen werken, wonen en hun kinderen opbrengen – zich aangesproken voelen door dergelijke evenementen. De Vlaamse regering heeft ongeveer twee à drie jaar geleden de mogelijkheid gegeven om met de burens een gezellig feestje te organiseren en op kosten van de belastingbetaler gezellige barbecues te houden.

Dat is aangenaam, maar ook dat vind ik geen goede invulling van wat ik een waardige eigentijdse 11-juliviering zou noemen. Ik stel vast dat in een aantal landen diverse culturen versmolten zijn; dit is bijvoorbeeld gebeurd in Canada en Amerika. De Indianen die men heeft laten leven - die weinige dus - mogen in de parade komen bij de viering van the 4th of July en mogen dus meedoen. Het is natuurlijk geen goed voorbeeld, maar enfin ... Wat wel een feit is, is dat de inwoners een eigen Amerikaanse identiteit hebben en daar staan wij dus nog altijd zeer ver van af.

Mijn voorstel bestaat er dan ook uit om bijvoorbeeld binnen de commissie Gelijke Kansen, ergens een reglement te ontwikkelen waarin een aantal criteria worden opgenomen. Zo zou men kunnen stellen dat mensen die een initiatief nemen om een 11-juliviering te organiseren, waar onze vrienden de Marokkanen toe aan getrokken zijn, waar dus allochtonen en autochtonen elkaar op een vriendschappelijke basis kunnen treffen om tot een soort van eigen culturele eenheid te komen met behoud van hun eigenheid. Met andere woorden, ik doe een oproep. Ik vraag om te onderzoeken laat ons de identiteit van de Vlaming, van de Oost-Vlaming, kaderen binnen onze multiculturele samenleving die een feit is en laat ons daar uiting van geven door dergelijke initiatieven te ondersteunen.
Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Collega Jacobs. Goed. Ja, Mijnheer Joris, heeft u een probleem?

De heer Joris

Als u absoluut een multicultureel feest wil organiseren, mag u dat gerust doen op 21 juli voor de Belgische feestdag, maar de Vlaamse feestdag moet niet multicultureel zijn, die moet Vlaams zijn. Een nationale feestdag die multicultureel is, is evenzeer een contradictio in terminis als een vegetarische maaltijd waar men vlees moet bij nemen.

Op 11 juli herdenken wij een belangrijke veldslag waarin onze identiteit als volk een beginnende, een embryonale vorm heeft gekregen, waar wij op het punt stonden vernietigd te worden en toch zijn blijven leven ...

De heer voorzitter

Goed, Mijnheer Joris ...

De heer Joris

Cultureel gezien zijn wij het niet die onze feestdag aan de immigranten, welke dan ook, moeten aanpassen, maar zijn het de immigranten die hun taal en cultuur aan ons moeten aanpassen en niet andersom. Als er in Marrakech een Marokkaanse nationale feestdag komt met Vlaamse elementen erin, zal ik mijn mening nog eens herzien, maar ik denk dat ik dat niet meer zal meemaken.

De heer voorzitter

Goed, Mijnheer Joris. Het is de deputatie die zal antwoorden op de gestelde vraag van collega Jacobs.

Rumoer

De heer voorzitter

Ja, maar dan zeer kort, Mijnheer Jacobs, graag.

De heer Jacobs

Ik zal zeer kort zijn. Gelukkig heeft men aan de overkant nog altijd niet het monopolie over wat wij onder ons Vlaams bewustzijn moeten verstaan.

DEBATTEN

P. 292: SUBSIDIES AAN HET VOLKSONTWIKKELINGSWERK VOOR VOLWASSENEN IN INSTELLINGEN: BEDENKINGEN BIJ DE GEVOLGEN VAN DE INWERKINGSTREDING VAN HET NIEUW DECREET OP HET VOLWASSENENWERK

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter,

Bij sociaal-cultureel werk of ook het volksontwikkelingswerk genoemd, hebben we het over de cultuur van:

- de samenleving;
- het samenleven;
- de ontmoeting;
- de kennisvermeerdering;
- de ontdekking.

Sociaal-cultureel werk dat een bijdrage levert tot de kunst- en cultuurparticipatie zowel actief als passief. In wezen is dit een rechtstreekse bijdrage tot de vormgeving van onze democratie.

De actoren op dat veld zijn met velen:

- de historische rol van de verenigingen (ik zal daar nu niet blijven bij stil staan, maar ze zijn enorm);
- maar ook anderen (organisaties, instellingen, ...) hebben hun verdiensten vandaag via hun activiteiten.

Het komt van onderuit en het wordt vooral gedragen – dat is zo typisch – door de vele vrijwilligers, onbaatzuchtig, maar het geeft enorme resultaten die we kunnen samenvatten onder de noemer 'samenlevingsopbouw'; de remedie tegen de zogenaamde verzuring.

En er zijn geen schatten mee te verdienen. De cultuurmanagers – zoals ze vandaag ook worden genoemd – hebben een bescheiden loon. Ze kunnen alleen maar dromen van bepaalde topmanagers. Het is het idealisme dat hen drijft. Het idealisme om zich in te zetten om de samenleving een nieuwe vorm te geven. Het is in die geest, Voorzitter, Collega's, dat de overheden daarbij een belangrijke opdracht hebben en ze is samen te vatten in een paar trefwoorden.

Ten eerste, waardering voor dit werk.

Ten tweede, ondersteuning van dit werk, zowel moreel als materieel, want hier worden met weinig middelen toch wel grote resultaten bereikt. Ik vrees – ik heb het al gezegd en ik herhaal het – dat het huidige beleid dat gevoerd wordt door de minister van Cultuur, Bert Anciaux, vandaag op dat terrein een deficit aan het creëren is. Het werkveld is niet meer gediend met een luchtballenbeleid. Als kleine jongens en meisjes was het plezierig om luchtballen te blazen. Als de zon schijnt en je kijkt in zo'n luchtbel, zie je er een regenboog in en dat geeft de illusie dat je een nieuwe wereld creëert, misschien het embryo van de kunstcreatie. Een beetje hallucinant, maar mooi. Maar als je te hard blaast, dan spat ze kapot in je eigen gezicht.

Het resultaat van het beleid van vandaag is dat er onvrede is in alle sectoren:

- het lokaal cultuurbeleid;
- de culturele centra;
- de stedelijke cultuurcentra – die niet meer erkend zullen worden omdat er geen geld is – als voorwaarde om erkend te kunnen worden in het lokaal cultuurbeleid;
- het sociaal cultureel werk; dat dringend om een evaluatie van een decreet vraagt dat nog maar pas in voege is;
- de kunstensector;
- de uitspraken over filmbeleid,
- ...

Het resultaat voor het sociaal cultureel werk is verarming. Het decreet dat de instellingen regelt laat alleen maar vele teleurgestelden achter.

Wat heeft de provincie daar nu mee te maken? Eigenlijk haar rol en opdracht. De provincie kan hier - en doet dit ook - op een eigen manier haar verantwoordelijkheid opnemen. Ze heeft het in het verleden reeds gedaan en ik ben ervan overtuigd dat we op deze elan ook willen doorgaan.

Ik denk, Mijnheer de Voorzitter en Gedeputeerde voor Cultuur, dat we wat dat betreft gekomen zijn op een moment om een evaluatie te maken. Ik denk dat we eens moeten kijken wat we vooral in de sociaal-culturele sector tot nu goed gedaan hebben en hoe we rekening kunnen houden met de feiten die de feiten zijn; om onze middelen nog beter in te zetten om resultaten te blijven bereiken.

Wellicht dringt een nieuwe regeling zich op, maar dan specifiek gericht op onze bovenlokale werking. Ik geef nu een aantal elementen die daar misschien kunnen toe bijdragen:

- met geen Mattheus-effect (ik bedoel daarmee wie al heeft moet niet nog meer krijgen, maar voor wie niet heeft, is het de moeite waard om ook te krijgen; niet om te krijgen, maar omwille van het waardevolle dat zich aandient);
- met respect voor de diversiteit en de meerwaarde die daar gecreëerd wordt.

Ik denk – het is een ander element – dat het misschien aanbeveling verdient om de verschillende regelingen en werksoorten die er nu zijn samen te brengen in één regeling voor het sociaal-cultureel werk: verenigingen, instellingen, diensten, algemene culturele werking.

Het voordeel is dat:

- er dan een gelijkwaardige behandeling ontstaat voor de verschillende werksoorten;
- er brugmogelijkheden zijn;
- wij op die manier een adequaat beleid kunnen voeren.

Het nadeel is evenwel dat het dan één grote pot wordt en het dan misschien te gemakkelijk ook in het vizier komt voor degenen die dat misschien wat minder genegen zijn.

Maar in elk geval pleit ik voor niet teveel regels. Ik denk dat we daar moeten vanaf stappen. Waar in het verleden misschien het accent lag op wat vooral niet kon, wat niet in aanmerking kwam voor subsidiëring, zouden we het in de toekomst meer moeten hebben over de inhoud van de activiteit, het waardevolle van de activiteit, het bovenlokaal aspect ervan en het resultaatgerichte en het respect – ik herhaal het – voor de specificiteit.

Ik denk dat het dringend tijd wordt om hier werk van te maken. Want het sociaal cultureel werk staat vandaag – door het beleid veroorzaakt – voor een groot deficit. Ik denk dat wij hier een belangrijke opdracht te vervullen hebben.

Dank u.

P. 294: LOKAAL CULTUURBELEID: SUBSIDIES: VRAAG NAAR EEN VERDERE DEMOCRATISERING VAN DE SUBSIDIËRING VAN “LOKALE” CULTURELE PROJECTEN IN EEN BELEID GERICHT OP DE EMANCIPATIE VAN DE CULTURELE PARTICIPATIE VAN MOEILIJK TE BEREIKEN DOELGROEPEN

Mevrouw Franssen

Mijnheer de Voorzitter, Waarde leden van de Deputatie, Geachte Collega's,

Het provinciaal cultuurbeleid staat reeds jaren borg voor uiterst gevarieerd en bijzonder kleurrijk. Ook bij degenen die zich niet tot de culturele elite rekenen zoals ikzelf en dat is goed. "Alsof zij enige opmerking zou hebben op het beleid van haar gedeputeerde?" Zie ik reeds menige grijze eminenties bedenkelijk de wenkbrauwen fronsen. Mijn tussenkomst zal dan ook eerder van socio-culturele aard zijn zoals het immers een bewegingsmens past.

In de beleidsnota staat terecht – en ik citeer – "Cultuur is een belangrijk en noodzakelijk element in onze maatschappij dat bijdraagt tot een duurzame en verdraagzame samenleving. Een zo gevarieerd en zo ruim mogelijk gespreid cultuuraanbod met aandacht voor witte vlekken en voor een zo groot mogelijke cultuurparticipatie is daarom van groot belang. De provincie Oost-Vlaanderen hecht steeds meer belang aan de cultuurparticipatie van brede lagen van de bevolking met speciale aandacht voor bijzondere doelgroepen en een constante zorg om de drempels en toegankelijkheid te verlagen en de toegang van een zo ruim mogelijk publiek naar een gevarieerd cultureel aanbod te optimaliseren. Deze visie wordt zowaar de leidraad voor nieuwe beleidsinitiatieven van onze provincie maar zou mijn inziens eveneens verder doorgetrokken kunnen worden naar bestaande beleidsinitiatieven zoals de subsidiëring van lokale culturele projecten." Mijnheer de Voorzitter, staat u mij toe om mijn visie te verduidelijken aan de hand van een voorbeeld?

DEBATTEN

Tal van lokale socio-culturele verenigen, vzw's en comités programmeren straattheaterfestivals, tentoonstellingen, documentaires of kunstroutes naar aanleiding van een zoveelste verjaardag van een historisch figuur, kamerconcerten, theaterproducties, muziekfestivals ... Vaak kaderen deze programmaties in een ruimer concept, in een jaarlijks terugkerend buurtfeest, een dorpskermis of andere. Nochtans vervullen deze lokale festiviteiten tal van socio-culturele functies. Zij vormen eigenlijk een ontmoetingsplaats waar verschillende generaties, kunstvormen, vaak verschillende culturen en mensen elkaar ontmoeten. Zij maken kunst toegankelijker en laagdrempeliger voor het ruimere publiek. Ook voor moeilijk te bereiken doelgroepen en kansarmen. Zij laten mensen op een makkelijke manier kennismaken met kunst en zijn vaak een opstap voor andere kunstvormen. Zij laten de lokale gemeenschappen vaak proeven van andere culturen. Dit bevordert alleen maar de interculturele samenleving en bijgevolg de verdraagzaamheid.

Ze richten zich tot een zo ruim mogelijk publiek. En zij dragen ongetwijfeld bij tot de appreciatie van vaak ondergewaardeerde kunstvormen. Het zijn nochtans laagdrempelige cultuurvormen die een bevrijding brachten van de toneellijst en het voetlicht waardoor voorstelling en publiek niet langer van elkaar gescheiden zijn. De bezoekers zijn niet langer ingevoerd in een streng gecodeerd gedrag waarbij het publiek op een stoel naar een schouwspel tuurt, gebonden aan kaartjes, zitplaats of gesloten deur, gebonden aan de maatschappelijke plicht om te genieten van het gebodene. Neen, het publiek neemt deel, loopt rond, eet en drinkt vooral.

In heel wat landelijke gebieden zetten moeilijk te bereiken doelgroepen en kansarmen de stap niet naar de provinciehoofdstad, maar worden vaak door een lokale culturele participatie beter geïntegreerd in zijn of haar maatschappelijke leefomgeving. Diezelfde mensen zetten wel de stap naar een buurgemeente of aanpalende stad. Dat deze lokale programmaties in tal van Oost-Vlaamse steden en gemeenten getuigen van laagdrempelige cultuurvormen, socio-culturele ontmoetingsplaatsen, emancipatorische sociale en geografische relevantie en dat zij de nodige inspanningen leveren voor de verruiming en verdieping van het publieksbereik, zijn mijn inziens reeds voldoende bewezen. Vandaar mijn vraag naar een verdere democratisering van de subsidiëring van lokale culturele projecten in het beleid gericht op de emancipatie van de culturele participatie van moeilijk te bereiken doelgroepen.

Dank u.

De heer voorzitter

Er is het voornemen – na raadpleging van de mensen van het Bureau – om alle tussenkomsten over cultuurkunsten en oudheidkunde af te werken en de gedeputeerde morgen, bij het begin van de zitting, het woord te geven voor de antwoorden.

P. 328: KUNSTEN EN OUDHEIDKUNDE: ALGEMENE WERKINGSKOSTEN: PLEIDOOI OM DE BEELDEN IN DOMEIN PUYENBROECK TE GROEPEREN IN EEN “BEELDENPARK”

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Gezien het voornemen van de voorzitter is het aangewezen om snel te gaan. Vandaar dat ik zo kort mogelijk zal zijn, Voorzitter.

In de loop van de voorbije drie decennia heeft de provincie heel wat kunstwerken verzameld. Daarvoor alle lof en eer. Een deel van dat kunstpatrimonium is terecht gekomen in Puyenbroeck en daarover gaat het eigenlijk.

We stellen vast dat die kunstcollectie in Puyenbroeck is opgesteld op een wijze die men dacht goed te zijn anno 19 ... weet ik veel; maar in elk geval jaren terug. Ik stel vandaag vast dat er om die kunstcollectie te kunnen bewonderen uiteindelijk een grote inspanning gevraagd wordt van de bezoeker. In die zin dat het grootste deel van de collectie moeilijk bereikbaar is. Ze is zeker niet gemakkelijk zichtbaar vanaf de wegen die zijn aangelegd en een groot deel van die kunstcollectie is opgesteld op een wijze die niet strookt met datgene wat het beeld vraagt, namelijk toch minstens een inkadering, zodanig dat het gemakkelijker waarneembaar wordt, zodat men er kan van genieten. Bij veel van die beelden is de disproportie tussen de grootte van het beeld en de omgeving eigenlijk absoluut niet overeenkomend en absoluut storend. Er zijn voldoende buitenlandse voorbeelden en er zijn zelfs ook voorbeelden in eigen land waar men ziet dat beelden geplaatst worden op een wijze waar men door begroening, door het plaatsen van andere elementen probeert van datgene wat het beeld te bieden heeft te onderlijnen, sterker te maken.

Men kan onmogelijk zeggen dat dit vandaag het geval is voor wat Puyenbroeck betreft. Veel van die beelden zinken gewoon weg in de ruimte waarin ze staan. Ik zou zelfs durven zeggen dat die beelden werkelijk verdrinken in de schitterende ruimte van Puyenbroeck met prachtige panorama's en mooie groenpartijen.

Over de kwaliteit van die beelden kan je lang discussiëren, Collega Joris, maar hij is ondertussen verdwenen. Ik denk dat sommige beelden bijzonder waardevol zijn, andere minder, sommige helemaal niet, maar dat is een discussie tot in het oneindige en van alle tijden. Zonder meer wat is kunst? Ik mankeer daar wel een paar beelden. Dan denk ik onder andere aan de gebroeders D'Haese. Twee Oost-Vlamingen, Reinout en Roel D'Haese. Dat zijn nu toevallig twee kunstenaars die – in tegenstelling tot de meeste kunstenaars die in Puyenbroeck vertegenwoordigd zijn – behoren tot de belangrijkste Vlaamse kunstenaars en doorgebroken zijn op het internationale forum. Reinoud D'Haese is een man met internationale allure, nog veel meer Roel D'Haese. Ik pleit niet direct voor de terugkeer van Jan De Lichte naar Oost-Vlaanderen, maar als het gebeurt voor mij niet gelaten, maar ik zie het morgen nog niet gebeuren.

Collega, wanneer destijds geen aankoop gebeurd is van deze twee kunstenaars heeft dat waarschijnlijk te maken met het vele geld dat daarvoor nodig was; en vooral misschien ook met de demagogie die zou losgebarsten zijn wanneer de provincie veel geld zou uitgetrokken hebben om dergelijke beelden aan te kopen. Maar ik betreur het dat zij daar niet aanwezig zijn en misschien kan die politiek vandaag toch nog wel herzien worden.

Maar goed om terug te keren, Voorzitter, de opstelling was zeer verspreid, onbereikbaar, zij het dan tussen aanhalingstekens, onvindbaar, niet opgemerkt door het grote publiek en soms midden een te grote vlakke niet ingekaderd. Sommige zullen misschien verwijzen naar Middelheim, maar die vergelijking gaat helemaal niet op:

- teneerste, wat het niveau betreft;
- ten tweede, wat de concentratie betreft, want in Middelheim heb je open ruimten waarin volumineuzer beelden meer geconcentreerd staan. Dat is zeker niet het geval in Puyenbroeck.

In Middelheim is een parcours waar je langs kan lopen en waar je vanaf de wegen van het parcours direct de beelden kan opmerken.

Er is dus helemaal geen vergelijking mogelijk tussen wat men in Middelheim gepresenteerd heeft en wat men in Puyenbroeck heeft.

Maar ik herhaal, Voorzitter mijn respect voor die aankooppolitiek en voor wat men in het verleden gedaan heeft; maar het is zeker vandaag voor herziening vatbaar. Vandaar mijn voorstel – Heren Gedeputeerden, moet ik mij tot alle drie richten, want u bent met drie verantwoordelijk voor Puyenbroeck of moet ik mij richten tot de gedeputeerde bevoegd voor Cultuur? – tot de realisatie van een beeldenpark in één van de bestaande ruimten van Puyenbroeck. Dat moet niet teveel geld kosten en buitenlandse voorbeelden kunnen hierbij ongetwijfeld inspirerend werken.

Een beeldenpark dat dan zou resulteren in een echt openluchtmuseum waar degene die daar heen wil, kan vergelijken, de evolutie kan merken, waar hij echt kennis kan maken met de Oost-Vlaamse beeldhouwkunst zoals ze daar vertegenwoordigd is en zoals ze in werkelijkheid is geweest.

DEBATTEN

Ik denk dat dit beeldenpark – naast wat er op dit moment al allemaal aanwezig is, zoals bijvoorbeeld het dierenpark, speelpark, ... – een meerwaarde zou kunnen creëren voor het provinciaal domein. Het kunstbezit van onze provincie zou zichtbaar worden. Het zou een hommage zijn aan de Oost-Vlaamse kunstenaars en de Oost-Vlaamse kunst.

Ik hoop, Voorzitter, wanneer men dit ooit zou realiseren – maar dat is verzekerd in de kredieten van deze begroting want er staat een krediet ingeschreven voor de aankoop van kunstwerken bij de domeinen – dat er ook een politiek van aanvulling zou gebeuren, liefst natuurlijk met werken van onze belangrijkste kunstenaars. Quid de discussie over de waarde daarvan, de kunsten daarvan; maar goed dat zal wel blijken.
Dank u.

P. 346: SUBSIDIE AAN DE VZW FORUM VOOR MUZIEK, DANS EN BEELDCULTUUR, GENT: VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN

De heer Lootens

Voorzitter,
Gezien het uur en de stand van het dossier, waar u altijd over spreekt, zal ik mij een beetje onthaasten, want we hebben nog een beetje tijd, hé. Het is maar om 18 uur dat we weggaan ...

De heer voorzitter

We hebben rustig de tijd. Desnoods eventjes na 18 uur. We werken rustig af en we zien wel.

De heer Lootens

Ik was zinnens mij te onthaasten, Voorzitter, en mij niet de haasten.

Voorzitter, Collega's

Ik spreek het liefst bij het vallen van de avond, bij de avondschemering, maar gezien het seizoen en het late uur is het buiten al pikdonker. Gelukkig is er hier licht.

Voor ik mijn standpunt naar voor zal brengen, namens mijn hele fractie – of toch in elk geval namens degenen die hier nog zijn en die mij zeker niet zullen tegengespreken – wenste ik dat ik vandaag mijnheer Patrick Gillis was. Want de heer Gillis heeft kennis van de dossiers – dat moet je hem nageven – en de kunde om een historiek te scheppen over een dossier vertellend als een thrillerverteller, een Agatha Christie in de mannelijke zin, waarbij op het eind van het dossier alle participanten in het dossier schurken zijn en in ons geval in ons halfroend de deputatie in feite wordt afgeschilderd als een bende onbetrouwbare struikrovers omdat ze iedereen ...

Rumoer

... verbouwereert en zelfs verwondert, maar ook omdat ze dikwijls met afkeur te luisteren zat. Bij mij in de fractie hoor ik dan mensen zeggen "Wat hij ons nu verteld heeft, is onrechtvaardig. Dat moet absoluut tegengehouden worden!" Nadien, na de repliek wordt dat meestal anders. Ik wenste dat ik in dit dossier een beetje meer mijnheer Gillis zijn gave en kennis had, maar ik heb dat niet, Voorzitter.

Ik heb al veel moeten spreken over het Forum en vandaag spreek ik er als fractievoorzitter waarschijnlijk de laatste keer over. Ik zal dat in de toekomst aan iemand anders overlaten, maar omdat het vandaag echt namens de SP.A-fractie is, heb ik dat op mij genomen.

Voorzitter, Collega's,

De socialistische groep in de provincieraad heeft de verschillende evoluties in de zaak van het Forum zoveel mogelijk gevolgd. Dat was niet altijd eenvoudig. Tegenstrijdige verklaringen wisselden elkaar soms af. Sommigen waren enthousiast en verkondigden dat voortdurend, anderen waren kritisch, nog anderen waren misschien vooral kritisch zonder het te zeggen. Iedereen weet waarover ik spreek.

Voorzitter, bij onze vraag aan gedeputeerde Jean-Pierre Van Der Meiren - ik heb dit fatsoenshalve in de commissie reeds aangekondigd - is het duidelijk dat wij willen weten hoe hij op dit ogenblik de situatie van het dossier 'Forum' ziet en wat hij ons kan meedelen over de huidige stand van zaken. Als fractieleider van de SP.A-groep zou ik daarbij kort willen herinneren aan drie belangrijke uitgangspunten voor ons:

1. Geen mens kan eraan voorbijgaan dat het project ambitieus, prestigieus en aantrekkelijk is. Dat is reeds op vele manieren en in vele toonaarden gezegd. Het is duidelijk dat een inplanting op die plaats in de hoofdplaats van de provincie Oost-Vlaanderen een echt architecturaal gegeven is waar men niet zonder meer kan aan voorbijgaan. De plannen die weerhouden zijn in de architectuurwedstrijd wijzen trouwens op diezelfde drang naar markering en prestige. Gent is daar in wezen niet te klein voor, Vlaanderen ook niet. Een groot centrum van cultuur, met alle mogelijke faciliteiten, in de eerste plaats voor de toeschouwers en de toehoorders, maar zeer zeker ook voor alle culturele participanten, kunstenaars en degenen die optreden, het lijkt wel een droom die verwezenlijking zou mogen krijgen. Het eigenlijke project wordt door niet zoveel mensen gedragen en is in wezen gekend en getekend door Gerard Mortier. Dat is op zichzelf overigens geen bezwaar. Hij is een groot man op de Europese culturele scène.

Onze raadsvoorzitter, meester Piet Van Eeckhaut, lid van onze fractie, die daar ook achterstaat en die namens de gehele raad een zekere periode in de raad van bestuur van het Forum zetelde, heeft er vroeger bij herhaling aan herinnerd en op gewezen dat verschillende grote dingen in Gent gerealiseerd zijn door één enkele figuur die een groot front rond zich wist te verzamelen. Dat was niet altijd gemakkelijk. Jan Hoet – ik spreek eerst over hem – heeft het ondervonden met zijn Museum van de Hedendaagse Kunst, dat nu het SMAK geworden is. Er was veel weerstand in alle politieke partijen, zeker in de mijne en er waren weinig echte medestanders, maar het aantal groeide toch en het SMAK kwam er uiteindelijk. En de verwezenlijking en de overwinning heeft nu natuurlijk zeer vele vaders, dat weet u natuurlijk wel.

Een zelfde vergelijking kan men maken met het ontstaan van wat eerst het Filmgebeuren heette en wat erna het Filmfestival van Vlaanderen werd, onder impuls van Jacques Dubrulle. Al was daar de weerstand veel kleiner en dus inderdaad minder groot. En wat zou Jan Briers sr. niet kunnen vertellen over het ontstaan van het Festival van Vlaanderen? Vele grote verhalen gaan aldus uit van een impuls van één persoon en daar is in feite geen kritiek op te geven.

2. Als het Forum er ooit zou staan, is het nog de vraag hoe de werking ervan zal zijn en wat de werkingskosten zullen betekenen. Zal de provincie daar ook moeten in participeren? Dit liefst in het beleid natuurlijk. Maar hier rijst meteen de vraag naar de opportuniteit: is zo een forum in Gent, in Oost-Vlaanderen, in Vlaanderen – het is daarnet al gezegd door de heer Gillis – vandaag echt wel een noodzaak?

Gent biedt vandaag al een sterke culturele scène: - ik zal ze hier niet allemaal opnoemen - van de Bijloke tot de Vooruit, van de Capitoles tot de theaterwereld, van de Decascoop tot de Studioscoop en ga zo maar verder.

De vertegenwoordigers van de culturele scène hebben zich soms min of meer omfloerst uitgesproken in een afwachtende, respectievelijk twijfelende zin over het Forum van Gent.

Is zo een groot prestigeproject verbonden aan de naam van één man wel nodig in Gent? En hoe zullen de kosten lopen, niet alleen bij de bouw, maar ook bij de werking?

In vroegere debatten heeft onze voorzitter, de heer Piet Van Eeckhaut, reeds het beeld opgeroepen van de Opera Bastille in Parijs. Het zou zeer erg zijn mocht het gebouw eens het er staat niet beantwoorden aan de behoefte van culturele aard en dus vaak leeg, halfgevoerd of slechts spaarzaam gevuld zou zijn. We willen daar geen doemdenken over naar voor brengen. We kennen de architecturale projecten en ze zijn zeer mooi, na de architectuurwedstrijd. Ze zijn indrukwekkend, maar het is geen kwestie van materiaal alleen. Er moet ook een levendige culturele behoefte aan bestaan.

DEBATTEN

3. Mijnheer de Voorzitter, Gedeputeerden,

Daarom denken wij als SP.A-fractie nog steeds dat het beter zou zijn om een alternatief bestemmingsplan – als ik mij zo mag uitdrukken – voor de plaats te ontwikkelen. Het stadsbestuur van Gent heeft natuurlijk gelijk wanneer het bezorgd is over de tegelijk historische en verwaarloosde plaats. De mentaliteit over de stedenbouw, waterlopen en sites is gelukkig zeer ten goede veranderd de laatste jaren. Er is in de dertig jaar tijd een hemelsbreed verschil te bemerken, ook in de mentaliteit van de bestuurders en dat is zeer goed. De vraag is echter of precies binnen het stedelijk weefsel, hier niet een project van bewoning, tegelijk sociaal en met klasse zou kunnen worden uitgewerkt. Onze fractie in de provincieraad heeft dit reeds vroeger gesteld en we herhalen hier onze oproep. Het stadsbestuur van Gent mag zich niet blind staren op het prestigieuze project van het Forum, hoe verdienstelijk het in weze ook is. Een alternatief plan - een reserveplan zou je het kunnen noemen - in de zin van bewoning op die plaats, zou van de Krook iets kunnen maken voor de toekomst waar de Gentenaars fier op kunnen zijn, waar menselijke bewoning, cultuur en arbeid samen zouden kunnen gaan.

Ik besluit. We weten dat er in de provincieraad al veel opmerkingen gemaakt zijn, ook destijds in de zittingen van de commissie Cultuur. We zijn ook niet blind voor het financiële argument: de cultuurbegroting van de provincie moet het geheel kunnen dragen en we moeten ook nog in staat zijn op alle plaatsen in Oost-Vlaanderen, van Geraardsbergen tot Sint-Niklaas, van Sint-Laureins tot Gavere, overal in onze steden en gemeenten, de plaatselijke culturele activiteiten te steunen. Daar staat onze fractie volledig achter. Daarom is ook het budgettaire aspect zorgwekkend. Dat is duidelijk.

We vragen aan de gedeputeerde wat hij over ons standpunt denkt. Morgen komt het antwoord, ik zal het dus vandaag niet meer weten.

Hoe prestigieus en waardevol het project van het Forum ook is, de SP.A-groep maakt voorbehoud over ons uiteindelijke standpunt. Wij roepen de stad Gent op om een alternatief plan in die richting van bewoning, het weze herhaald, tegelijk met klasse en toch sociaal, de sociale mix - men kent het hier wel - in het hart van de stad zelf, op die plaats te onderzoeken.

Dus, Voorzitter, wij vragen welk standpunt de gedeputeerde daar namens de deputatie - het was aangekondigd, ik heb de gedeputeerde daarover een maand geleden aangesproken in de commissie - over heeft.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, Mijnheer de Fractie leider, dus tegelijk een voorbehoud van de SP.A-groep als ik het goed begrepen heb, over een uiteindelijk standpunt, dus geen onvoorwaardelijke "ja", wel integendeel en tegelijk ook de herneming van de gedachte dat aan de stad Gent wordt gevraagd om een alternatief plan in de richting van bewoning uit te werken.

P. 346: SUBSIDIE AAN DE VZW FORUM VOOR MUZIEK, DANS EN BEELDCULTUUR, GENT: VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN EN ENKELE BEDENKINGEN

De heer Beke

Voorzitter, Colllega's,

Ik heb begrip voor wat collega Lootens heeft gezegd, maar ik wens op dit ogenblik nog niet in te treden in wat je zou kunnen noemen het post Forum tijdperk. Ik denk dat wij op dit ogenblik goed moeten nadenken en bekijken, mits haalbaarheid – ik zal er direct op terugkomen – of er in onze provincie en onze hoofdstad – die toch wat kunst en cultuur betreft een internationale uitstraling heeft vandaag de dag – inderdaad geen plaats is voor een forum.

Het Forum is een plaats van ontmoeting, confrontatie en uitstraling. Denk aan het Forum in het oude Rome, maar ook dichtbij eigenlijk aan de Vrijdagmarkt, het middeleeuwse forum van de stadsdemocratie.

Het geplande Forum voor muziek, dans en beeldcultuur kan deze functies op een hedendaagse wijze vervullen, zij het dan vanuit kunst- en cultuurbeleving. Maar vandaag is het Forum nog steeds onderdeel van een babelse spraakverwarring. Maar laat ons even teruggaan naar de kern van de zaak: hoe het begon, namelijk met een heel concrete vraag naar een goede, grotere concertzaal. Een vraag die gekomen is vanuit de cultuurmakers Festival van Vlaanderen en anderen die soms gevangen zaten met het festival in het al of niet toen – gelukkig zijn de tijden ook veranderd – toewijzen van de Sint-Baafskathedraal aan bepaalde vormen van muziek. Gelukkig is die tijd voorbij, maar dit is eigenlijk de aanzet geweest om te denken aan nieuwe mogelijkheden. Dit moeten we toch in herinnering brengen. Later is minister Anciaux daarop gesprongen in zijn beleid en heeft hij eigenlijk het idee gelanceerd van een Forum voor muziek, dans en beeldcultuur. Dit idee is ook uitgedragen en verder geconcretiseerd door Gerard Mortier, maar terzelfdertijd liet deze uitspraak en deze manier van doen veel discussie en onduidelijkheid na.

Tweede belangrijk punt, Voorzitter, Collega's en Gedeputeerden, het Forum is en blijft een Vlaams project, dus de Vlaamse overheid, de minister van Cultuur heeft daar de eerste en de grootste verantwoordelijkheid in, ook vandaag. De provincie en de stad zijn slechts gevraagde participanten. Willen jullie meedoen? Natuurlijk met enige aandrang om de zaak rond te krijgen. We hebben het daarover reeds in ettelijke debatten gehad en we hebben toen het standpunt van de provincie duidelijk gemaakt, dat tot nader orde nog altijd gehandhaafd is, tenzij het herzien wordt: "we willen meedoen, maar binnen deze lijnen en geen Eurocent meer."

Natuurlijk en terecht sluit ik mij aan bij collega Lootens, wanneer hij zich de vraag stelt over de werkingskosten ... Maar goed ik denk dat dit ook duidelijk moet geformuleerd worden wanneer het zover zou komen.

Intussen is via Gerard Mortier het geheel verder geëvolueerd naar een multifunctioneel gebeuren. De architectuurwedstrijd, die intussen beëindigd is, heeft daar ook op ingespeeld. Er werden een aantal projecten voorgesteld; maar mijn vraag is "is er nog ruimte voor discussie?" Met andere woorden, ik denk dat architecten mee kunnen doen aan een wedstrijd, maar is er al een keuze gemaakt als het zal doorgaan, onder dat voorbehoud? Of is er nog discussie? En zeker ook vanuit de provincie, waar we dan toch misschien als participant bij betrokken worden; is onze mening daarover gevraagd? Hebben we daarin een inbreng gehad? Vooral wanneer we kijken – en we konden het bekijken – naar het voorstel van Toyo Ito en Andrea Branzi. Deze voorstellen spreken tot de verbeelding.

Ik denk dat dit project eigenlijk verwaarloosd wordt, maar dat dit het best beantwoord aan datgene wat vooropgesteld is en waarvan trouwens ook de Gentse professor, architect Gilbert Decouvreur zegt "waar het project van Neutelings Riedijk – dat nu bekroond is – zeven mogelijkheden biedt, biedt dat van Branzi duizend mogelijkheden". Ik denk dat dit toch niet onbelangrijk is.

Ik zou mijn tussenkomst willen afronden met een citaat over de beschrijving van deze projecten. In de tekst eindigt men met het volgende: "we zijn het onze kinderen verschuldigd te bouwen aan een hoopvol wereldbeeld. Waar vroeger kerken en buurtcafés de mensen bij elkaar brachten, kan vandaag het inplanten van dergelijk forumgebouw in een verpauperde stadsbuurt nieuwe kansen creëren voor elkéén, jong en oud, die zich geroepen voelen om te bouwen aan een leefbare toekomst in Vlaanderen."

Dit oogt mooi en dit houdt een boodschap in, maar ik herhaal dat de verantwoordelijkheid ligt bij minister Anciaux en ik denk dat hij niet langer rond de pot kan draaien. Ik denk dat wij op korte termijn duidelijkheid moeten vragen wat hem betreft. Die discussie heeft nu lang genoeg geduurd, maar ik vrees een beetje – zoals ik daarstraks heb gezegd – dat we hier met de zoveelste luchtbel te maken hebben. Ik zou willen eindigen met enkele concrete vragen.

Wat is de situatie vandaag?

Het is duidelijk dat we geen avonturen willen hebben en ik denk dat dit duidelijk is en dat we dat ook moeten herhalen.

Als het goed is, denk ik – en ik geloof dat er mogelijkheden inzitten – moeten wij durven meewerken aan een groot project, want ik denk dat het de provincie in die geest ook een meerwaarde kan geven.

Ik dank u.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Fractie leider Beke. De heer De Cuyper heeft het woord gevraagd. Hij wou tussenkomen over het Forum. Ik geef hem dadelijk het woord voor zijn tussenkomst.

De heer De Cuyper

Ik zal het zeer kort houden, Mijnheer de Voorzitter, maar ik zou graag verwijzen naar mijn tussenkomst in het kader van de toespraken die de fractie leiders en de woordvoerders gehouden hebben bij het begin van deze begrotingsbesprekingen; meer specifiek over het Forum voor dans, muziek en beeldcultuur. Ik wil uw aandacht trekken op twee punten.

Ik heb het in mijn toespraak – ik zal het hier niet herhalen, iedereen zal het zich wel herinneren – gehad over de twijfelachtige kwaliteit van het ontwerp dat werd bekroond. Ik trek daar de aandacht op, ik heb daarover twee eminente mensen geciteerd.

Ik wil mijnheer Lootens bijtreden, het is een constante in de discussie die hier reeds jarenlang gevoerd werd, dat men twijfels heeft over het nut van het project. We moeten dat open en eerlijk durven zeggen. Het gaat hier om veel geld van de belastingsbetaler voor een schim – of zoals de fractie leider van de VLD zegt – een zeepbel. Moeten wij werken met zeepbellen? Dat is mijn vraag, ...

De heer voorzitter

Ik dacht dat hij eigenlijk minister Anciaux bedoelde als hij over die zeepbel sprak, als ik hem goed begrepen heb.

De heer De Cuyper

Maar van de tussenkomst van mijnheer Lootens onthou ik, en zelfs van die van de fractie leider van de VLD. Ik heb de indruk, en ik spreek nu hier als woordvoerder van een minderheidspartij, dat men de begrafenis van het project aan het voorbereiden is en ik kan er mij alleen maar op verheugen. Ik dank u.

De heer voorzitter

Goed, de begrafenis ... Goed, we zullen morgen nog zien. Morgen antwoordt de gedeputeerde en dan is er woord en wederwoord voor iedereen over zeepbellen, woonprojecten en andere ongerechtigheden samen. Maar we hebben genoten van wat u gezegd hebt. Ik vind dat u nu nog even het woord krijgt zoals mijnheer Jacobs.

P. 350: SUBSIDIE AAN THEATER TINNENPOT, KUNSTENCENTRUM VZW, GENT: VRAAG OM EEN VERHOGING VAN DE TOEGEKENDE SUBSIDIE

De heer De Cuyper

Het is geen gunst om hier als laatste, met een halflege zaal, nog aan het woord te komen ...

De heer voorzitter

We luisteren zeer goed, Mijnheer De Cuyper.

De heer De Cuyper

Ik dank u voor al die aandacht die ik krijg. Het gaat dus – ik herinner het u nogmaals – om het theater Tinnenpot. Men zou dit theater in feite kunnen beschouwen als een soort toneellaboratorium. Het theater geeft een kans aan amateurgezelschappen uit gans de provincie Oost-Vlaanderen. En dat is belangrijk, het is niet een lokaal iets in het Gentse; het dient voor gans de provincie Oost-Vlaanderen. Ik trek er u uw aandacht op dat de bezoekers die naar het theater Tinnenpot komen, ook vanuit gans de provincie komen. Het is zeer merkwaardig. Mijn geachte collega's die regelmatig naar het Tinnenpot theater komen, hebben dit kunnen vaststellen.

Ik weet dat het theater Tinnenpot niet te vergelijken is met het kunstencentrum Vooruit ...

De heer voorzitter

Met het Forum.

De heer De Cuyper

Ja, maar dat is een zeepbel.

Gelach

Het theater Tinnenpot is niet te vergelijken met het kunstencentrum Vooruit, met onze schouwburg met zijn twee vestigingen en met de Capitole. Ik weet dat; maar ik wil er toch op wijzen dat er een volkskarakter speelt in het theater Tinnenpot en dat is zeer belangrijk in onze zogezegde hoogstaande culturele evenementen. Ik vraag – en ik verwijs hierbij naar de heer, collega Patrick Gillis – dat men eens een periodieke evaluatie zou doen van al die gesubsidieerde zaken, onder andere ook van het theater Tinnenpot.

In het kader van de Noord-Zuidsamenwerking – en ik zoek het niet ver want het is zo – wil ik verwijzen naar de samenwerking tussen het theater Tinnenpot en Namibië in Zuid-Afrika. Dat is ook belangrijk. Ik besluit. Mijnheer de Voorzitter, geachte Gedeputeerden, in het verleden kwam ik reeds tussen voor de verhoging van subsidies van andere organisaties; bijvoorbeeld voor het Nieuwpoorttheater. Mijnheer de Gedeputeerde, u heeft zich welwillend opgestouwd ten opzichte van die verzuchting die u toen geformuleerd hebt. Ik hoop dat in de toekomst ook zult willen doen voor het theater Tinnenpot.

Ik dank u allen zeer.

De heer voorzitter

Uw tussenkomst was zoals altijd kernachtig, kort en duidelijk. Mijn hulde daarvoor. De fractieleider van de SP.A zal zeggen dat u gelijk heeft.

De heer Lootens

Ik zal nog korter zijn. Ik sluit mij niet aan bij wat mijnheer De Cuyper zegt. Ik ken natuurlijk ook als Gentenaar – het is inderdaad spijtig dat ik daar Gentenaar in ben – het Tinnenpot theater. Het Tinnenpot theater krijgt geen subsidies, het is zelfbedruipend. Als ge wilt gaan kijken naar een stuk ... , Mijnheer de Voorzitter, zelfs u met uw lange arm, als voorzitter dan bedoel ik, en als bekende Gentenaar en Vlaming, zal u geen vertoning kunnen bijwonen voor maart. Alles is uitverkocht, het zit bomvol. Zij zijn dus zelfbedruipend.

Maar ik moet zeggen dat mijnheer De Cuyper zich ingehouden heeft. Het is een prachtig initiatief. Er spelen daar zeer grote Vlaamse acteurs – zoals bijvoorbeeld de heren Jo De Meyer en Jo De Caluwé – naast amateurs. Dat zijn dus toch wel namen die goed klinken. Deze mensen spelen daar met pure amateurs op een toneel en amuseren zich. En de toeschouwer, tenzij het een verzuurde pruim is, een vrouw of een man, ...

DEBATTEN

Gelach

maar het is formidabel ...

De heer voorzitter

Rustig blijven. Het is 18 uur.

De heer Lootens

De heer De Cuyper vraagt altijd een verhoging voor één of ander theater in Gent en hij heeft dat mooi gedaan. Het Nieuwpoorttheater had het nodig en heeft het gekregen uit de oppositie, uit zelfs een andere partij toen, een partij waar cultuur ook zeer belangrijk is, maar ook mijnheer De Cuyper was daar belangrijk. Maar nu vraagt hij lief voor een theater een subsidie want dat zijn formidabele artiesten en die gasten leven daar ruim en goed van. Waarom? Omdat, Mijnheer De Cuyper, daar – en ik ben blij dat mijnheer Joris weg is, want hij zou zeggen "Lootens dat is niet waar" – kunst gegeven wordt. Het is kunst, het heeft succes. Er zitten daar geen 50 mensen... elitairen, na te denken, ze zitten er natuurlijk ook, op de eerste rij, maar het zit daar altijd bomvol. En dan vraagt ge u af, ze vragen het niet, ze willen ook geen bevoogding en ze willen geen controle. Dus als u iets wilt geven, Mijnheer de Gedeputeerde, doe het met uw ogen dicht. Dat moet u doen.

Gelach

De heer voorzitter

De heer Lootens zei zo mooi dat de voorzitter een lange arm heeft. Louis Paul Boon heeft gezegd: "Pas op van die mannen met een lange arm, want ze hebben dikwijls te korte beentjes".

Gelach

P. 356: TAAL- EN LETTERKUNDE: SUBSIDIE AAN DE UNIVERSITEIT GENT VOOR HET BEZORGEN VAN HET VERZAMELD WERK VAN LOUIS PAUL BOON: VRAAG OM BIJ DE PUBLICATIE AANDACHT TE HEBBEN VOOR DE GEBORTESTAD VAN L.P. BOON

De heer Jacobs

Mevrouw de Gedeputeerde, heren Gedeputeerden, Collega's,
Wanneer men in de literatuur van een schrijver, ongeveer 20 à 25, zelfs 30 werken heeft gelezen, dan kan men doorgaans stellen dat men die schrijver kent. Dan mag men zich een kenner noemen van het literaire werk van die schrijver. Men kan dat niet als men het heeft over Louis Paul Boon, om de eenvoudige reden dat als die man niet bezig was met schilderijtjes of met foto's te verzamelen van blote madammen, dan was hij aan het schrijven. Gelukkig heeft hij veel meer geschreven dan dat hij zich met de eerste twee activiteiten heeft onledig gehouden. Hoewel, onledig, elk zijn keuze niet waar?

Hij heeft om den brode geschreven als journalist en hij heeft in zijn vrije tijd geschreven. Het gaat hier over duizenden werken, duizenden pagina's. Het is een hele opgave voor die mensen van de twee universiteiten, die zich zullen bezighouden met het verzamelen van al die werken.

Belangrijk is, voor wat mijn tussenkomst betreft, dat de vele werken van Boon - ik mag niet zeggen de meeste want ik heb er ook maar een klein fragment van gelezen - als het ware geënceneerd zijn. Ze vinden hun kader in de fabrieksstad Aalst. Dat is zo voor zijn naturalistische werken: de trilogie, De Kapellekensbaan, De voorstad groeit, Zomer te Ter-Muren, als voor zijn historische werken: De zwarte hand, Pieter Daens. Zelfs zijn erotische werken zijn verbonden met Aalst, maar ik ga daar nu niet dieper op in; om rust te laten waar rust is.

Belangrijk is dat die omkadering zich in Aalst bevindt en dat Louis Paul Boon – het moet toegegeven worden – pas via een omweg, langs Nederland om met "Abel Gholaerts", tot een erkenning is gekomen. Een erkenning die universeel is.

Wie Boon zegt, zegt ook Aalst en om die reden was ik zeer gelukkig om te zien dat dit bestuur een belangrijke steen wil bijdragen: 25 000 EUR om die werken te verzamelen. Mijn enige vraag is: stel de vraag aan de uitgever om op het ogenblik dat er een werk geproduceerd is, kan naar buiten gebracht worden om dat eventueel in Aalst in het Boonmuseum te laten voltrekken. Dat kost geen frank aan dit bestuur, en misschien heeft men er in Aalst – wat niet gebeurde voor het standbeeld – nu wel een Eurocentje voor over.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer Jacobs, dat was dus een vraag onder het artikel van de gewone uitgaven 776 01/640 13 taal- en letterkunde: subsidie aan de Universiteit Gent voor het bezorgen van het Verzameld Werk van Louis Paul Boon, vraag van de heer Jacobs om bij de publicatie aandacht te hebben voor de geboortestad van Louis Paul Boon.

Morgen antwoordt de gedeputeerde en zetten we het debat verder over cultuur, kunsten en oudheidkunde en daarna gaan we over naar de andere beleidsgebieden van de gedeputeerde.

In de banketzaal komt binnen vijf minuten de 7de commissie - Recreatie, Toerisme, Sport samen, onder het voorzitterschap van quaestor Emiel Otte.

Aan degenen die gebleven zijn: ik dank u voor uw volgehouden aandacht. Morgen doen we dus verder in de orde zoals we het gezegd hebben. De zitting begint morgen, 24 november, om 14 uur.